

Terre des Hommes
del 1.

Justitsministeriet

Justitsministeriet
Sagsnr.: 1969-4159-43

19 MAR. 1970

I medfør af § 1 i lov nr. 63 af 1. april 1914 om adgang til medvirken ved anbringelse af børn meddeles justitsministeriet herved foreningen "Terre des Hommes, Danmark" tilladelse til at medvirke ved anbringelse i pleje og adoption af foreløbig indtil 10 fysisk handicappede børn fra Korea.

For tilladelsen gælder følgende vilkår:

1. "Terre des Hommes" virksomhed må, for så vidt den er omfattet af bestemmelserne i ovennævnte lov, alene bestå i efter de nedenstående regler at forsidle forbindelse mellem personer i Danmark, som ønsker at adoptere, og institutionen "Holt Adoption Program" i Korea.
2. "Terre des Hommes" er berettiget til at modtage henvendelser fra ægtepar i Danmark, som ønsker at adoptere et koreansk barn, men foreningen må ikke yde bistand ved tilvejebringelsen af sådanne oplysninger vedrørende adoptionsagen, som bliver forlangt af vedkommende koreanske myndighed eller institution. Ved henblik på tilvejebringelsen af disse oplysninger oversender foreningen de ansøgninger, som er modtaget fra personer, der efter de givne generelle retningslinier er egnede til at komme i betragtning som adoptanter, til en af nedennævnte institutioner efter ansøgernes valg:
  - a) en under Hovedbestyrelsen for De danske Plejehjemsforeninger stående plejehjemsforening, der efter loven af 1. april 1914 er godkendt til at medvirke ved adoption af børn, eller
  - b) Københavns kommunes børne- og ungdomsværn eller
  - c) en nødrådshjælpsinstitution.
3. "Terre des Hommes" forpligter sig til at gøre personer, som søger dens bistand til adoption, bekendt med, at adoptionsbevilling kun kan forventes meddelt, såfremt adoptionen kan anbefales af en af de under punkt 2 a-c nævnte institutioner.
4. "Terre des Hommes" må ikke etablere sig i forbindelse med "Holt Adoption Program" eller myndighederne i Korea angående bestemte ansøgere, forinden der foreligger en erklæring fra en af de under

punkt 2 e-c nævnte institutioner om, at ansøgeren kan anbefales til at opnå adoptionsbevilling. "Terre des Hommes" skal under forhandlinger med "Halt Adoption Program" og myndigheder i Korea følge eventuelle særlige anvisninger angående, hvilket barn der er egnet til adoption i det enkelte hjem, samt andre særlige anvisninger i den enkelte sag, beregnet på at søge den mest vellykkede adoption tilvejebragt. Anvisningerne skal gives af den institution, som har foretaget undersøgelse, før barnet er anvist. "Terre des Hommes" skal endvidere gøre den koreanske myndighed eller institution opmærksom på, at adoptionsbevilling kun kan forventes medført, såfremt adoptionen kan anbefales af vedkommende danske institution på grundlag af en endelig undersøgelse, som foretages, efter at der er tilvejebragt oplysninger om barnets forhold.

5. Når "Terre des Hommes" modtager meddelelse fra Korea om, at et barn kan anvise til adoption, tilbagesender den sagen, vedlagt de fra Korea modtagne oplysninger om barnet, til den institution, som har foretaget den foreløbige adoptionsundersøgelse. "Terre des Hommes" må ikke underrette ansøgerne om, at et barn er anvist, før der foreligger erklæring fra institutionen om, at den kan anbefale, at ansøgerne adopterer det pågældende barn.

6. "Terre des Hommes" bestyrelse forpligter sig til ikke at medvirke til, at noget koreansk barn bringes til Danmark med adoption for øje, før der foreligger den under punkt 5 nævnte endelige erklæring fra en af de under punkt 2 e-c nævnte institutioner om, at adoptionen kan anbefales.

7. "Terre des Hommes" skal påse, at børnene er koppevaccineret før afrejsen fra Korea, samt at de er lægeundersøgt og fundet i en helbredstilstand, som gør det forsvarligt, at rejsen foretages.

8. De danske plejeforældre skal underrettes om, at børnene ikke har været isoleret eller lægeundersøgt efter ankomsten her til landet, og det skal henstilles til forældrene at lade børnene undersøge af deres sædvanlige læge snarest muligt efter ankomsten bl.a. med henblik på henvisning til undersøgelse på en tuberkulosestation.

9. "Terre des Hommes" skal ved vejledning af adoptionsøgende være opmærksom på, at adoption alene må gives, hvor den kan antages at være til gavn for den, som skal adopteres. Foreningen må indtil videre kun modtage ansøgninger fra personer, der ikke er ældre end 45 år for mænds vedkommende og 40 år for kvinders vedkommende, og som lever i ægteskab som har været i mindst 5 år.

10. Andringer i præsidiets og bestyrelsens sammensætning, herunder nyvalg af formand og næstformand, skal inden 14 dage anmeldes til justitsministeriet, der inden samme frist tillige skal have underretning om enhver ansættelse eller afskedigelse af lønnet eller u-lønnet medhjælp, der er bemyndiget til at optræde på foreningens vegne i sager angående forædling af adoption.

11. Foreningens præsidium, bestyrelsesmedlemmer og medhjælp skal iagttage tavshed med hensyn til private forhold, som de bliver bekendt med under deres virksomhed med forædling af adoption.

12. Foreningen skal underrette justitsministeriet om størrelsen af eventuelt ekspeditionsgebyr, som den betinger sig for sin medvirken, og senere ændringer heri.

13. "Terre des Hommes" forpligter sig endvidere til på begæring at meddele justitsministeriet enhver oplysning om foreningens økonomiske, personalemæssige og andre forhold, herunder om behandlingen af konkrete sager om adoptionsformidling.

Justitsministeriet fritager "Terre des Hommes" for at iagttage forskrifterne i anordning nr. 129 af 20. juni 1914 om regler for adgang til medvirken ved anbringelse af børn i henhold til lov nr. 63 af 1. april 1914 på vilkår, at institutionen fører et særligt register, hvori optages fulde navn, fødselsdag og fødested for de børn, som skal bortadopteres, ^{navn} navn og adresse på hjemmet, hvor børnene anbringes, samt eventuelle oplysninger om barnets forældre med angivelse af navn, stilling og bopæl. Der skal på forlangende gives politiet adgang til at se registeret.

Justitsministeriet kan til enhver tid ændre eller supplere de ovennævnte vilkår, og man forbeholder sig at tilbagekalde tilladelsen, såfremt foreningen ikke overholder de fastsatte vilkår, eller foreningens forhold efter justitsministeriets sken i øvrigt giver anledning dertil.

Det tilføjes, at justitsministeriet intet har at indvende imod, at "Terre des Hommes" medvirker ved behandlingen af sager, hvor søsøgerne selv har fået forbindelse med et bestemt barn i Korea, som de ønsker at bringe her til landet med henblik på adoption eller allerede har hjemført i dette øjemed.

Knud Thestrup

Hornslet

Genpart til:

Socialministeriet.

Mødrehjælpen, Svendborggade 5, 2100 København Ø.

Hovedbestyrelsen for De danske Plejehjemsforeninger, adr. hr.
socialinspektør Etlar Andersen, Kærsangervej 37, 4300 Holbæk.

Københavns Magistrat, Rådhuset, 2200 København V.

Københavns kommunes børne- og ungdomsværn, Njalsgade 15, 2300 Køben-
havn S.

Børneforsorgens Adoptionscentral, Vesterbrog Torv 6, 8000 Århus C.,
Sundhedsstyrelsen, S.t Kongensgade 1, 10, 1216 København K.

SOCIALMINISTERIET

Slotsholmsgade 6 - 1216 København K
Telefon (01) *122517

4. k. j. nr. 5209-7/69

(Bedes anført i skrivelser denne
sag vedrørende).

København K., den 4 DEC. 1969

Idet man vedlagt sender en fra institutionen "Terre des Hommes" til justitsministeriet stilet, hertil til udtalelse oversendt ansøgning af 22. september 1969 om ret til formidling med hensyn til såkaldte "hard-to-place-børn" fra udlandet med henblik på adoption her i landet, skal man til brug ved besvarelsen af justitsministeriets høring anmode om en udtalelse over sagen.

Det bemærkes, at repræsentanter for "Terre des Hommes" under et møde i justitsministeriets kontaktudvalg vedrørende adoption af udenlandske børn den 28. november 1969 har erklæret sig indforstået med, at formidlingsretten i en periode kun skulle omfatte ca. 10 børn årligt for "Holt Adoption Program" i Korea. Det blev samtidig oplyst, at det formentlig i det væsentlige ville dreje sig om polioramte børn

./.

Nogle bilag om organisationen "Terre des Hommes" vedlægges til orientering.

P. M. V.

E.B.

K. Beukel

Direktoratet for revalidering og forsorg.

/BT

Dir. f. Rev. og Forsorg. Jnr. 207-6-1-1

+ Mi Ane

-8. DEC. 1969

Tilbagesendes til socialministeriet, idet direktoratet skal oplyse, at det vil være muligt at modtage de i sagen nævnte ca. 10 børn årligt til behandling, uden at danske børns behandlingsmuligheder forringes.

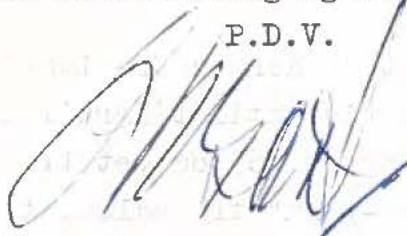
Såfremt formidlingen indrømmes, må for nogle af børnene påregnes meget lange, eventuelt livslange, institutionsophold, samt i tilfælde hvor børnene opholder sig i adoptivforældrenes hjem, at der vil blive stillet krav om dækning af de merudgifter, som adoptivforældrene måtte blive påførte som følge af barnets handicap.

Sagens akter sendes hoslagt.

Direktoratet for revalidering og forsorg, den

19 jan. 1970

P.D.V.

Mogens Ernst

E. Bast

Seoul, Korea kom på sin adoption) også til Danmark. Den 11.4.69 var der arrangement i justitsministeriet. Det var kun et interessant møde, ingen skulle tage bestemmelse om noget.

Tilstede var:

Overlæge Kreuzfeld, Sundhedsstyrelsen
Kontorchef Hornslet, Justitsministeriet
E. Bækgaard, justitsministeriets adoptionssagkyndige

Cand psych, Jørgen Hviid, amanuensis ved Kbh. Universitets psych. laboratorium.
Tytte Botfeldt.

Pastor Holt redegjorde for alt vedrørende Holt Adoption Program. Holt Adoption Program (HAP) blev startet af afdøde Harry Holt efter koreakrigen, med hovedvægt på at hjælpe amerikansk-koreanske børn, som i høj grad var udsat for diskrimination. Hans arbejde fangede offentlighedens interesse og på få år blev der anbragt mere end 3000 børn i amerikanske hjem.

I 1962 blev HAP anerkendt som adoptionsagentur og arbejder nu gennem tilladte private agenturer, velferdsdepartementer osv. Idag er over 4000 børn anbragt i adoptionshjem.

Den koreanske krig førte til et "break-down" i familiestrukturen. For 20 år siden var et "forladt" barn en uønsket ting. Nu er omkring 70.000 børn på børnehjem, langt flere end lige efter krigen. Dødeligheden for børn, der forbliver på børnehjem, nærmer sig 50%, så disse adoptioner er simpelthen et overlevelsesspørgsmål.

HAP er anerkendt i og adopterer børn til Amerika, Europa og Asien.

"Blandingsbørn" var tidligere et stort problem, men den megen offentlige omtale af problemet gjorde, at man nu har flere hjem, der ønsker at adoptere disse børn, end man har børn. I hvert fald, når det drejer sig om mindre børn.

Nu drejer det sig hovedsageligt om rent koreanske børn, som er forældreløse eller forladte. Det er hovedsageligt yngre og hovedsageligt piger (6 mdr. til 7 år).

Man kender intet til de forladte børns baggrund, de er i plejehjem i mindst fire måneder og skal igennem en meget omhyggelig fysisk undersøgelse, specificeret af U.S. Public Health Service.

HAP har også børn med fysiske handicaps til adoption til forældre, der er villige til at acceptere dem.

I Oregon, USA er HAP selv den formidlende og ansvarlige: Holt Adoption Program P.O. Box 95, Creswell Oregon 97426. I 35 andre stater i USA formidles gennem samarbejde med State Welfare Department.

HAP har ansvaret for 700 børn. 200 børn er i plejehjem. De kommer til lægeundersøgelse på HAP klinikken engang om måneden, og de bliver tilset hver anden måned af en socialrådgiver. En koreansk stab af socialrådgivere assisteret af vordende socialrådgivere udfører dette program under amerikansk supervision.

Selve HAP børnehjemmet er 15 miles fra Seoul. Børnene er sammen i enheder ikke over ti børn. Alle "mødre" overvåges af en uddannet sygeplejerske. Direktøren er amerikaner. Alle normale børn kommer i offentlig skole, når de er gamle nok.

Der er 110 mentalt retarderede børn, som får skoleundervisning på stedet. De bliver regelmæssigt tilset af en psykiater fra regeringshospitalet. Der er 30-50 fysisk handicappede børn.

HAP gør sit bedste for at hjælpe teenagerne til at integrere i det koreanske liv, men det er endnu for tidligt at udtale sig om succes!

Så rækker børn er der ingen vanskelighed for HAP at finde hjem til. Større børn, handicappede børn kniber det med.

Holt Adoption Program har en kapacitet på 500 børn om året, hvis børnene kunne adopteres "syge", d.v.s. inden de er kureret for underernæring, kronisk diarre osv.

Ca. 1/3 af børnene har eller har haft tuberkulose. USA tager de tuberkuløse børn, når de er helbredte, til adoption.

Enkelte lande i Europa tager dem inden, til medicinsk behandling.

De allerfleste børn til adoption er mellem 1 og 3 år. De ti til fjortenårige bliver normalt ikke bortadopteret, med mindre de er af blandet race. Er børnene over 13, skal der særlig tilladelse til.

Pastor Adams fortalte, at han var meget interesseret i inter-country-adoption, og at han snarest skulle til Indien for at sætte sving i det der. Pastor Adams kom lige fra Tyskland, hvor han havde været til møde i familieministeriet. Man havde været meget åben over for tanken.

Report
convention on the adoption of Chil-
ste, vi nåede at bemærke af interes-
se for at udenlandske adoptioner ikke må begræn-
ses talmæssigt, men det lader til at være meget vanskeligt
at skaffe den.

TDH fremførte, at hvis det nogen sinde blev alvor, ville TDH være i stand til at stille et observationshjem på benene med plads til ti børn (Kaj Henning Jensen, Hov St, Hov har bygget nyt hus for at have plads til ti plejebørn) og at vi havde gratis psykiatrisk tilsyn (Oluf Brøns, Silkeborg). Dette interesserede ministeriet.

Konklusionen af det hele blev, at TDH først skulle undersøge, OM man ville/kunne tage sig af problemet.

Derefter ønskede ministeriet (i bejaende fald) alle oplysninger om TDH, om Holt Adoption Program, om hvordan fremgangsmåden skulle være og om de børn, man ville bringe hertil.

Pastor Adams ønskede nogenlunde de samme oplysninger: Alt om TDH, om fremgangsmåde og adoptionsformidling i Danmark.

TERRE DES HOMMES

Som en usaglig "fornemmelse" vil jeg gerne tilføje, at ministeriet virkede interesseret i, om der var mulighed for adoption af raske børn.

Der er sandsynligvis mulighed for adoption af "syge raske" børn!

Pastor Adams fortalte før mødet, at det børnehjem, som havde kontakt med "Glemte Børn" ikke længere ville formidle børn. De havde ikke nok raske børn og den nye leder havde ikke rigtig kræfter til det heller. Pastor Adams havde haft flere samtaler med hende og prøvet at opmuntre hende til at fortsætte, uden held.

Stadig usagligt: Helt udelukket er det vel ikke, at der engang kunne opstå et samarbejde m.h.t. de syge raske børn, TDH og "Glemte Børn", til fordel for børnene.

Gennemlæst af Jørgen Hviid

Tytte Botfeldt

26.4.1969.

Til
Kontorchef Hornslet
E. Bakgaard
Overlæge Kreuzfeldt

ifølge aftale med formanden, pastor Reventlow, Sønderborg

Med venlig hilsen

Tytte Botfeldt
Tytte Botfeldt,
Statshospitalet,
6440 Augustenborg.

TERRE DES HOMMES

DANMARK

HJÆLP TIL NØDSTEDTE BØRN

16/9 i.e. Bak
Jmt. modt
24 SEP. 1969

Landskontor:
Terre des Hommes
Ringgade 104 . 6400 Sønderborg
Giro: 14 52 30 . 3700 Rønne
22. 9. 69
Den 1 19

7

PRÆSIDENT
Overkirurg Rasmus Movin
Frederiksberg hospital
Tlf. (01) 34 77 11, lokal 216

FORMAND
Pastor Detlev Reventlow
6400 Sønderborg
Tlf. (044) 2 28 22

KASSERER
Bodil Kalden
3700 Rønne . Bornholm
Tlf. (03955) 1165

Bak

Til Justitsministeriet

I henhold til medfølgende skrivelse, hvis indhold efter sin ordlyd blev vedtaget paa Terre des Hommes, Danmarks generalforsamling søndag, den 14. september 1969, tillader jeg mig hermed paa Terre des Hommes, Danmarks bestyrelses vegne at ansøge Justitsministeriet om formidlingsret til organisationen Terre des Hommes, Danmark, for saakaldte "hard-to-place-børn" fra udlandet, - det vil sige børn, som det er vanskeligt at skaffe hjem til paa grund af hudfarve, race, alder og andre sociale grunde, samt paa grund af tuberkulose og andre midlertidige eller vedvarende fysiske handicaps.

Til supplement af indholdet af medsendte skrivelse skal jeg anføre :

Det af den koreanske regering anerkendte børnehjem i Korea har adressen : Helt Adoption Program, IPO Box 2536, Seoul, Korea.

Den nuværende leder af børnehjemmet er en amerikansk præst, ligesom læge- og socialraadgiverpersonalet paa børnehjemmet for størstedelen er amerikansk.

Helt Adoption Program formidler børn saavel til Europa som til USA og Asien. Det internationale Terre des Hommes har i flere aar haft formidlingsret, og fremmedpolitiet i Schweiz henviser alle adoptioner fra Asien og Afrika til Terre des Hommes' internationale ledelse i Lausanne.

Det oplyses fra børnehjemmet i Korea, at der er ca. 60,000 forladte børn i Korea. Af disse børn er næsten alle piger dømt til prostitution eller selvmord.

Terre des Hommes, Danmark, havde i begyndelsen af 1969 besøg af en af lederne af det koreanske børnehjem, pastor Adams. Denne aflagde sammen med vært bestyrelsesmedlem, fru Tytte Botfeldt, og medlem af Terre des Hommes' lægeraad, amanuensis, cand. psych. Jørgen Hviid, et besøg i Justitsministeriet til en orienterende drøftelse. Tilstede ved denne samtale var desuden en repræsentant fra Socialministeriet samt en repræsentant fra Sundhedsstyrelsen.

21/ 24/9

TERRE DES HOMMES

DANMARK

HJÆLP TIL NØDSTEDTE BØRN

Landskontor:
Terre des Hommes
Ringgade 104 . 6400 Sønderborg
Giro: 14 52 30 . 3700 Rønne

Den / 19

PRÆSIDENT

Overkirurg Rasmus Movin
Frederiksberg hospital
Tlf. (01) 34 77 11, lokal 216

FORMAND

Pastor Detlev Reventlow
6400 Sønderborg
Tlf. (044) 2 28 22

KASSERER

Bodil Kalden
3700 Rønne . Bornholm
Tlf. (03955) 1165

2.

Førdelene ved at Terre des Hommes, Danmark, faar en formidlingsret er dels, at man hermed undgaar mistanke for indsmugling af børn, - dels, at Terre des Hommes, Danmark, - saaledes som det er tilfældet i andre lande - kan staa som garant over for Helt Adoption Program, saa at kun et minimum af oversættelser vil være nødvendige i korrespondencen med Korea, - dels at Terre des Hommes kan blive formynder for børnene herhjemme under evt. retssager. Psykologisk vil en saaledes evt. given formidlingsret kunne indebære, at et noget større antal adoptanter melder sig til handicappede børn.

Bestyrelsen vil gerne understrege, at Terre des Hommes, Danmark, ikke ønsker en prøveordning, men ønsker at være alle evt. adoptanter behjælpelige med selv at ordne deres formidling, saaledes at den bliver legal og ansvarlig.

Terre des Hommes, Danmark, vil ikke beregne sig vederlag for denne hjælp, men højst have eventuelle udlæg refunderet. Dog vil der før adoptanterne blive tale om saavel rejseudgifter som forskellige udgifter i Korea. Dette i forbindelse med, at det antageligt kun bliver en minoritet, der ønsker at adoptere et "hard-to-place-barn" vil sikkert begrænse antallet af adoptanter en del.

Til slut vil Terre des Hommes, Danmarks bestyrelse gerne betone, at det - som nævnt i medfølgende skrivelse - kun er en formidlingsret, der ansøges om. Bestyrelsen er helt klar over, at adoptanter - saaledes som Rigspolitiet forlanger det - skal have godkendelse af de anerkendte myndigheder : Mødrehjælpen, Plejehjemsforeningerne eller Københavns Børnevern.

Terre des Hommes, Danmark, henstiller høfligst til ministeriet, at denne sag - saavidt muligt - bliver behandlet som den hastesag, som den i realiteten er.

I ærbødighed

paa bestyrelsens vegne

Detlev Reventlow

landsformand for Terre des Hommes, Danmark

- I. Folk henvender sig til TDH
  - II. TDH skaffer i samråd med familien de nødvendige papirer:
    - Fødsels-og dåbsattester
    - Vielsesattest
    - Skatteattest
    - Straffeattest
    - Plejetilladelse
    - Lægeerklæringer
    - Evt. adoptionsbevillinger
    - Evt. skilsmisseerklæringer
  - III. TDH beder familien skaffe socialrapport hos Mødrehjælpen, Plejehjemsforeningen eller Københavns Børne-og Ungdomsværn.
  - IV. Når godkendelse foreligger, foreslår TDH et barn i samråd med den udenlandske formidlende organisation.
  - V. Barnets papirene sendes til familien med besked om, at den skal forhandle med sin godkendende institution om det, men at det er familiens eget ansvar.
  - VI. Nødvendige attester sendes ud til den udenlandske organisation med brev fra familien. Betaling aftales.
  - VII. Visum søges af TDH.
  - IX. Plejeberetning udbedes efter 3 mdr. og 9 mdr. hos den godkendende institution.
  - X. Efter 1 års forløb ordnes adoptionen af TDH og forældre.
-

Forældre "tvangsindlægges" evt. i særlig forældreforening.

Betaling:

- 3 frimærkehefter
- Hel eller delvis rejse afhængig af, hvad der kan aftales med den udenlandske formidlende organisation.
- Udgifter ved adoptionen i udlandet.

Forsøgt gennemtænkt således, at de godkendende myndigheder aflastes så meget som muligt.

Om muligt tuberkuløse børn på hospital i Danmark til forud udsøgte forældre.

Afskrift. 25.11.1969.

Vedrørende [redacted]
Udtalelse af [redacted] klasselærerinde i [redacted] 1. ste klasse.

Der må siges om [redacted], at han trods sit handicap klarer sig ganske udmærket i skolen. Det har selvfølgelig været en stor fordel for ham, at han har begyndt 1. klasse på lige fod med en flok elever, som også har følt alt i skolen nyt og fremmed. Jeg har aldrig sagt til klassen, at man skulle tage særligt hensyn til [redacted], det er faldet helt naturligt. Men forøvrigt har [redacted] det sådan, at han absolut ikke bryder sig om, at man skal tage ekstra hensyn til ham. Han vil vise, at han kan klare situationen selv. En af grundene til, at han klarer sig så godt, er vel også hans gå-på-mod og hans ukuelighed. Han er aldrig ked af det, har et strålende humør og går frisk til alt nyt. Børnene holder ham aldrig uden for noget, han bliver betragtet som en kammerat på lige fod med de andre. Med hensyn til hudfarve, er det noget, der aldrig er blevet nævnt eller snakket om. Det er absolut intet problem.

sign. [redacted],
lærerinde.

[redacted] er et poliobarn. Kunne kun gå en lille smule ved hjælp af krykker, da han kom. Har nu skinne på det ene ben og lammer en anelse på det andet. Løber helt frit rundt, men falder af og til.

Han havde ord for at være en meget indadvendt, lidt forsagt og stille fyr!

I hjemmet er han som i skolen - strålende.

[redacted]

Uddrag af breve fra Holt Adoption Program:

For the families in process we need two copies of our Statement of Adoption and two copies of Affidavit of Support. We do not need any other papers. We rely upon the adoption agency. We do not need the marriage and birth certificates. I think a statement of the government that Korean children can be adopted in Denmark would be very helpful. We need something from an official Danish agency listing the adoptive children's names and the names of the families, and saying that visas would be granted to the children to enter Denmark.

I believe up to the present time children have had a complete adoption here in Korea. We do not do this for children, as the adoption must be completed and it is not required by Korean law to be completed here.

Our purpose at this time is to find homes for our children especially the hard to place ones and also to open up channels and get people to thinking and working toward adoption of children from other countries.

Generally children should not be ill when they arrive. Switzerland has been very helpful and has accepted children with T.B. Now these children would need treatment when they arrive. We have other handicapped children that would also need treatment. I would think that a lot of the children would be undernourished.

We have many handicapped children, and these are the ones we are so interested in. They have a very difficult time here. A crippled child really has a very poor future here in Korea. He really has no future at all if he does not have a parent. These are the children that really need our help, concern and love. We have quite a few babies now who have had polio. We also have other ~~babies~~ children who have had polio, and we are so anxious to find good homes for them. We have some children with congenital heart defects who must have operations. Here in Korea, they do not operate on children when they are small for congenital heart, so most of these children die. Our children are being treated to a certain extent. We try to do our best, but our facilities are very limited, and treatment is expensive here. ---We have polio children, deaf and dumb children, blind children, congenital heart, T.B. Several albino children whose life is very bleak indeed here in Korea, and we have children with mental disorders. We understand that the mental disorders could not go, and we do not adopt these children to any country. --We have many children in need, and we hope that you can help us with them.

Our children are all given a thorough physical exam. We try to place our handicapped children, but we want the families and the agencies to know what problems they have. We have a VDRL blood test, both a urine and stool analysis, a T.B. X-ray and skin test, and a complete examination of a doctor. We can also do any other tests that you would require.

--We would want you to have a home study on the family and to follow the child after he is placed with that family.

TDH Schweiz: Formaliteterne til Korea er enkle:

Forelæggelse af Deres (adopt.) papirer gennem os hos Organisation Holt.

Forelæggelse af Deres papirer hos fremmedpolitiet gennem os for at udvirke indrejsetilladelse hos vores ambassade i Seoul.

Fremsendelse af 3 formularer (der skal legaliseres hos Deres notar). Hvis De går ind på vore betingelser sender vi Dem disse formularer, som gør det muligt for TDH at opnå formynderskab for barnet.

De bedes: 1) bekræfte det skriftligt

2) vedlægge brev til pastor Theis. Vi oversætter gerne. Gerne med billede af Dem og Deres stue

3) opgive det fornavn, De ønsker til barnet.

Samtidig med dette brev sendes billede og papirer på barnet.

HOLT ADOPTION PROGRAM - SEOUL (Korea), IPO Box 2536.

Kære vordende forældre til koreanske børn!

Med de underretninger, vi giver Dem her, er det meningen at hjælpe Dem med den tilpasning, som De og Deres barn må igennem. Det er muligt, at De allerede ved noget om det, men det er nødvendigt, at vi berører spørgsmålet for børn i alle aldre. Vi håber, det kan være Dem til nytte.

Det er godt at huske, at de koreanske opdragelsesmetoder er helt anderledes end andre landes. Jo større barnet er, jo sværere er tilpasningen. Nøglen til hjælp er at rette sig efter barnets eget tempo - når det er parat til at følge sit nye hjemms skik, gør det det. Prøv indtil da at give barnet så meget som muligt af det, det kender i forvejen. De bør hele tiden prøve at anskue tingene, som om de aldrig havde set dem før.

Føde: i Sydkorea består af frisk frugt, suppe, lidt kød, ris og kimchi (ret af gærede grøntsager, som surkål, sammensat af kål, roer, radiser og rød peber). Før barnet er blevet optaget i Organisation Holts børnehjem, har dets føde ikke indeholdt meget protein. Retter som tomat, majs, brød, slik og søde desserter er så godt som ukendte blandt koreanske retter. De ammende og babyerne får tørmælk, æg, rissuppe med kogt fisk, høns eller oksekød. Det er muligt, at børnene i begyndelsen ikke vil drikke frisk mælk, eller at de får tynd mave de første dage. Den koreanske version af morgengrød er rismel, kogt i vand med lidt sukker og tørmælk.

Det koreanske ord for ris er "pahp", for æble "sah-gwah", mælk "co-yco", vand "mool", kød "koh-ki". Ondt i maven hedder "baa-ahp-pah", sulten "baa-kop-pah", hovedpine "kol-ahp-pah".

Koreanerne sover på jorden, på en madras kaldet "yo", dækket af "tomyo" og "ebul". Sådan er det også på vore børnehjem. Bliv altså ikke forbavset, hvis barnet ikke er videre glad for at sove i en seng. Hvis barnet er for tøvende, så red til det på gulvet, indtil det af sig selv går i seng.

Husk også på, at barnet er vant til at sove sammen med en masse mennesker, så lad være at insistere på, at det skal sove alene. Sove hedder "jahm-jah".

De koreanske huse og værelser er meget små og enkelt møbleret. De har en høj mur omkring en lille bitte gård. I almindelighed er barnet omgivet af mennesker, for børnene leger på gaden, og teenagerne bruger denne som mødested.

De små bliver båret på ryggen af de lidt større børn, endog de tre-fire årige, og selv efter den tid kan de komme hen for at blive båret. De største børn, især pigerne, tager sig af de små.

Man har dem ikke ofte på skødet, det er bedst ikke at tvinge dem til det. Anbring i stedet for barnet på Deres ryg og bøj Dem fremad på Deres stol, som den koreanske mor gør. Ordet for far er "ah-pah" eller "ah-boh-ji", og for mor "ahm-mah" eller "uh-muh-ni".

Påklædningen ligner meget amerikanske børns. Om vinteren bærer piger så vel som drenge strømpebukser, i reglen strikkede. Om sommeren har de små tit ingen bukser på. Man forventer ikke, at et barn skal kunne klæde sig på før skolealderen.

I Korea er "renligheden" ret tilfældig. Børnene har for vane at besørge lige meget hvor og hvornår, og de gør det helt naturligt, for det koreanske folk plager sig ikke med overdreven forstillelse hvad angår de kropslige funktioner. Hvis barnet har været i vort børnehjem en vis tid, erhverver det sig kendskab - omend ikke dybt forankret - til vestens brug af et vist sted. Hvis de glemmer det og tisser offentligt eller ude, husk det så roligt på, at man i dets nye hjem bruger badeværelset. W.C. er for voksne det samme som jorden og kaldes "pi-yohn-soh". De små børn bruger en potte kaldet "yoh-kang". At gå på W.C. kaldes "dong", at tisse "oh-joom".

Barnet er uden tvivl bange for træk og slip, derfor er det måske bedst at lade det benytte en potte et stykke tid, selv om det er nået til skolealderen.

Børnene er ikke vant til at have legetøj, farveblyanter, papir, og vi råder Dem til ikke at overvælde Deres barn med legetøj eller gaver straks ved ankomsten.

Sproget vil også være mere vanskeligt for et lidt ældre barn. Børnene lærer naturligvis hurtigere end de voksne, men de første dage og uger bliver barnet forvirret over de mange nye ord. Det vil være meget optaget af at lære med øjne og øren, og når det er rede, siger det af sig selv de nye ord. Det er ikke nødvendigt at forcere det til at tale, og det må frarådes at gøre det opmærksomt på fejlen på koreansk. Hvis det er i skolealderen, er det i almindelighed at foretrække, at lade det være længe hjemme, i hvert fald nogle uger, før man udsætter det for en ny prøvelse: Skolen med lidt kendte personer, dens sprog og dens fordringer.

Lad Dem ikke bekymre over den skoletid, som går tabt på denne måde, husk på, at barnet skal tilegne sig meget, og at det også gør det ved at være hjemme hos Dem. Tal også med lærerne om muligheden for at lade det begynde et år eller to under dets alder. Det gør ikke noget, om det går langsomt i begyndelsen. Senere kan barnet klare to klasser på eet år.

Andre nyttige ord er: smuk "" ee-puh-tah", hus "jeep", Korea "Hahng-gook", koreansk "Hahang-gock-saram", jeg elsker dig "Na-nun da^{ng} senul sa-rang ham-nida".

De koreanske forældre omfavner deres børn, men ikke offentligt. På et børnehjem får disse små ikke megen ømhed, men de elsker at blive kærtegnet og kysset.

Endelig er det overordentlig vigtigt at huske, at barnet, De får, allerede har gennemlevet utallige tragiske og ophidsende begivenheder, og at det kan frygte nye. Hvis det er en baby, har den i hvert fald oplevet at blive flyttet fra sit naturlige milieu for at blive anbragt på en vuggestue for senere at blive ført til Dem. Hver gang skal barnet vænne sig til nye ansigter og vaner.

Når det drejer sig om et lidt ældre barn, er det endnu mere sandsynligt, at det har levet talrige steder, før det kom på vort børnehjem, hvor det har fået venner, eller hvor man har holdt af det. Måske er det slet ikke forberedt på at forlade dette sted og acceptere et nyt hjem. Det bliver måske grebet af hjemve af og til, og det vil i almindelighed vise det ved at græde og udtale ønsket om at vende hjem.

Barnet kan måske også vise det ved fortvivlelse, ved en for stor ro, eller ved spontane reaktioner, ved mistro. Det er naturligvis vred over at være flyttet så ofte, og det kan vise det ved skrigen eller ved "beregnet uartighed".

De samme følelser kan give sig udtryk ved feber, ved ufrivillig vandladning, eller ved at barnet hverken vil spise eller sove. Hvis noget af dette sker, så prøv at forstå, hvad barnet føler, og at det måske ikke er så lykkeligt ved at være hos Dem, tværtimod.

Det gavner mest at svare på disse følelser og denne adfærd med venlige ord og med tilbud om at bære det på ryggen. Lad det græde, prøv ikke at få det til at "glemme" eller at stimulere det med sjov eller løfter om gaver. Sig i stedet for, at De forstår, at barnet er ulykkeligt og vred, at det måske ikke elsker forældrene endnu, men at De elsker det. Så fortvivlende det er at se barnet græde eller vise aggressivitet, er det nødvendigt for barnet at vise sin smerte, indtil det er parat til at acceptere bruddet med fortiden og til at integrere de forskellige dele af sit liv.

Deres barn kan også slutte sig så tæt til et familiemedlem, at det ikke vil tåle det af syne, af angst for at blive forladt.

Det kan forlange al opmærksomhed og vise sig jaloux, hvis andre får denne,

især hvis det drejer sig om andre børn. Bliv ikke angstelig, skænd ikke på det; sig til det, at De holder af det, og at det gør de andre også. Så vil barnet også lære at holde af mere end en person.

Giv det tid - en uge, en måned, flere måneder, og det vil forstå disse ting selv. Prøv at tænke på, hvad det vil sige, bare at blive kastet rundt med af alle, uden at have det mindste at sige selv. Så vil De være klar over, at der skal tid til at forandre sin fortvivlelse til tillid. En del af disse omskiftelser er blevet bestemt af mennesker, som holdt af det og var gode imod det, det kan være, at Deres kærlighed og godhed skræmmer det.

Det kan yderligere tilføjes, at koreanerne ikke venter, at deres børn, især drengene, begynder at kontrollere deres følelser før skolealderen. Derfor kan "griller", "jalousi" og barnagtighed være en kombination af et følelsesmæssigt kaos og af den forskel, der er i børneopdragelsen.

Giv barnet tid til at venne sig til den nye familie og til talrige nye ting, som det skal lære at kende og udføre. Efterhånden som det akklimatiseres og forstår, at det er elsket, når det føler sig mere i sikkerhed, bliver det mindre ulykkeligt og aggressivt. Det kan da lære at elske Dem, og det vil vise det fysisk eller ved at prøve at behage Dem og gøre, hvad De beder om. Tving det ikke til at adlyde eller til at vise kærlighed. Udtryk Deres kærlighed ved roligt samtykke og billigende iagttagelse. Vis barnet, at De er klar over, hvad det føler. Dets kærlighed kommer gradvist og naturligt.

De koreanske børn trenger til adoption af flere grunde. Nogle er født af en koreansk mor og en amerikansk far. Ikke alle behøver at bortadopteres, for nogle af mødrene er i stand til at opdrage deres børn i en almindelig familieatmosfære. Når dette ikke er muligt, lader moderen det bortadoptere, idet hun på denne måde viser sin kærlighed og dybe ømhed, fordi hun ofrer sin egen moderfølelse og at have sit barn hos sig, og på den måde giver hun sit barn det hjem, som hun ikke selv kan give det.

Børnene af ren koreansk race er som regel ofre for sammenbrudte hjem. Indtil for nylig blev et barn i et sådant tilfælde opdraget af sine forældre, men der er sket frygtelige økonomiske og sociale forandringer efter koreakrigen og det er mere og mere almindeligt at se familier opløst ved skilsmisse, ved bortgang eller p.g.r.a. fattigdom. (Tallet på arbejdsløse og mennesker med kun et par timers arbejde er faktisk ca. 20%). Den slags problemer berører ofte flere end den nærmeste familie, og familien i videre forstand beholder ikke børnene, men overgiver dem til regeringsfunktionærer eller private børnehjem.

Når det er bevist, at barnets forældre ikke kan byde det et hjem, bliver barnet erklæret for legalt forældreløs og kan blive adopteret.

Dets forældre har haft et hårdt liv, fysisk, åndeligt og følelsesmæssigt - men som De og jeg ønsker de det bedste for deres barn. Når de ikke kan give barnet det, taber de humøret. Desuden må barnet alt for ofte undvære fysisk tilsyn, ja ofte må det sulte. Samtidig har det fået for lidt kærlighed, idet forældrene har været for optagne af deres egne problemer. Af og til ender de så med i deres fortvivlelse at opgive deres barn, men de ved, at det bliver frelst gennem regeringens eller privates hjælp.

Vi giver Dem disse oplysninger for at De kan svare på de spørgsmål, som Deres barn senere vil stille Dem, når det vil vide, hvorfor det ikke har kunnet blive hos dets egne forældre.

Når øjeblikket kommer, foreslår vi, at De siger, at De ikke kender de præcise omstændigheder, men at De er sikker på, at dets forældre elskede det, og at den eneste måde, de kunne give deres barn et godt hjem på, var at give det til en anden familie, som kunne elske det og opdrage det som deres eget barn.

Fru Lis Møller,

den 17.11.69

Kære Lis Møller!

Tak for, at De tog ~~adoption~~ spørgsmålet om adoption af hard-to-place børn, op i folketinget, åh, hvor jeg håber, at det vil lykkes meget snart. Jeg ser hver dag for mig, alle disse barneøjne, øjne der vidner om stor nød, og råber om hjælp. Blot er det fortvivlende, at når man vil hjælpe, må man så mange instanser og så meget papirtrækkeri igennem, at mange af de børn vi kunne hjælpe, ja, de er døde inden vi når så langt.

Jeg forstår så godt, at forholdene og alle papirer skal være i orden, men når folk beslutter sig til at adoptere et barn af denne gruppe, så er der taget grundig stilling til det, det er ikke romantiske nøkker.

Jeg tør næsten sige, at vort tilfælde skulle være overbevisende nok for alle argumenter. Hvis ikke vi, som netop har mistet et så stærkt handicappet barn som [redacted], skulle føle os overbeviste om, at det vil blive til lykke for alle parter, med adoption af et farvet handicappet barn, ja så ville vi aldrig have tænkt den tanke, og at barnets farve skulle bringe ulykke, det viser kun en dårlig undskyldning for at hjælpe.

Dette kan også siges, at være en medmenneskelig hjælp til selvhjælp, for hvad gør os mennesker lykkeligere, end når vi prøver at hjælpe andre, det burde vi have råd til, i vort lille glade Danmark.

Tak for sidst, da vi mødtes i folketinget, det var dejligt at snakke med Dem. Jeg så så lyst på dette, at få godkendt plejetilladelse den dag, her fra kommunen sagde de, at da de kendte mig, kunne jeg få den tilladelse ret omgående, vi fik ordnet alle papirer og læge- og tuberkuloseattester. Men ak, da vi så ankom til plejehjemsforeningen i Frederiksberg amt, viste det sig, at vi havde været alt for optimistiske, der var lang vej endnu til en godkendelse, og da Terre des Hommes endnu ikke var, og måske ikke blev godkendt, ja så ville vi få svært ved at få godkendt et handicappet barn, da Danmark var et fattigt lille samfund, og ikke kunne brødføde udenlandske børn. På det tidspunkt var jeg virkelig ked af det, men håber nu igen med fuldt mod.

Det virker så meningsløst, at vi der har alt parat til at modtage, hjælpe og elske et sådant lille barn, at vi ikke skal få LOV til det.
---
sign. [redacted]

Fru Lis Møller-

Vi har med megen sympati fulgt Deres indlæg i Folketinget vedrørende Terre des Hommes' planer om at skaffe hard-to-place børn et adoptions-hjem i Danmark.

Vi regner selv med at modtage et adoptionsbarn fra Korea. En pige [redacted], som har haft [redacted], men hun vil iflg. lægeerklæringer kunne [redacted], hvis hun får den rette behandling. Denne behandling kan et forældreløst barn ikke få i Korea. Ifølge lederen af det børnehjem, hvor hun er anbragt, er hun, bortset fra sit handicap, fuldstændig sund, psykisk ligevægtig og en "lovely little lady".

Ministeren siger, at sådanne adoptioner rummer en risiko for børnene. Det kan vi ikke forstå, da en handicappet, forældreløs pige, som oven i købet er halvt amerikaner, i hvert fald er en helt sikker tragedie i Korea.

[redacted] har haft en meget omfattende korrespondance på flere sprog, før vi er kommet så vidt. Vi har under hele sagen selv måttet finde frem til de rette myndigheder, og selv fremskaffe et utal af dokumenter. Det har været besværligt, enerverende og dyrt, og vi tror, at mange gode adoptiv hjem vil blive skræmt af denne papirmølle og køre fast undervejs. Derfor synes vi, at det vil være en strålende ide, om TDH fik formlingsret for disse hard-to-place børn.--

[redacted], den 21.11.69.

Kære fru Lis Møller!

Som plejemor til et af de såkaldte hard-to-place børn, vil jeg til-
lade mig at skrive til Dem.

Vort barn, [redacted], kom til Danmark med [redacted] hold krigsskadede børn.
[redacted]. Han mangler [redacted]

[redacted] Dette er nu ved en reoperation ført tilbage igen og fungerer
på normal vis. [redacted]. [redacted] kom i

vort hjem, hvor vi i forvejen har [redacted] hjemmelavede børn, [redacted] drenge og [redacted]
pige, i [redacted]. Han faldt til på meget kort tid, og er blevet ac-
cepteret fuldt ud af både børn og voksne. [redacted] er nu startet i vor
lokale skole, og er, som den yngste af vore egne, der går sammen med
ham, ivrig efter at læse og skrive. Han har gentagne gange fortalt
os, at hans foreldre og søskende er døde. Vi har fået opgivet navn
og adresse på en slægtning, ikke hans far, der er soldat og har bp-
pæl på en kaserne [redacted].

Vi har gennem en [redacted] tolk skrevet til denne mand [redacted]
[redacted], men ~~endnu~~ har intet svar fået.

[redacted] vil ikke tilbage mere, og vi andre vil gøre alt, hvad der står i
vor magt for at få lov at adoptere ham.

Venlig hilsen
[redacted]

[redacted] d.18.11.69.

Kære fru Lis Møller!

Mange tak for Deres aktion til fordel for Terre des Hommes' adoptio-
ner af hard-to-place-børn. Min mand og jeg henvendte os til organisa-
tionen umiddelbart efter interviewet med pastor Reventlow i Radioavi-
sens Aktuelt, fordi tanken om at fylde vore halv-eller heltomme tu-
berkulosesanatorier med børn, der ellers ingen chance ville have for
at blive helbredt, forekom os indlysende rigtig. I de mange tilfælde,
hvor børnene yderligere er racemæssigt handicappede (blandingsracer)
synes det også helt oplagt, at man dernæst bør give dem en chance i
livet ved at få dem bortadopteret her i landet.

Myndighedernes betænkeligheder er efter vor mening kun delvis rele-
vante, idet disse børn jo i alle tilfælde er pariaer i de lande, hvor
de er nu, mens helbredelse og et godt hjem i et forhåbentlig fordoms-
frit land i langt højere grad skulle ligestille dem med deres jævnal-
drende.

Måske kan det diskuteres, om det er forsvarligt at beholde helbredte
u-landsbørn her hele deres liv, eftersom en god uddannelse jo netop
gør dem skikkede til at hjælpe deres egne; men et barn af blandings-
race kan man neppe gøre større tjeneste end at give det et hjem og
et land.

Os er det gået sådan, at vi af den setdlige plejehjemsforening er
blevet stillet i forslag som foreldre til en lille [redacted] mulatdreng
på 4 år; det vil naturligvis sige, at vi ikke selv står umiddelbart
foran adoption af et koreansk hard to place-barn, men vi vil gerne
støtte hele aktionen, så varmt vi kan det.

Endnu engang, tak for Deres indsats!

Venlig hilsen.
[redacted]

Justitsministeriet
Sagsnr.: 1970-41500-42

JUSTITSMINISTERIETS

KONTAKTUDVALG.

Ekstraktudskrift.

Tirsdag den 24. november 1970 kl. 14 afholdtes i justitsministeriet kontaktudvalgsmøde vedrørende adoption af udenlandske børn

Til stede var:

Pastor Detlev Reventlow og fru Tytte Botfeldt, "Terre des Hommes".

Kontorchef fru K. Bak Mortensen, Mødrehjælpen i København.

Ekspeditionssekretær Birthe Frederiksen, socialministeriet.

Vicekontorchef Knud Jacobsen, Direktoratet for Københavns børne- og ungdomsværn.

Socialinspektør Etlar Andersen, De danske Plejehjemsforeninger

Kontorchef Hornslet, fuldmægtig Bryld og sekretær Stig Asbjørn Jensen, justitsministeriet.

Hornslet bød velkommen og nævnte, at formålet med mødet navnlig var at skabe klarhed vedrørende omfanget af "Terre des Hommes" adoptionsvirksomhed. På baggrund af foreningens ansøgning af 22. september 1969 om formidlingsret for de såkaldte "hard-to-place-børn" fra udlandet og foreningens redegørelse for sine planer i den henseende på kontaktudvalgsmødet den 28. november 1969 havde man i justitsministeriet været af den opfattelse, at foreningens hovedopgave i og for sig ikke var at optræde som mellemand ved anbringelse af udenlandske børn til adoption i Danmark, men at foreningen som eksperiment i et mere omfattende hjælpearbejde ønskede at foretage en nærmere undersøgelse af, hvorledes et lille antal fysisk handicappede børn fra udlandet, i første omfang 8-10 koreanske børn fra Holt Adoption Program, ville falde til hos danske adoptivforældre. Justitsministeriet havde derfor som tilkendegivet på mødet den 28. november 1969 behandlet foreningens ansøgning om formidlingsret ud fra denne forudsætning, og autorisationen af 19. marts 1970 var meddelt i overensstemmelse hermed. På grundlag af

senere henvendelser fra foreningen til justitsministeriet, et møde i justitsministeriet med direktør Theis, Holt Adoption Program, m.v. var man imidlertid blevet i tvivl om, hvorvidt foreningens arbejde med formidling af børn til adoption havde fået et videre omfang end forudsat f.eks. ved medvirken til hjemtagelse af ikke-handicappede børn og børn af andre nationaliteter samt ved medvirken i gruppe II-sager. Derfor ønskede man gerne en nærmere redegørelse herom fra "Terre des Hommes".

Reventlow bekræftede justitsministeriets opfattelse af formålet med foreningens arbejde og oplyste, at "Terre des Hommes" i sin adoptionsvirksomhed har holdt sig nøje inden for autorisationen. Adoptionssagernes daglige behandling forestås af fru Tytte Botfeldt, der dog forelægger sagerne for Reventlow. Han var enig i, at det for at opnå de bedste betingelser for adoptionerne bør tilstræbes, at adoptionssagerne behandles som gruppe I-sager, men på grund af presseomtale med videre kunne det være vanskeligt at undgå enkelte gruppe II-sager. Man var imidlertid fra foreningens side villig til at søge tilvejebragt en aftale med Holt Adoption Program, som sikrer, at der ikke anvises børn fra denne institution til danske plejeførelde uden iagttagelse af en procedure, som kan indpasses i den generelle ordning. Man ville derfor ænmode institutionen om at undlade at anvise børn direkte til private men i stedet underrette disse om, at henvendelse om adoption af fysisk handicappede børn kan ske til "Terre des Hommes" og om adoption af andre børn til "Glemte Børn". Man er i "Terre des Hommes" af den opfattelse, at børn, der alene på grund af deres hudfarve, alder eller sociale forhold er vanskelige at få placeret i deres hjemland, også må betegnes som handicappede, men var indforstået med, at foreningen alene tog sig af de egentlig fysisk handicappede børn. Det må imidlertid forudses, at foreningen vil ansøge om udvidelse af den nuværende kvote på lo børn, hvis der med Holt Adoption Program opnås en ordning som den skitserede, men at ansøgning-

gen i givet fald vil blive begrænset til alene at angå egentlig fysisk handicappede børn.

Fru Botfeldt tilføjede, at nogle af de af Hornslet nævnte eksempler på sager, der ikke syntes omfattet af autorisationen, var behandlet af hende selv som privatperson. Dette gælder dog ikke ansøgningen af [REDACTED] med hensyn til et [REDACTED], men denne sag må opfattes som et enkeltstående tilfælde.

Hornslet udtalte, at justitsministeriet under forudsætning af, at man kunne få den omtalte ordning med Holt Adoption Program ville se positivt på en ansøgning fra foreningen om en talmæssig udvidelse af autorisationen. Noget løfte kunne man på den anden side ikke give.

Fru Botfeldt fandt det værdifuldt, om ansøgerne også i gruppe I-sagerne var med fra starten, således at disse sager kunne fremme med samme hurtighed som gruppe II-sager.

Der var i udvalget enighed om, at de undersøgende institutioner ikke generelt kan prioritere gruppe II-sager forud for gruppe I-sager.

Vedrørende det af "Terre des Hommes" projekterede børnehus i Asserballe Skov oplyste Reventlow på forespørgsel, at huset skal benyttes til ophold for handicappede børn, der bliver bragt her til landet med henblik på behandling, hvorefter det er hensigten at hjemsende dem i det omfang, forholdene gør det muligt. Det er derimod ikke meningen, at børnene senere skal anbringes i pleje i private hjem, eller at anbringelsen i børnehuset iøvrigt på nogen måde skal danne udgangspunkt eller lette muligheden for adoption af udenlandske børn her i landet. Man vil derfor lægge megen vægt på, at børnenes nationale og kulturelle særpræg bevares i videst muligt omfang. Foreningen havde underhånden luftet muligheden for at opnå tilskud til projektet fra socialministeriet.

Man gennemgik derefter ganske kort en skrivelse, som justitsministeriet samme dag havde modtaget fra fru Botfeldt:

1. Holt Adoption Programs ønske om at sende børn under 3 måneder til Danmark.

Fru Bak Mortensen oplyste, at mødrehjælpens pædiater ikke har mulighed for at udtale sig, før børnene er mindst 3 måneder gamle idet børnene som oftest er hittebørn, og man derfor savner oplysninger om forældrene.

2. Er det nødvendigt, at børnenes papirer godkendes i Danmark?

Fru Bak Mortensen fremhævede, at bedømmelsen må foretages af danske læger.

3. Fremmedpolitiets arbejde med sagerne.

Hornslet oplyste, at spørgsmålet for tiden er genstand for overvejelse i justitsministeriet.

4. Hvilke dokumenter skal medfølge fra Korea?

Hornslet anmodede om et oplæg fra "Terre des Hommes" om problemstillingen, såfremt foreningen ønskede at gå videre med spørgsmålet.

5. Eventuel ændring i autorisationen, således at ugifte og personer, der er ældre end 40/45 år, kan komme i betragtning.

Hornslet udtalte, at spørgsmålet - der ikke var så ligetil - kunne rejses i forbindelse med en eventuel ansøgning om udvidelse af autorisationen.

I det omfang, de øvrige spørgsmål ønskedes nærmere drøftet, forventede man et oplæg herom fra "Terre des Hommes". Heri var Reventlow enig.

Herefter forlod repræsentanterne for "Terre des Hommes" mødet.

Justitsministeriet
Sagsnr.: 1970-41500-47

NotatomTerre des Hommes

Socialrådgiver Hanne Dahl, medlem af Terre des Hommes' bestyrelse, oplyser telefonisk, at visse interne problemer indenfor foreningen efter alt at dømme vil medføre, at følgende medlemmer af Terre des Hommes adoptionsudvalg: Tytte Botfeldt, Lis Møller og Lis Juhl Larsen vil skille sig ud fra Terre des Hommes og søge at danne en selvejende institution til formidling af adoption. Uoverensstemmelserne indenfor foreningen skyldes forskelle i opfattelsen af adoptionsudvalgets opgaver, i første række spørgsmålet om at søge større afroasiatiske børn over 14 år anbragt i plejefamilier i Danmark. Tytte Botfeldt, medlem af Terre des Hommes bestyrelse, går stærkt ind herfor, medens den øvrige bestyrelse finder, at en sådan virksomhed må falde udenfor foreningens opgaver.

Der er generalforsamling i Terre des Hommes om meget kort tid. Man vil her drøfte spørgsmålet om ændringer i sammensætningen af foreningens bestyrelse, præsidium og adoptionsudvalg.

Hanne Dahl lovede, at justitsministeriet ville få en redegørelse for forløbet af generalforsamlingen og de beslutninger, der måtte blive truffet her. Hvis Tytte Botfeldt m.fl. trak sig ud af Terre des Hommes, måtte man tage stilling til, om man ville fortsætte adoptionsarbejdet indenfor foreningen. Vi vil også modtage underretning herom. Hvis man ikke ønsker at fortsætte, må foreningens autorisation kaldes tilbage. Hanne Dahl var dog af den opfattelse, at man ville "køre videre" ef-

ter de hidtidige retningslinier og den nugældende autorisation.

Det tilføjes, at justitsministeriet ikke - endnu - har modtaget nogen henvendelse fra Lis Møller eller Tytte Botfeldt om formidlingstilladelse.

23. oktober 1973.

Hermann

Notat

om

Terre des Hommes

Socialrådgiver Hanne Dahl oplyser telefonisk, at den endelige afgørelse af, om Tytte Botfeldt m.fl. forlader Terre des Hommes for at danne en selvejende institution er udsat til en ekstraordinær generalforsamling i enten februar eller april måned 1974. Indenfor Terre des Hommes' bestyrelse arbejder man på at bevare Tytte Botfeldt indenfor foreningen, hvilket man finder vil være den mest praktiske løsning. Tytte Botfeldt er imidlertid meget stemt for at "gå ud", idet hun finder, at Terre des Hommes' bestyrelse blander sig for meget i hendes arbejde. Jeg forstod, at man indenfor bestyrelsen bl.a. så skævt til Tytte Botfeldts månedsbreve.

Hanne Dahl oplyste endvidere, at Tytte Botfeldt nu var indforstået med at indskrænke sit arbejde med "teen-age adoptioner".

Vi vil fortsat blive holdt orienteret om udviklingen. Endvidere vil vi få skriftlig underretning om de personskifter, der har fundet sted indenfor Terre des Hommes' bestyrelse m.v. ved den for nylig afholdte almindelige generalforsamling.

5. november 1973.

Hermann

TERRE DES HOMMES
HJÆLP TIL NØDSTEDTE BØRN

Jmt. modt.

26 MAR. 1971

Landskontor:
Terre des Hommes
Ringgade 104 . 6400 Sønderborg
Giro: 145230 . 6400 Sønderborg

PRÆSIDENT
Overkirurg Rasmus Movin
Frederiksberg hospital
Tlf. (01) 3477 11, lokal 216

FORMAND
Pastor Dølv Reventlow
6400 Sønderborg
Tlf. (044) 230 90

KASSERER
Inga Lindegaard-Hjorth
6400 Sønderborg
Tlf. (044) 26223

Ho/NW

Den 24.3.1971.

Justitsministeriet,
VII kontor,
Slotsholmgade 10,
København K.

Lære kontorchef Hornslet!

Efter aftale skrev vi til Holt Adoption Program. Afskrift vedlagt sammen med direktør Theis' svar, på engelsk og i dansk oversættelse. Min oversættelse er dårlig i Theis' brev punkt 3). Han skriver faktisk, at han ikke kan love ikke at besvare en henvendelse ved at tilbyde et bestemt barn. Det har jeg ikke fået ordentligt frem, ikke med mindre man viser god vilje.

De venligste hilsner

For Terre des Hommes

Tytte Botfeldt

Tytte Botfeldt,
Statshospitalet,
6440 Augustenborg.

20.2.1971.

Holt Adoption Program,
I.P.O. Box 2536,
Seoul, Korea.

Dear Director Theis,

Terre des Hommes has just been at a meeting with the children authorities in the ministry of justice.

We want to ask you, if you would be ready to transfer the applicants, from whom you receive letters, and who want a handicapped child, to us, either through writing them that they have to turn to us or through sending their letters to us for answering, if - through this- you loose no time for the children and no homes.

Please tell us your conditions.

With the kindest regards

Your sincerely

For Terre des Hommes

Tytte Botfeldt.

Oversættelse:

Terre des Hommes har netop været til et møde med de forskellige børneautoriteter i justitsministeriet.

Vi vil gerne spørge Dem, om De vil være indforstået med at henvise ansøgere, som De får breve fra angående et handicappet barn, til os, enten ved at skrive til dem at de skal henvende sig til os eller ved at sende os deres breve til besvarelse, hvis De gennem dette- ikke mister tid eller familier til børnene.

Vær så venlig at fortælle os Deres betingelser.

Oversættelse af svar:

5.3.1971.

Jeg takker meget for Deres brev af 20.2. Vi er meget villige til at sende Dem alle de breve, vi modtager om adoption af hard-to-place børn, inklusive de fysisk handicappede, forudsat at De kan gå ind for følgende betingelser:

- 1) At De ikke afslår at tage større børn, der er i meget dårlig fysisk kondition eller handicappede børn.
- 2) At vi ikke på grund af alder eller mangel på ægteskab går glip af en god familie, som er parat til at tage et hard-to-place barn. Dog kan vi selvfølgelig ikke anbringe et barn hos en familie, hvis familien ikke kan anbefales på en social velfærdsbasis.
- 3) Vi må altid tænke på børnene, og jeg kan ikke love noget bestemt om ikke at svare på et brev angående et specielt handicappet barn, men hvis De udfører et godt arbejde, som De hidtil har gjort med at prøve at anbringe vore børn, er jeg sikker på, at dette ville kunne arrangeres.

Vi ser helst, at der ikke er en klar adskillelse mellem Dem og Glemte Børn. Hvis Glemte Børn har forældre, der ønsker et større barn eller et handicappet barn, vil vi foretrække at arbejde videre med dem i den sag. Glemte Børn har mange flere ansøgere end Terre des Hommes, og vi ønsker ikke at miste nogle muligheder for vore børn. Vi trænger til hjem til vore handicappede og hard-to-place børn, så jeg håber, at begge organisationer vil sende ansøgere, når som helst det er muligt.

Vi påskønner Deres fortsatte gode resultater med hensyn til anbringelse af koreanske børn. Som De ved, har den koreanske regering indvilliget i, at formidling kan fortsætte til Danmark. De foretrækker, at De ikke har for

VEND

megen publicity om dette, da det får dem til at føle det, som om de ikke tager godt nok vare på deres børn. Jeg synes, Korea har mange ting at være stolt af, og jeg synes endda, at det at sende børn til Danmark er noget, de kan være stolte af. Jeg ser altid på vore små børn som ambassadører fra Korea i Deres gode land. Efter de mange gange, jeg har været i Danmark, kan jeg ikke tænke mig til, at der vil komme raceproblemer der. Det danske folk er så åbent og så hjælpsomt med alt. Det er altid en fornøjelse at komme på besøg i Danmark.

Vær så venlig at overbringe mine bedste ønsker til alle, der arbejder i Justitsministeriet, Mødrehjælpen, Plejehjemsforeningerne, Socialministeriet, Københavns Børne- og Ungdomsvern og Terre des Hommes. Hjælp os ved at fortsætte Deres gode arbejde med at hjælpe os til at få sagerne endnu hurtigere igennem for vore børn.

Deres hengivne

Jack Theis
Korea Field Director

Afskrift af original:

March 5, 1971.

Thank you so much for your letter of February 20. We very much agree to send you all the letters we receive about adoptions of hard to place children, which includes the physical handicapped providing you can agree to the following conditions:

- 1) That you do not refuse to take older children, children that are in very bad physical condition or handicapped children.
- 2) That we loose no good family who would be ready to take a hard-to place child because of age or lack of marriage. But of course if this family could not be approved on a social welfare basis we could not place a child with them.
- 3) We must always think of the children and I can not make a definit promise not to answer with a specific handicapped child but if you do a good job as you have been doing in trying to place our children I'm sure this can be worked out.

We would like it, if it is not a hard distinction between you and Glemte Børn. If Glemte Børn has parents waiting an older child or a handicapped child we would prefer to go ahead and work with them. Glemte Børn has far more applications than Terre des Hommes does and we do not want to pass up any opportunity for our children. We need homes for our handicapped and hard to place children so I hope that both the organisations will send applicants whenever possible.

We appreciate your continued good efforts in Denmark for the placement of our children from Korea. As you know the Korean Government has agreed that placements can continue to Denmark. They would prefer that you not have lots of publicity about this as it makes it feel as if they are not taking good care of their children. I think Korea has many things to be proud of and I think even sending children to Denmark is something they can be proud of. I always look upon our little children as ambassadors from Korea to your good country. After the several times I have been in Denmark I can not foresee any racial problems there. The Danish people are so open and so helpful with everything. It is always a joy to visit there.

Please give my best wishes to all the people who are working in the Ministry of Justice, Mothers Aid, Nursing Home Association, Social Ministry, Copenhagen Welfare and Terre des Hommes. Please keep up you good work in helping us process our children even faster.

Sincerely yours
Jack Theis
Korea Field Director.

Justitsministeriet
Sagsnr.: 1971-41500-73

JUSTITSMINISTERIET.

7. ekspeditionskontor
 Slotsholmsgade 10
 1216 København K.
 (01) 12 02 06

Den

29 JUNI 1972

Brev nr.

Journal nr. 1971-41501-1067
 1971-41500-69.
 1971-41500-73.
 1971-41500-62.

Efter at justitsministeriet ved skrivelse af 27. maj 1971 havde meddelt foreningen "Terre des Hommes, Danmark", at man var sindet på forskellige vilkår at give foreningen tilladelse til indtil videre at medvirke ved anbringelse i pleje og adoption af fysisk handicappede børn og børn over det fyldte 5. år fra institutionen "Holt Adoption Program" i Korea, erklærede foreningen sig ved skrivelse af 2. juni 1971 indforstået med at modtage tilladelsen på de af justitsministeriet stillede vilkår.

Tilladelsen blev herefter i medfør af § 1 i lov nr. 63 af 1. april 1914 om adgang til medvirken ved anbringelse af børn givet ved justitsministeriets skrivelse af 6. juli 1971.

Tilladelsen er gældende indtil videre, og ministeriet har forbeholdt sig at tilbagekalde tilladelsen, såfremt foreningen ikke overholder de fastsatte vilkår, eller foreningens forhold efter justitsministeriets skøn iøvrigt giver anledning dertil.

Justitsministeriet har senere brevvekslet med "Terre des Hommes" om nedennævnte sager, hvorunder der har været rejst spørgsmål om foreningens overholdelse af de forskrifter, der gælder for medvirken ved anbringelse af udenlandske børn her i landet:

1. I anledning af, at det over for justitsministeriet var oplyst, at foreningen havde medvirket ved anbringelse i pleje i Danmark af [redacted], født den [redacted] i [redacted] og indrejst her til landet i [redacted], anmodede justitsministeriet i skrivelse af 10. september 1971 foreningen om en udtalelse under henvisning til loven af 1914 om adgang til medvirken ved anbringelse af børn.

I skrivelse af 24. november 1971 oplyste foreningen, at man havde medvirket ved anbringelse af det pågældende barn i pleje hos fru [redacted], men at anbringelsen ikke var sket med henblik på adoption.

2. I skrivelse af 17. november 1971 anmodede justitsministeriet foreningen om en udtalelse i anledning af foreningens medvirken ved etablering af forbindelse med adoption for øje mellem ægtefællerne [redacted],

[redacted], og [redacted], født den [redacted] i [redacted].

Foreningen udtalte i skrivelse af 19. november 1971, at man telefonisk fra justitsministeriet havde fået oplyst, at den nævnte lov ikke gælder for [redacted], og at man derfor anså den udøvede virksomhed for lovlig uden særlig tilladelse.

3. I skrivelse af 26. november 1971 anmodede justitsministeriet om en udtalelse i anledning af, at det efter oplysninger, som justitsministeriet havde modtaget fra børneforsorgens adoptionskontor i Århus, måtte antages, at foreningen havde foreslået [redacted], at adoptere barnet [redacted], født den [redacted] i Korea, uanset at ansøgerne endnu ikke var godkendt som adoptanter.

Man henviste herved til loven om adgang til medvirken ved anbringelse af børn og punkt 5 i foreningens ovennævnte autorisation, hvorefter foreningen ikke må underrette ansøgerne om, at et barn er anvist, før der foreligger erklæring fra den undersøgende institution om, at den kan anbefale, at ansøgerne adopterer det pågældende barn.

Foreningen udtalte i skrivelse af 1. december 1971, at man ikke havde underrettet hr. og fru [redacted] om, at det pågældende barn var anvist.

4. I en skrivelse af 14. oktober 1971 indberettede Morsø kommune til justitsministeriet, at "Terre des Hommes" for nogle ægtepar havde ansøgt om plejetilladelse til at modtage børn fra [redacted], men at kommunen havde besluttet ikke at behandle sagerne under hensyn til foreningens manglende formidlingstilladelse. Kommunen oplyste bl.a., at fru Tytte Botfeldtpå en forespørgsel den 8. oktober 1971 havde udtalt, "at man fra flere andre børne- og ungdomsværn havde fået en sådan proforma-tilladelse, indtil ministeriets godkendelse var i orden. På forespørgsel om, hvornår man forventede ministeriets godkendelse, blev der henvist til presseomtale, og at det kun var et spørgsmål om kort tid, og at dette iøvrigt var underordnet."

Den 25. oktober 1971 anmodede justitsministeriet under henvisning til loven af 1914 foreningen om en udtalelse.

Foreningen meddelte herefter i skrivelse af 9. december 1971 bl.a., at muligheden for at få pakistanske børn hertil havde vist sig minimal, men at man, hvis justitsministeriet fandt det rigtigst, at der under alle omstændigheder blev søgt om tilladelse, ønskede skrivelsen af 9. december 1971 betragtet som en sådan ansøgning.

Justitsministeriet har fra Glostrup og Fredensborg-Humlebæk kommune på samme måde som fra Morsø kommune fået underretning om, at foreningen til disse kommuner har indgivet ansøgning om meddelelse af "foreløbige" plejetilladelser.

Under henvisning til det anførte skal man meddele:

ad 1. Efter lov nr. 63 af 1. april 1914 kræves der tilladelse fra justitsministeren til at optræde som mellemmand såvel ved anbringelse i pleje som ved adoption af børn under 14 år.

Da foreningens autorisation af 6. juli 1971 er begrænset til at angå fysisk handicappede børn og børn over det fyldte 5. år fra institutionen "Holt Adoption Program" i Korea, har foreningen ved at medvirke ved anbringelse af et [redacted] barn her i landet overtrådt loven af 1914, selvom anbringelsen ikke skete med henblik på adoption.

ad 2. Det er rigtigt, at 1914-loven ikke er gældende for [redacted], men loven finder efter justitsministeriets opfattelse anvendelse på enhver medvirken ved anbringelse i pleje eller ved adoption af børn under 14 år, når den pågældende virksomhed udøves i Danmark uden for [redacted], selvom anbringelsen skal ske på [redacted].

Som følge af begrænsningerne i foreningens autorisation har foreningen derfor efter justitsministeriets mening også i dette tilfælde overtrådt den nævnte lov.

ad 3. Foreningen har som nævnt givet udtryk for, at man ikke har underrettet hr. og fru [redacted] om, at det koreanske barn [redacted] var anvist til ægteparret, der ikke var godkendt som adoptanter. En oversigt, som foreningen har indsendt hertil, giver imidlertid følgende oplysninger om forløbet af sagen:

"1. Familien [redacted] aflægger besøg her. Ønsker hareskårsbarn. Ser billeder af forskellige hareskårsbørn. INTET SPECIELT BARN OMTALES.

.....
3. 21. maj foreviser vi papirer på et bestemt barn for [redacted], der udtalte, at han er villig til at operere.

4. 26. maj indsendes papirer på dette barn til plejehjemsforeningerne.

.....
14. 15. september skriver vi til familien [redacted] og bekræfter, at vi nu også har fået besked om, at barnet ikke er godkendt til dem. Anbefaler dem at få en samtale med [redacted] om hareskårsbørn i almindelighed.

.....
16. 7. oktober skriver vi til familien [redacted], at man nu i Korea går ind for operation af barnet derude. Spørger om de vil vente, eller man skal gå i gang med et andet barn.

17. 19. oktober sender vi nyt hareskårsbarn i forslag til plejehjemsforeningen.

18. 27. oktober skriver vi til familien, at vi har sendt andet barn i forslag. Får samtidig besked om, at de har accepteret dette barn."

Justitsministeriet må være af den opfattelse, at foreningen ved sin handlemåde i denne sag har overtrådt autorisationens punkt 5 og dermed loven om adgang til medvirken ved anbringelse af børn.

ad 4. I anledning af foreningens ansøgninger om "foreløbige" plejetilladelser kan man oplyse, at plejetilladelse efter socialministeriets cirkulære nr. 41 af 19. marts 1965 om formidling af plejeanbringelse med adoption for øje i danske hjem af børn, der er statsborgere i et andet land end Danmark, Finland, Island, Norge eller Sverige, ikke må udstedes, før ansøgerne er godkendt som adoptanter.

Som det fremgår af det anførte, er det justitsministeriets opfattelse, at "Terre des Hommes" i de under punkterne 1-3 nævnte tilfælde har tilsidesat de regler, der gælder for medvirken ved anbringelse af børn her i landet, og at foreningen i det tilfælde, der er omtalt under punkt 4, har søgt at opnå plejetilladelse i strid med de regler, der gælder herom, ligesom foreningen på det tidspunkt, da ansøgningerne om de "foreløbige" plejetilladelser blev indgivet til kommunerne, ikke havde sikret sig, at "Terre des Hommes" kunne opnå justitsministeriets tilladelse i medfør af 1914-loven til at medvirke ved anbringelse her i landet af de omhandlede børn fra [redacted].

Justitsministeriet har iøvrigt, efter at foreningen havde ansøgt om justitsministeriets tilladelse til en sådan medvirken, den 26. juni 1972 afslået at imødekomme ansøgningen.

Justitsministeriet skal i denne anledning alvorligt indskærpe foreningen at overholde de givne forskrifter for foreningens medvirken ved anbringelse af børn her i landet.

Man skal samtidig henlede opmærksomheden på, at tilsidesættelse af de gældende regler vil kunne gøre det nødvendigt at tage spørgsmålet om foreningens fortsatte autorisation op til overvejelse, hvortil kommer, at foreningen ved en sådan tilsidesættelse af reglerne udsætter sig for til talerejsning for overtrædelse af loven af 1. april 1914.

Man skal samtidig understrege, at justitsministeriet vil være villigt til, når det ønskes af "Terre des Hommes", at drøfte spørgsmål om foreningens virksomhed og herunder med rimeligt varsel foranledige kontaktudvalget vedrørende adoption af udenlandske børn indkaldt til drøftelser af sådanne spørgsmål.

Foreningen "Terre des Hommes,
Danmark",
Ringgade 104, 6400 Sønderborg.

K. Axel Nielsen

oplysninger

*Det ville være en fordel at
kunne få et skriftligt svar på de
kontaktpunkter, som
f.eks. mynd., og som i hvert fald 1.1. 1973
har indkommet.*

*Se nu 1973-4155-3, som Tytte
Botfeldts tilspørgsmaal har givet
f.eks. og offentlig den adgang,
som vilde gennemføres.*

Det er

Notat om ktch. Hornslets telf.samtale m. Tytte Botfeldt om TdH.s stilling til jmt.s kritik af foreningens arbejde.

Efter at TdH v. Tytte Botfeldt nu i to skrivelser, dels til ministeren personligt og dels til ministeriet har benægtet at have begået nogen overtrædelse, har ministeren tilkendegivet, at han er meget utilfreds med TdH.s svar på "næsen".

Ktch. Hornslet har herefter haft en telf.samtale m. Tytte Botfeldt, hvorunder han nærmere præciserede jmt.s opfattelse. TdH måtte herefter erkende overtrædelserne i "næsens" pkt. 1 og 2 og brud på de gældende "spilleregler" f.s.v. angår pkt. 4. Botfeldt kunne dog ikke erkende at have udtalt sig til Morsø kommune som angivet, men hun kunne ikke give noget svar på, hvorfor hun ikke har benægtet dette tidligere, uagtet hun har haft rig mulighed derfor.

TdH var villig til at "sluge" vor "næse", men man kunne dog stadig ikke erkende ~~sig~~ overtrædelse f.s.v. angår pkt. 3. Det var plejehjemsforeningen der havde givet oplysning om barnet, men dette havde TdH undladt at nævne for ikke at bringe nogen i "fedtefadet". Hornslet fandt dog ikke dette afgørende, og der var enighed om, at sagen sluttede her, uden at man behøvede at gå yderligere i detaljer vedr. de foreliggende overtrædelser.

Hornslet gjorde endv. Tytte Botfeldt bekendt med ministerens opfattelse og understregede betydningen af, at TdH ikke fremover misbrugte den tillid ministeriet havde vist foreningen ved at give den autorisation.

Ministeren skal orienteres om samtalen.

*Min^{re} orienteret lov. 7.7.72 FS.
18/872/fo.
VK 41500.*

1971 nr. 41500-73

Just. min.
7.
eksp. ktr.

*"Næse" af "Tytte Botfeldt"
Hornes i art. af foreningens
medlemskab af lov om med-
virken ved anlæg og vedlig-
eholdning af offentlige bygninger
(1971-41500-69, 1971-
41501-1067 og 1971-4154-62).*

NR.

F.s.v.a. "næsens" pkt. 3 gav den konkrete sags forelæggelse for jmt. anledning til vedl. notat og uh-brev til Tytte Botfeldt. Hun har til gengæld benyttet juledag til at bedyre sin uskyld og ikke ganske uoverbevisende! Hun fastholder, at det er plejehjemsforeningen, der har drøftet dette konkrete barn med ansøgerne.

Sagen egner sig ikke til vødere kommentarer vedr. dette spsm..

Tytte Botfeldt rejser det generelle spsq, om hun (TdH) kan få till.til at diskutere udvælgelsen af et bestemt barn med den pgl. familie. Anledn. er, at plejehjemsforeningen ang. har diskuteret dette barn m. adoptanterne, hvilket TB finder nyttigt, men hun mener sig selv ligeså (bedre?) kompetent dertil.

Der er for mig at se ~~ingen~~ en klart betænkkelig sammenblanding af de undersøgende og de formidlende og organisationers funktioner, som TB her er inde på. Det drejer sig om en ændring af autorisationens pkt. 4 og 5. En imødekommelse heraf forudsætter, at matchingen nu foretages af TdH i direkte samarbejde med forældrene uden de undersøgende organisationers mellemkomst. Dette er betænkeligt i betragtning af, at baggrunden for den ordning, hvorefter det er den undersøgende instit., der skal tage stilling til godkendelse af dette barn til disse godkendte forældre, er den undersøgende institutions bedre mulighed og evne til at bedømme ansøgerens behov m.v. Denne ordning vil ganske blive gennemhullet, dersom TdH og forældrene i fæl- lig finder frem til et barn. Der vil hermed blive skabt sådanne forventninger hos adoptanterne, at de undersøgende organisationers godkendelse af barn-familie vil blive en tom formalitet. F.s.v. angår bedømmelse af barnet har TdH næppe større ekspertise end den undersøgende organisation, tværtimod kan det tænkes at være en fordel, at godkendelse af et barn til et ansøgerpar sker uden pres fra nogen side (TdH - forældre) af en "uvildig" instit., hvad TdH i denne forb. ikke kan siges at være.

Det fremgår ikke, om hun også vilke at diskutere forholdet til med ikke-godkendte ansøgere, selv på baggrund af den betænk- lige og ikke vil nævnt antagelse at hun tilføjet.

ja

Jeg finder ikke, at der er nogen tuagtvejende saglig begrundelse for at opgive den særdeles velbegrundede kompetencefordeling ml. de undersøgende organisationer med deres særlige ekspertise i form af særligt sagkyndige og de formidlende organisationer med deres særl. ekspertise på deres område (relationerne til de udl. mdh.)

Hst. med ref. af aut. pkt. 4 og 5 meddele, at jmt. ej finder tilstr. grl. for at foretage ændr.

26.1.73

F.

"Tytte Botfeldt"
"Hst. med ref. af aut. pkt. 4 og 5 meddele, at jmt. ej finder tilstr. grl. for at foretage ændr."
"26.1.73"

Med henvisning til et tidligere brev, som er vedlagt som vedlæg, her er vedlagt svar på de spørgsmål, som er stillet af den undersøgende organisation. Det er invidt i forbindelse med, at en undersøgerpar skal kontaktes i et meddele, at alle med et barn under 12 ansøgerpar under et undersøgelsestilfælde kan kontaktes i forbindelse med, at de ikke under undersøgelsestilfælde er i kontakt med undersøgerpar og undersøgerpar er kontaktet, herunder alle undersøgelsestilfælde. Det er under en prøve, at undersøgerpar og undersøgerpar, at de ikke med indblik har fremlagt godkendelse som adoptanter og det vil være, men et udg- meddele, i forbindelse med undersøgelsestilfælde af medlemskabets indtækt. Som et om "undersøgerpar" til midt i undersøgelsestilfælde med undersøgerpar til fremlægning

19 nr. Just. min. 7. eksp. ktr.

Justitsministeriet
Sagsnr.: 1972-41500-86

Tak ! Ikke mindst for interesse for at skaffe medicin med ud til børnehjemmet. [redacted] er rejst ud for at være ledsagere, kommer hjem den [redacted]. De har et lille [redacted] med og et barn med [redacted]. Men tak også for bidrag, fadderskaber, frimærker, tøj osv.

Vi har nu 24.000 til "bcmohus" (så børnehjemmet kan få mere personale og dermed mulighed for at tage flere forladte børn ind og rette dem op). Det er så tæt på halvdelen, at vi godt tør bede Holt Children's Services begynde. TDH har lovet at hjælpe med den sidste ende, hvis det kniber.

[redacted] der er rejst ud, har lovet at prøve at få nyheder med hjem om alle vore fadderskabsbørn. Vi har fundet en i Seoul boende dansk dame, der vil hjælpe os, og Holt skriver selv, at de nu sætter een bestemt på disse fadderskaber, så vore kvaler skulle være overstået m.h.t. at skaffe regelmæssige rapporter. Der er nu over 700 børn på børnehjemmet, så det er ikke sært, at de har travlt.

EFTERLYSES: En familie, der gratis vil affotografere billeder til faddere efter de billeder, vi får. De elskelige mennesker, der hidtil har gjort det, misbruger TDH nu så kraftigt, at de ikke kan gøre det så hurtigt, at Eigil og Berta Andersen kan undgå at få udskæld af fadderne !

Siden sidste månedsbrev er der kommet [redacted] børn: en [redacted] pige, en [redacted] dreng (hvid), en [redacted] og en [redacted] med [redacted] og en knapt [redacted] med [redacted].

Vi har to meget deprimerende meddelelser:

Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 433 af 25. sep. 72 kap. 4 § 25:

"Er barnet under 18 år, skal ansøgningen (om opholdstilladelse) være vedlagt en udtalelse enten fra en mødrehjælpsinstitution eller fra en plejehjemsforening under hovedbestyrelsen for De danske Plejehjemsforeninger vedlagt en erklæring fra Børneforsorgens Adoptionskontor."

Det vil jo nok sige, at vi kun kan hjælpe de store brune "børn", der er over 18. Før var aldersgrænsen for godkendelse 14 år. Selvfølgelig er det rigtigt, at også de 14 - 18årige bør i godkendte familier, men har organisationerne tid og forståelse for, hvor livsvigtigt det er ?

Gebynet for femårs (og derover) raske børn er sat op til 300 dollars, så udgifterne for en større rask nu bliver ca. 4.880 incl. rejsepenge.

Vi indsender nu 641 underskrifter til støtte for formidlingsansøgningen til Bangla Desh og bør så bønligt om hurtig behandling af sagen. Det hele MÅ da ligge anderledes nu, hvor Holt Children's Services er derude og har foreslået os at gå ind i arbejdet, efter at regeringen derude har spurgt, om Holt vil arbejde med de europæiske lande. Executive Director for Holt, John E. Adams, har skrevet, at "we are happy to know you are willing to work with us". (Til beroligelse for ministeriet: Vi har betonet, at det kan vi kun, hvad Bangla Desh angår, hvis ministeriet siger ja). Vi har lige fået at vide (det er muligvis fortroligt), at man i Bangla Desh forbereder en lov, der åbner mulighed for adoption af biharibørn o.l. Det kunne muligvis blive en hjælp for dette projekt, om vi kunne lade meddele, at vi vil og må.

Hvis landsindsamlingen ellers går godt, har Terre des Hommes lovet at give 25.000 til arbejdet i Bangla Desh hos Holt Children's Services.

Vi er nu igang med at indsamle "rapporter" nr. 2 fra familier, der har haft børn i nogen tid. Det er påfaldende, så enslydende besvarelsen er på spørgsmål 14 (Mener De, at en familie selv skal have lov til at tage stilling til udvælgelsen af barnet, inden dette er godkendt ?) og 15 (Mener De, at familien selv eller organisationen skal afgøre, hvilken alder barnet må have ved formidlingen ?) De to spørgsmål besvares med - "Ja" og "familien". Nr. 14 har undertiden store bogstaver og udråbstegn bagefter. Hvor ville jeg dog ønske, at vi for TDH's vedkommende kunne få det lavet således, at vore familier kunne få lov at være med i sagen hele tiden. For handicappede børns vedkommende er det det eneste rigtige.

Der er en ting, vi er meget glade over. Ingen har ment, at vi svindlere og bedrøgt. Så er vist alle misforståelser opklarede.

Til gengæld er det jo deprimerende at høre en enlig fortælle, at hun har fået besked, at hun som ugift skal til psykiater og psykolog, og dette kan den pågældende plejehjemsforening ikke klare! Så bider den onde cirkel sig selv i halen!

Indiensudsendelsen i TV kommer den 6. og 7. nov., menes der. Det var ikke ret meget, jeg sagde, men desværre er en del af det, jeg anså for vigtigt, skåret fra, bl.a. min "løst henkastede bemærkning", at vi ønskede os gratis socialrådgivere.

Tøjet, der er sendt ud til Indien, er omsider frigivet derude trods manglende desinfektionsattest! Vi har en lille ekstra indsamling i gang til transport derude fra havneby til børnehjem. - 200 kg tøj er afsendt til grønlandsk udsted. Det er vi vældig glade for at få lov til.

Notarudgifter: Loven siger 20 kr. pr. original. "Bekræftes samtidig rigtigheden af flere ved Gennemskrivning udfærdigede afskrifter (genparter) af samme dokument, svares ikke yderligere afgift herfor". Så udgifterne bliver kun 40 kr., hvis man altså skriver med gennemslag.

I Sverige har statsansatte barselsorlov. Familier, der vil adoptere, går selv i gang med de lokale myndigheder, og når godkendelse er opnået, henvender de sig til socialstyrelsen, som så går i gang med at finde et barn. Familierne kan også selv gå i gang med at lede børn op.

En ganske særlig tak til de forældre, der ringer eller skriver efter en rum tid for at fortælle, at det er et helt usandsynligt dejligt barn, de har fået. Jeg bekræftes mere og mere i min mistanke om, at koreanske børn er noget for sig, og at de handicappede igen er noget helt for sig. Hvor er det dog et morsomt arbejde. Selvom mange forældre bebrejder os, at vi ikke skriver "børn med mindre fysiske handicap" om vore børn. Vi er bare så rædde for at blive mistænkt for at lægge pres på folk for at de skal tage et handicappet barn.

Monna Madsen har lige fået udgivet en børnebog på Hernovs forlag: "Lille brune børne" om sit adoptivbarn fra udlandet.

Og så skal jeg lige prale: Jeg er blevet gyngestolsprismodtager. Alt for damerne uddeler hvert år fem gyngestole. I år blev det Lillebrors Ingrid, Karen Berntsen, Clara Pontoppidan, Helle Virkner Krag og mig. Ideen er da forførdelig sød. Jeg er ikke så lidt rørt.

Dette brev udsendes til mellem 5- og 600 familier. Det forventes af modtagerne, at de sender mindst 4,80 kr. om året, så vi ikke har frimærkeudgifter på det (giro [redacted]). Vi vil meget nødtigt sende det til nogen, der bare dropper det i papirkurven, så vi blir nok nødt til at holde status ca. en gang om året. Hvis De en skønne dag ikke modtager brevet mere, men faktisk gerne vil, så sig til.

ØNSKER:

Gratis affotografering af billeder.

Bidrag til bomohus, så vi kan presse Holt til at gå igang. Mærk bidraget bomohus. Socialrådgivere, der vil arbejde gratis.

500 kr. til transport af tøj til Indien.

Tasker (store) eller kufferter (små), som bornelandsbyen kan give børnene med hjem, fyldt med tøj. (Sendes til TDHs bornelandsby, Asserballeskov, 6440 Augustenborg).

Familier til hårdere handicappede, såsom pukkelryg.

Brugte frimærker.

Automatisk lysbilledapparat.

De hjerteligste hilsener
Deres/jeres hengivne

Hvis De trænger til koreansk tolk:

Ingeniør Rheo [redacted]

Tytte Botfeldt
6440 Augustenborg.

Trænger Deres barn til at snakke koreansk:

Kirsten Molin Jacobsen [redacted]

Fadderskaber: Eigil og Berta Andersen, [redacted]

Terre des Hommes

Februar 1973.

Kære medmennesker !

For at begynde positivt: Topchefen for verdens største forældningssted skriver: "You Danes are really a very great encouragement to us !" Dette er jo kæmpe ord i januar, skrevet undervejs til langla Dösh, hvor han er rejst til for at afgøre, om man skal opgive videre adoptionsarbejde der !

Jamen, vist har John E. Adams ret. Danskerne er et ualmindelig dejligt folkefærd, men tåbeligt - i den forstand, at vi bejder hovederne og finder os i den ene uhyrlighed efter den anden. Om loe år vil man tage sig til hovedet og sige: Nå ja - det var dengang, Danmark havde chance for at vise lidt medmenneskelighed, men forspilte chancen i \$\$\$, skrankepavari, flokler og tåbelige regler.

Et eksempel: [redacted] dejlig dreng med [redacted] bliver tilbudt Danmark. Vi prøver at sende ham ind i forslag med henblik på fortrinlig familie, der har adopteret i forvejen. Efter meget lang tid siger plejehjemsforeningen nej, familien er for gammel.

- Vi venter. - Næste chance er en fortrinlig familie, der i forvejen har et adopteret [redacted]. Familien indkaldes til Hørehjælpens psykiater, der finder ud af (hvordan?), at det første [redacted] barn nok ikke har godt af at få en bror med samme handicap !!!

At drengen måske ikke har godt af at blive siddende på børnehjem år efter år - det interesserer ikke det fjerneste. Barnets tarv ! Jeg kalder det udygtighed. Det er efter min mening udygtigt at mangle interessen fuldstændigt for folk i den øvrige del af verden. Der skal ikke så meget til for at se, at det vedkommer os.

Nu prøver vi så en plejehjemsforeningsfamilie - hen over hovedet på familien, selvfølgelig - det skal man jo !

Et andet tilfælde: Jack Theis fra Korea havde sendt mig "prayers list" - et hefte med billeder af og oplysninger om hard-to-place børn og en anmodning om at bede for, at der måtte blive fundet hjem til disse børn. Jeg indså lynhurtigt, at i dette land ville en sådan opfordring give ballade, men min hele sjæl gjorde vrøvl. Om vi er et demokratisk land, skal jeg lade være usagt, men religionsfrihed har vi da. - Jeg sendte heftet til nogle af de fagfolk, der har tilbudt at hjælpe TDI - læger. Og naturligvis: De hoppede i med samlede ben og "bad" på den måde, som nu en reel dansker vil gøre: Tilbed adoption af de hårdeste tilfælde. Kontant dansk medmenneskelighed. Skent ! Og gennemførligt i en familie, hvor begge er [redacted], og hvor der i forvejen er [redacted] positive børn.

Men omgående blev jeg da af Hørehjælpen indklaget for justitsministeriet. Nu havde hun igen været uartig ! - Somme tider får man en svag mistanke om, at offentlige instanser herhjemme tron, det er deres opgave at stå vagt og forsvare samfundet over for disse modbydelige udenlandske forældreløse handicappede børn. Kære offentlige instanser. I tager fejl. Det er jeres opgave at hjælpe disse børn !

Men altså - jeg er blomstrende henrykt ved tanken om en rask lille religionskrig ! Jeg har INDET mod at være martyr.

Og så får vi se, hvad det bliver til med den lille [redacted] pige, der sandsynligvis er rullestolpatient for hele livet og [redacted], der [redacted]. Tank for en chance for de [redacted] børn at komme i en [redacted] familie. Og skal der siges nej til disse [redacted] børn, skal det i hvert fald være i fuld offentlighed med verdens øjne rettet imod, hvad det er, der sker.

Terre des Hommes har nu nitten fagfolk af forskellig slags, der vil arbejde gratis. Sligt lader sig bare ikke gøre i dagens Danmark. Og så er det altså igen, at der dukker grimme ord op i ens underbevidsthed - Inkompetence, uduelighed, skrankepavari o.s.v. Jamen herregud mennesker, vi er til grin. Riget fattes penge. Vi har

gratis arbejdskraft, men puh ha ! - - - Hvad gør man ? Starter en partisanbevægelse ? Eller ler, så alle banker bryder ? Hvordan er det dog gået til, at det er blevet sådan ?

Men Ferre des Hommes vil altså nu søge en tilladelse til selv at foretage formidlingsrejser, GRATIS. Og den indvending, at det aldrig kan være samme organisation, der formidler og undersøger, kan jeg ikke anerkende. Hvad med Medrehjælpen ? Indenlandsk sidder den da trygt og godt på alle grene af arbejdet. Og ingen skal hælde mig ind, at det er af ansvarlighedsgrunde, at Medrehjælpen ikke også har kontakten med de udenlandske formidlingssteder. Det er af rangen på arbejdskraft.

Vi mener, at med lidt fornuft og adoption af handicappede børn kunne gå over u-landshjælpen - en effektiv ulandshjælp - således at staten ikke behøver at være ked af de udgifter, der naturnødvendigt er forbundet med adoption af handicappede børn til et velfordringsland. Det indebærer, at TDI søger formidlingsret - og får det - til andre lande, så ikke et enkelt land står og tåler ansigt. Når nogen spørger mig, hvorfor vi ikke har det allerede, bliver jeg svar skyldig.

Og så regner vi klippesfast med hele den danske presses støtte og hele den danske befolknings. (Bortset fra den noget lille minoritet, der har aversion mod andre racer, handicap o.s.v. De skal også være her, og de skal også have lov at gøre vrøv). Støtte til kamp FOR MEDMENSKLIGHED MOD bureaukrati; skrankepavari, bor-neaversion.

Jack Theis fra Holt Children's Services var her. Åh kære, så er livet værd at leve lidt igen. Og Mr. Boo, der nu er Adoption Director for Holt i Korea. De var i justitsministeriet for at snakke emigration af store afroasiatiske børn, og man overvejer altså nu herhjemme, om man vil være med til at redde nogle stykker. Ja, undskyld hvis jeg lyder hård, jeg ER hård. Skæm få den, der ikke er det ! Det virkede iøvrigt, som om justitsministeriet var positivt.

De to var også i Medrehjælpen i håb om en lidt hurtigere og snidigere sagsbehandling.

Nu synes jeg ganske vist, at i adoptionsager med "vore børn" er Medrehjælpen et levn fra gamle dage, hvor adoptionsbørn trængte til nogen, der kunne varetage deres interesser, og hvor ingen drømte om, at de adoptionslove, der blev skrevet af hensyn til "barnets tarv" kunne bruges til det modsatte. Men jeg vil gerne betone, at hvis jeg fremover med alle midler bekæmper denne unæsmelige kolos, så er det ikke enkeltpersoner, jeg er ude efter. Der sidder mange fortrinlige enkeltpersoner i Medrehjælpen.

Det tilfælde, jeg nævnte i sidste brev om en "godkendende person", der udtalte sig imod koreanske børn og påstod, der var mange - også af vore børn - rundt om på børnehjen, fordi de var for svære at klare, har beklaget meget, at hun er blevet misforstået. Hun har aldrig ment det sådan, hun har ment, at dette kunne ske, også for TDI. Jeg er veldig glad for at kunne berigtige dette her.

Der er en anden misforståelse, jeg gerne her vil have rettet. Medrehjælpen siger, at den ikke kan presse folk til at tage handicappede børn. Nej, selvfølgelig kan den ikke det, men ude i landet føler folk det, som om Medrehjælpen presser dem til IKKE at tage handicappede børn. Kære familier, jeg må gå ud fra, at dette også er en misforståelse. Kommunikationsvanskeligheder.

Fadderskaberne går strålende. Det er meget, meget oplivende. Sådan en halv snes tusinde kr. om måneden. Det er værd at tage mod. Og pengene går altså ud uden en ores afkortning. Portoen slæber vi andre sammen.

Bonolus-sygehus går det lidt hurtigere end i øjeblikket. 41.200 er vi oppe på. Hvem kender en Idons Club o.l., der vil gå rigtigt ind for sygen ? Bare jeg dog kunne forklare, at det ikke er et tilfældigt sygehus et tilfældigt sted, det drejer sig om. Det er sygehuset på det sted, hvor positive fremskridtskræfter mødes, det drejer sig om. Sådan en sygehus er der kun få steder i Danmark.

Bangla Desh: Taket nyt ! Jeg har skrevet og bedt John E. Adams om "statusopgørelse". HVIS Helt opgir, så jeg benytte første lejlighed til at prøve min måde, hvilket har besværliggjort meget af vor manglende forældringstilladelse til Bangla Desh. HVORFOR kan vi ikke få den ? Hidtil er TDE gået ud af alle besydelinger med hvide englevinger og uretligt glorie - og var forvisset om, at når det engang ikke går sådan, så vil moral og lovens ånd og sund fornuft være på vor side alligevel.

Denmark: Vere to piger sidder stadig og venter på det møde med socialstyrelsen, men nu kommer det vist også snart. De ser ud til at kunne komme i kontakt med de danske børneværn i sin stil. Vanskeligheden er nok mest den, at mange af de mere familier, der melder sig, gerne vil have ukomplicerede gløjebørn. Og det er slet ikke vores stil. Dem er der nok, der vil hjælpe. Det er som sædvanlig hard-to-please børnene, der har vores interesse. Kære I, der tør, meld jer - snak om det og gør naboer og genboer interesserede. Har I en genbo, som I mener har ganske særlige evner til at klare vanskelige børn, så sladr til os.

2
Vor hovedpine i denne måned er en [redacted] dreng og en [redacted] pige. Børn, der især er til sund fornuft på to ben og en kærlig fast hånd. Langtidspleje. Men meld Dem kun, hvis De har lyst til at gå igang med problemer.

Siden sidst er der kommet fra Korea:

[redacted] dreng, [redacted] dreng med [redacted], [redacted] dreng, [redacted] pige med [redacted] pige med [redacted]. Vi har [redacted] børn siddende helt færdige og [redacted] omtrent helt færdige.

Vi har fem færdige familier uden børn i forslag og nogle børn uden familier i forslag. Trist at man ikke kan prøve at snakke sig tilrette og få de to grupper til at mødes.

Løst og fast:

Vort nye gironummer [redacted], EDI Augustenborg, er naturligvis også skattefradragsberettiget, er jeg blevet bedt om at sige.

Nydeligt svar fra socialministeriet, at det på ingen måde var chikane, at EDI-adoptionsskudningen ikke har fået tilskud. Man havde ment, at tipsmidler, ønstekonzert etc. var bedre, men det betyder en del for vort omdømme, at vi får tilskud, så vi søger med glæde og forventning inden sommerferien.

Karen Brabrand, der skriver stencal på disse månedsbreve, ber mig sige, at hun er meget ked af, at hun sidste gang glemte at få med, at Tjernehojskolen 7 a og e har lavet arrangement og skuffet 265 kr. til sygehuset i Il San, de har i forvejen et fadderskab på 126 kr. om måneden, så det er clever, der kan og vil hjælpe ! Det er noget med perspektiver i. De er faddere til den sødeste lille pige [redacted] som det næppe vil lykkes at finde forældre til, når man ikke må snakke med adoptanter os hende.

Jack Theis tog for 1000 kr. medicin med i håndbagagen. Tak til den ædle giver ! Og tak igen til alle de mange. Hvad det officielle Danmark kan give af kummer og sorg, det kan resten af landet give af glæder. 800 kg nyt 2.sorterings bearnetøj fra Rila - skent - som kan komme gratis ud med OK. Vidunderligt med frimarker. Jamen, i det hele taget. Vi møder en good-will i befolkningen, der er ganske enestående og meget opmuntrende.

En af mine " [redacted] " detre har meldt sig som weekend-familie med perspektiver.

Kære medmennesker, det er lige ved, at det er mit livs triumf.

Åh Gud, jeg er så stolt af mine unger. Når børn, der er opvokset i en "international storfamilie" selv adopterer ! Så er sagen hjemme ! Det er vejen frem ! Vi har ikke lov at lade os trække ihjel af smilighed og dished. Der ER så meget at gøre. RÅD !

De hjerteligste hilsener
for Adoptionsudvalget

Tytte Bøtfeldt
6440 Augustenborg

En lille onskabsfuld godbid (citat af brev):

Små gryder har også ører, og små gryder rassemblerer. I går blev Medrehjælpen overfuldt af en hær af små nordstats-tinsoldater samt en flok indianere og alle enten sludt eller skalperet, og vi adopterede så 170.000 børn !!

PS. Brev fra Bertha Holt, grundlæggerens enke (der adopterede 8 koreanske babyer på en gang, da hun var over 50):

Kære Tytte,

Jeg har fået brev fra Mr. Adams, som fortæller, at I har sendt mange penge til Bomhuset, og mange til fadderskaber, og placeret 55 handicappede og større børn. Jeg er sikker på, at Mr. Adams selv har skrevet og påskannet denne store hjælp til børn, men det har gjort sådan et indtryk på mig, at jeg også ønsker at takke. Mr. Adams er stadig i det fjerne Østen for at se efter børn, der trænger til hjælp.

Ord kan ikke udtrykke den taknemmelighed, vi føler over for jer og det vidunderlige danske folk for det arbejde, I gør. Ethvert af disse handicappede og ældre børn har en fremtid nu, den sikkerhed og kærlighed, ethvert barn fortjener. Hvis de var blevet i Korea, ville det stige at være forældreløse aldrig have forladt dem hele deres liv. Deres kultur er baseret på familieenhed - deres far sender dem i skole, skaffer dem et arbejde og vælger deres mand eller kone. Når de ingen forældre har, har de et fortvivlet liv. Det er endnu værre for de handicappede, som bliver kastet tilside i deres kultur. Ved at finde hjem for disse 55 børn har I forandret deres verden fuldstændigt. Fadderskabspengene bruges til medicin, mad, tøj og levekostninger til børn, der venter på forældre. Det er deres redningsline.

Vi sætter megen pris på gaven til bomhuset. Vi har haft brug for dette i lang tid. Det er meget opmuntrende for mig, at jeres folk besvarede denne trang så hurtigt. Jeres folk har ikke set børnehjemmet, men vidste, hvad der behøvedes.

Da jeg var i Korea ved juletid, studerede jeg planer over adskillige bygninger, vi behøvede. Det nuværende hospital er det hjem, min mand byggede til vores familie på 11 mennesker, da vi boede der fra 1961 til 1963. Vi ventede at bo der mange år, så vi byggede et hjem med 5 soveværelser - med køkken, dagligstue og to badeværelser. Det vil være meget bedre til bomhus end til hospital. Vi vil gerne have jeres tilladelse til at bruge pengene til bomhuset til et lille pædiatrisk hospital. Vi har pladsen parat til det og vil prøve at skaffe penge nok til at bygge det. Så kan bomoerne bo i et hus, der var bygget som et hjem.

Et hospital er meget bedre, når det er bygget beregnet til det. Vi vil meget gerne bygge et til vore syge babyer. Hvis denne ændring er tilfredsstillende for jer, vil vi gøre det sådan.

Tak, kære Tytte, for jeres tillidsfulde entusiasme, som har bragt forbavsende resultater. Jeg ved, Gud vil velsigne jer for de mange timers arbejde, I har givet til dette projekt.

- Takken være herved bragt videre ! Bertha er et af de betydningsfuldste mennesker, der lever i dag.

Justitsministeriet
Sagsnr.: 1973-415002-12

Kriminalpolitiet i Århus, fremmedafdelingen, den 29. januar 1973.

Pågældende ses ikke at have været tilmeldt her. Jeg har telefonisk rettet henvendelse til underskriveren, læge [redacted], telf. [redacted], der oplyser, at drengen er fra Børnelandsbyen på Als, der hører under Terre des Hommes, hvis formand er pastor Ditlev Rewentlow, Sønderborg, telf. (04) 42.30.90, og som egentlig har tilmeldingspligten for ham.

Drengen er i øjeblikket patient på [redacted], hvor han netop er opereret i [redacted]. Det var en operation, der betød knald eller fald, og drengen stod altså operationen igennem, således at han er rask om 1 uge eller 2.

Drengen har ganske vist boet hos kpt. i en måned, [redacted], men det er kun sygekasetekniske grunde, der gør, at han er tilmeldt f.r. her. Hans hjemsted er børnelandsbyen på Als, hvortil han vender tilbage som sagt om 1 uge eller 2.

Kpt. henviser iøvrigt til fru Tytte Botfeldt, Augustenborg, telf. (04) 47.12.92, til hvem jeg derefter har henvendt mig telf., og som oplyser, at hun er leder af Terre des Hommes's adoptionskontor. Hun oplyser videre, at drengen er "udsat" af sine forældre i en biograf sammen med en større broder. Han blev fundet på "et rædselsbørnehjem" af en [redacted] dame, der tog ham ud og sørgede for skolegang m.v. til ham, indtil hun rejste tilbage til [redacted], hvorefter Terre des Hommes tog ham her til Danmark. - Han hører foreløbig hjemme i Børnelandsbyen på Als, hvortil han skal tilbage, så snart han bliver udskrevet fra hospitalet.

Læge [redacted] udtalte, at det er hans indtryk, at drengen vist helst vil tilbage til Korea, men at fru Tytte Botfeldt vist er af en anden mening, hvilket denne også bekræfter jfr. foranstående.

Joh. Hansen
h.v.hansen,ka.

Frem- sendes RIGSPOLITICHEFEN, TMU.,
Tilbage- København V., under henvisning til foranstående.

ÅRHUS POLITIKAMMER, den 29. 1 1973.

Pas
+ Bilag

[Handwritten signature]
L. Nielsen

RES.

30 JAN. 1973

LN/lf

Fremsendes til politimesteren i Sønderborg, idet man skal anmode om, at fru Tytte Botfeldt må blive nærmere afhørt om, hvorlænge barnet skal opholde sig her i landet, samt hvornår behandlingen er ophørt.

Rigspolitichefen, København, den 13. februar 1973.

Udl. nr. 649.651.

P.r.v.

L. Nielsen
L. Nielsen
politifuldmægtig

artsat den 9/3 1973.

Fru Tytte Botfeldt, Augustenborg, udtaler, at [redacted] kaldet [redacted] er kommet hertil fra Korea som behandlingsbarn og ikke med det formål at skulle bortadopteres.

Formålet med opholdet i Danmark var, at han skulle lægeundersøges og evt. opereres, idet han led af en [redacted]. Der var stor risiko ved operation, og Hold Children Services, Korea gav ham kun 4 år at leve i, hvorfor man ikke ville bortgive ham til adoption.

Førnævnte læge [redacted], var i Korea for på plejehjemsforeningens vegne at ledsage børn til Danmark. Han så [redacted], som så senere via Terre des Hommes kom til Danmark.

Efter indrejsen til Danmark [redacted] blev [redacted] anbragt hos læge [redacted] og senere opereret på [redacted].

Han blev derefter igen anbragt hos læge [redacted], der har haft visse vanskeligheder med ham. [redacted] er noget aggressiv, og engang satte han en plastikpose over hovedet på et af læge [redacted] mindreårige børn, så det var ved at kvæles.

[redacted] blev derfor anbragt i Terre des Hommes børnelandsby Asserballeskov.

Her siger han sommetider, når han ikke kan få sin vilje, at han vil rejse bort, evt. til Korea.

Afh. har en [redacted], [redacted], der er [redacted] på [redacted]. [redacted] er gift med en [redacted], [redacted], der er [redacted] i [redacted] og formentlig tager [redacted] i juni d. å.

Når [redacted] er umulig giver man ham en billet til [redacted], og så er han en tid hos [redacted], hvor han afreagerer [redacted].

Det er tanken, at [redacted] skal flytte over til dem, idet han tilsyneladende føler en vis tryghed at være hos dem, men han må i øvrigt selv bestemme, om han vil være i børnelandsbyen eller om han vil være i [redacted].

Familien i [redacted] er villig til at adoptere ham, hvis det er hans ønske.

Afh. udtaler, at [redacted], såfremt han hellere vil tilbage til Korea, forinden bør have en eller anden uddannelse, så han kan klare sig i Korea.

[redacted] har før sin operation i jan.-febr. d. Å. været anbragt hos familien i [redacted], og afh. henviser i denne forbindelse til hoslagte i fotokopi afgivne erklæring af 27/11 72 fra læge [redacted] i [redacted], der i sin konklusion anfører, at [redacted] bør være et egnet milieu - som det i [redacted].

./.

På forespørgsel, hvornår behandlingen af [redacted] er tilendebragt, henviser afh. til den i fotokopi vedlagte erklæring af 27/2 73 fra [redacted], hvorefter fremgår, at [redacted] har været indlagt i perioden [redacted] og opereret for en kompliceret, medfødt [redacted]. Operationen forløb godt ..... [redacted]

[redacted].....Det er ikke rimeligt at tage stilling til prognosen, før han har været genindlagt til kontrol formentlig om ca. 1 års tid.

Afh. fastholder, at [redacted] er kommet hertil som behandlingsbarn, og at man har gjort alt menneskeligt muligt for at helbrede ham m. h. p. hjemsendelse til Korea.

Hans tilstand er dog af en sådan art, at han ikke kan hjemsendes foreløbig.

Afh. er foreholdt, at jeg har erfaret, at det slet ikke er meningen, at [redacted] skal tilbage til sit hjemland, men at han skal blive her og adopteres af [redacted] i [redacted].

Hun er i denne forbindelse forespurgt, om der er indhentet plejetilladelse, og om der allerede er søgt godkendelse af [redacted] til adoption hos plejehjemforeningen eller mødrehjælpen.

Afh. indrømmer, at der er udstedt en foreløbig plejetilladelse i [redacted], og at plejehjemforeningen har godkendt [redacted] til adoption.

Afh. er foreholdt, at justitsministeriet i skrivelse af 29/6 72 til Terre des Hommes har anført en række tilfælde, hvor man mener, at foreningen har tilsidesat reglerne i lov nr. 63 af 1/4 1914 vedr. adgang til medvirken ved anbringelse af børn, og at det i skrivelsen på side 4 nederst er gjort opmærksom på, at tilsidesættelse af de gældende regler vil kunne gøre det nødvendigt at tage spørgsmålet om foreningens fortsatte autorisation op til overvejelse og evt. tiltalerejsning.

Det er afh., der har foretaget de i skrivelsen anførte anbringelser af børn, hvorfor Terre des Hommes har ladet hende besvare skrivelsen, hvilket skete i skrivelse af 1/7 72.

Afh. er endvidere foreholdt, at hun synes igen at ville overtræde nævnte lov.

Afh. svarer, at der jo ikke er taget endelig stilling til, om [redacted] skal bortadopteres og endelig er der jo her tale om et barn, der er over 14 år og således ikke omfattes af 1914-loven.

Afh. er gjort bekendt med, at [redacted] iflg. sit pas er født [redacted] og således først fylder 14 år den [redacted].

Afh. svarer hertil, at fødselsdag og år må være anslået i passet, hvilket ofte sker i Korea.

Hun henviser til i fotokopi vedlagt erklæring af 14/8 72 fra tandlæge [redacted], [redacted], hvorefter han efter undersøgelse af [redacted] tænder anslog hans alder til at være 15 - 16 år.

Afh. kan herefter ikke erkende at have overtrådt 1914-lover og hun tilføjer, at hun vil sætte himmel og jord i bevægelse, såfremt ministeriet vil spænde ben for hendes virken m. h. t. til anbringelse af udenlandske børn her i landet.

Alex Stave

ka.

Fortsat den 13/3 1973.

Formanden for Terre des Hommes, pastor D. Reventlow, Sønderborg, er gjort bekendt med Tytte Botfeldts forklaring.

Han udtaler, at man i en forening af Terre des Hommes størrelse er nødt til at udlicitere arbejdet, og man har da ladet Tytte Botfeldt overtage arbejdet med bortadoption af udenlandske børn, da hun havde erfaring med dette arbejde.

Afh. kan derfor ikke være "inde" i alle de sager, som hun har til behandling.

M. h. t. [redacted] siger afh., at han er vidende om, at der har været visse vanskeligheder med ham i [redacted] og i børnelandsbyen.

Han er vidende om, at [redacted] har befundet sig godt hos familien [redacted] i [redacted], og at de godt vil adoptere ham, men han er ikke vidende om, at der allerede er gjort foranstaltninger til adoption, og han kan ikke godkende, at der foretages noget, som er i strid med 1914-loven.

Afh. siger, at barnet er kommet hertil som behandlingsbarn og således efter behandlingen skulle tilbage til Korea, hvor det imidlertid er henvist til ophold på et børnehjem.

Det er vel derfor, at Tytte Botfeldt ud fra rent menneskelige aspekter har ment, at det var bedre, om [redacted] kunne blive her i landet og evt. blive bortadopteret.

I dette tilfælde har hun så henvendt sig til [redacted], idet der vel næppe findes en familie i Danmark, der vil adoptere en dreng på 14 år.

Han er enig i, at der før, der gøres foranstaltninger til adoption, bør indhentes de fornødne tilladelser hertil af de respektive myndigheder.

Alex Stave
Alex Stave

ka.

Fremsendes til rigspolitichefen,
tilsynet med udlændinge.

Politimesteren i Sønderborg, d. 14 MAR. 1973

H. P. Christensen

H. P. CHRISTENSEN

RES.

15 MAR. 1973

LN/gb

Tilbagesendes til politimesteren i Sønderborg, idet man vedlægger [redacted] travel certificate, påtegnet med opholdstilladelse til 1.2.1974. Det bedes samtidig tilkendegivet fru Tytte Botfeldt samt Terre des Hommes, ved pastor D.Reventlow, at tilladelsen ikke vil kunne forventes forlænget med henblik på varigt ophold og adoption her i landet, idet barnet er indrejst hertil alene med behandling for øje.

Rigspolitichefen, København, den 11. april 1973.

Udl.nr. [redacted]

+ 1 travel certificate.

P.r.v.

2077-23

MOTTAGET
17 APR. 1973
POLITIMESTEREN

[Signature]
K 11
23 JULI 1973

Fortsat 13-4-73.

Fru Tytte Botfeldt og pastor Reventlow er gjort bekendt med foranstående påtegning af 11. ds. De vil begge rette sig efter den givne henstilling.-

N. Erichsen
N. Erichsen.
ka-

Fremsendes til rigspolitichefen,
tilsynet med udlændinge.

Politimesteren i Sønderborg, d. 16-4-73

K. Porsdam
K. Porsdam
politiassessor

RES.

17 APR. 1973

22/4-73

Jmt. modt.

22 AUG. 1973

AJ/gb

Fremsendes til justitsministeriets 7.kontor til gennemsyn.
Fremmedsagens akter vedlægges.

Rigspolitichefen, København, den 20. august 1973.

Udl.nr. [redacted]

+ akter.

P.r.v.

Asbjørn Jensen
plm

22/8

Justitsm. 7. exp.ktr. 19

BØRNEFORSORGENS ADOPTIONSKONTOR

VESTERBRO TORV 6 · 8000 ÅRHUS C

TELEFON (06) 12 37 11

GIRO NR. 114622

DEN 20. juli 1973.

JOURNAL NR. B.a. U 1125.

(BEDES ANFØRT VED SKRIVELSER
DENNE SAG VEDRØRENDE)

K 11

23 JULI 1973

Til rigspolitichefen
tilsynet med udlændinge
Anker Heegaardsgade 5
1588 København V

I anledning af at [redacted], f. der
[redacted] og hustru [redacted] f. den [redacted], boende [redacted]
søger om bevilling til at adoptere barnet

[redacted], (kaldet [redacted]) f. [redacted] i Korea af ukendt familie.
skal Børneforsorgens adoptionskontor herved anbefale, at den pågæl-
dende ansøgning fremmes.

Det bemærkes, at vi vedrørende barnet alene har haft forelagt
lægeattest samt udviklingsrapport
hvilket ikke har givet adoptionskontoret anledning til bemærkninger.
Herudover har kontoret ingen oplysninger om eller dokumentationer
vedrørende barnet.

Det tilføjes, at "Terre Des Hommes", Sønderborg.

har medvirket ved sagens behandling, samt at meddelelse om barnets
ankomst her til landet vil blive givet rigspolitichefen af
barnet er ankommet her til landet.

Adoptionssagen har været forelagt adoptionskontoret af
Børne- og plejehjemsforeningen for Sønderjylland.

Med venlig hilsen
f. adoptionskontoret

C. A. Hansen.

RES.

23 JULI 1973

Rigspolitichefen
Tilsynet med udlændinge
Anker Heegaardsgade 5
1588 København V

TERRE DES HOMMES, ADOPTIONSAFDELING
Tytte Botfeldt
Statshospitalet
6440 Augustenborg
Tlf.: (044) 71292.

Dato: 23.7.1973.

Udl.nr. [redacted]

Angående TDH nr.: [redacted]

Barnets navn: [redacted]

født den: [redacted]

Familiens navn og bopæl: [redacted]

AKT-INDREISE

24 JULI 1973

TERRE DES HOMMES har fra den godkendende instans modtaget meddelelse om, at ovennævnte barn og familie er godkendt til hinanden. Vi anmoder Dem derfor venligst om at telexe til konsulatet i Seoul, at visum kan udstedes. Vi beder Dem nævne (efter konsulatets ønske), at barnet stammer fra Holt Adoption Program, idet konsulatet ellers vil få en del unødigt (og sinkende) arbejde med at finde frem til, hvilket børnehjem barnet er på. Barnet er handicappet.

Barnet ER her i landet.

Med venlig hilsen

For TERRE DES HOMMES

Tytte Botfeldt

Tytte Botfeldt

Ud. nr. 1
rigspoliti chefen may 17, 1970
visa 6 months granted the korean citizen [REDACTED]
born [REDACTED], living in seoul (holt adoption
program, holt children service) ud.nr. [REDACTED]
condition valid korean passport

L.V.S.

9.5.1972

kartoteket

17/5

Rigspoliti-
chefen
Tilsynet med udlændinge
Anker Heegaardsgade 5
1588 V

Indrejse
10 MAJ 1972

K12

Under henvisning til telefonsamtaler af 8/5 og 9/5 1972 med politiassessor F. Elmin fremsendes navnene og fødselsår på 3 koreanske børn, der ønskes til TDH's børnelandsby med henblik på operation for [redacted].

10 MAJ 1972

De 3 børn er:

indl. af K6

Holt nr. [redacted]

født d. [redacted]

K6

10 MAJ 1972

K13

10 MAJ 1972

Alle 3 børn befinder sig hos Holt Adoption Program, nu Holt Children Service.

Da det haster meget med operation af børnene, skal man venligst anmode rigspolitiet om så snart som muligt at telexe til generalkonsulatet i Seoul, at visum gerne må gives til en enkelt indrejse og 6 måneders ophold i Danmark hos formanden for TDH, hr. Detlev Reventlow, Ringgade 104, 6400 Sønderborg.

Selve opholdsadressen bliver børnelandsbyen, men p.g.a. de særlige koreanske forhold vil det nok være bedst at anføre hr. Reventlows adresse.

Med venlig hilsen

Eigil Andersen

på TDH's vegne:
Eigil Andersen
Damhusdalen 34
2610 Rødovre
telf.kontor: 11 68 40 lok. 280
- privat: 70 19 67

*6 medbr.
Lars Kordeauk
Pas*

*16/5 72
E*

Telex hem. sendt
SEOUL
17 MAJ 1972

LVS

af

TERRE DES HOMMES.
Adoptionsafdelingen.
Tytte Botfeldt.
Statshospitalet,
6440 Augustenborg.
Tlf.: (044) 71292.
Dato: 30.5.72.

Rigspolitichefen,
Tilsynet med udlændinge,
Anker Heegaardsgade 5,
1588 København V.

Angående udlandsnummer: [REDACTED]
TdH journal nr: [REDACTED]
Barnets navn: [REDACTED] (kaldet [REDACTED])
født den [REDACTED]
Familiens navn og bopæl: Terre des Hommes, 6400 Sønderborg.

Det er mig en glæde at meddele, at ovennævnte barn fra Holt Adoption Program, Seoul, Korea, ankom til Danmark den [REDACTED] og nu befinder sig hos ovennævntes familjelæge [REDACTED], der vil have drengen boende, til han evt. skal indlægges.

Med venlig hilsen,
For Terre des Hommes
Tytte Botfeldt
Tytte Botfeldt.

RES.
31 MAJ 1972

Ans.
29/6-72 *AKO*

18. maj 1972

- lokal 2805

Det meddeles herved, at man den 17. maj 1972 pr. telex har bemyndiget det kgl. danske generalkonsulat i Seoul til at give de koreanske statsborgere:

[redacted] født [redacted] udl.nr. [redacted]
[redacted] født den [redacted] udl.nr. [redacted]
[redacted] født den [redacted], udl.nr. [redacted]

6 måneders ophold her i landet i børnelandsbyen (hr. Detlev Reventlow, Ringgade 104, 6400 Sønderborg,) på betingelse af at de er i besiddelse af gyldige koreanske pas.-

p.r.v.

Politimesteren i Sønderborg.

2. Hr. Detlev Reventlow, Ringgade 104, 6400 Sønderborg.
3. Hr. Eigil Andersen, Damhusdalen 34, 2610 Rødovre.

u

Justitsministeriet
Sagsnr.: 1973-415002-13

22 OKT. 1973

C

I en skrivelse hertil har De ansøgt om tilladelse til, at børnene [redacted] i Korea og [redacted] i Bangladesh, der begge ønskes adopteret af ægtefællerne [redacted] og [redacted] i Dacca, der ønskes adopteret af ægteparet [redacted] må forblive i ansøgerens hjem under adoptionssagens behandling.

Det fremgår af sagen, at der er tale om 3 forældreløse børn, der med behandling for øje er anbragt i Terre des Hommes børnelandsby på Als. Børnene har under dette ophold været på ferieophold hos deres danske fadderskabsfamilie, der nu ønsker at adoptere børnene.

I den anledning skal man meddele, at justitsministeriet for sit vedkommende efter omstændighederne ikke har noget at indvende imod, at de 3 nævnte børn opholder sig hos adoptanterne under adoptionssagens behandling, forudsat de almindelige betingelser for en sådan plejebringelse er opfyldt.

Det tilføjes, at justitsministeriet efter omstændighederne ej heller har noget at indvende imod, at Terre des Hommes i disse tre konkrete sager yder bistand ved den praktiske gennemførelse af adoptionen.

P.M.V.

E.B.

J. Hermann

"TERRE des HOMMES, DANMARK"

Ringsgade 104,

6400 Sønderborg.

Jmt. modt.
30 AUG. 1973

HJÆLP TIL
NEDESTEDE BØRN
DANMARK
**terre
des
hommes**

Svendborg d. 27.8.73.

Justitsministeriet.
7.kontor.
Slotsholmsgade 10.
1216 København K.

30/8
Justitsm. 7. exp.ktr. 1973-415002-13

FJ

Da vi i foråret var til møde i Justitsministeriet med kontorchef Hornslet, påtalte vi, at der i Børnelandsbyen fandtes et par børn, som ikke ingen forældre havde i deres hjemland, og som vi anstændigvis ikke kunne sende hjem til et liv på gaden eller i bedste fald et trøstesløst institutionsliv. Kontorchef Hornslet oplyste, at vi i hvert enkelt tilfælde kunne søge om ret til at formidle, at disse børn blev adopteret.

hav i
medat til
ny hvem?

I forbindelse med en fadderskabsordning, som har til hensigt at sikre Børnelandsbyens økonomi, er det et par gange sket, at faddere og fadderskabsbørn har knyttet en varm forbindelse. I nogle tilfælde har vi som afveksling for børnene ladet dem tilbringe nogle dage på ferie hos deres fadderskabsfamilie, og i tre tilfælde ser dette ud til at være til udpræget glæde for såvel børn som familie. Da det i alle tilfælde drejer sig om lidt større børn, er det en stor fordel, at børn og familier kender hinanden inden adoptionen, som herefter vil have alle chancer for at lykkes.

Vi beder Dem derfor venligst tillade, at disse børn forbliver i de pågældende familier, idet det ikke kan være i barnets tarv at opholde sig på institution i de ofte 1½-2 år en adoptionssag erfaringsmæssigt tager.

Vi vil for en ordens skyld understrege, at Terre des Hommes absolut ikke tilstræber, at de børn, der modtages til behandling, er forældreløse. På den anden side har vi heller ikke ment os i stand til at lade det være et kriterium ved udvælgelsen, at børnene har forældre at vende tilbage til.

Det drejer sig om flg. børn og familier:

sh [redacted] i Korea til familie [redacted]
pige [redacted] - Mødrehjælpen har fået sagen overdraget.

[redacted] i Bangladesh til samme familie.

[redacted] har gennemgået en række operationer [redacted]

[redacted] i Dacca til familie [redacted]

denne sag er allerede af [redacted] indsendt til ministeriet.

hav vi søgt?
stader, ikke nej! ikke ikke. karlo

Vi beder Dem indtrængende om snarest at behandle disse sager, da en manglende afgørelse naturligvis er et pres for såvel børn som forældre. Ligeledes beder vi Dem i videst muligt omfang at tage hensyn til børnenes tarv fremfor til regler og tidligere praksis.

På Terre des Hommes' s vegne
de venligste hilsner,

Hanne Dahl.
Næstformand.

Detlev Reventlow.
Landsformand.

ADOPTIONSKONTORET.

Tytte Botfeldt,
6440 Augustenborg,
Tlf. 044 71292

terre
des
hommes

Jmt. modt.

- 5 NOV. 1973 2.11.1973.

Justitsministeriet,
7. kontor,
Svendborggade 10,
1216 København K.

EN / J.V.S.

Kære kontorchef Hermann!

Tusind tak for tilladelsen til at behandle sager for de tre børn fra Åsserballeskov-børnelandsbyen. Det var dejligt.

Det gør mig ondt, at vi ikke har fået tilladelse til at diskutere eventuelle muligheder med vordende forældre. Efter mit syn må det være både forældres og børns tarv, at man ikke risikerer at komme til at "fuppe" folk til at tage børn med andre handicap end de kan klare, og det kan man nemt komme til, hvis det ikke må diskuteres. Der er jo ikke tale om at diskutere et barn med navns nævnelse. Reglen er i sin tid indført for at hindre, at folk tog til Tyskland for at hente et bestemt barn. Ingen vil tage til Korea for at hente et barn efter beskrivelsen: dreng, 3 $\frac{1}{2}$, polio i det ene ben.

I og for sig forstår jeg ikke afslaget. Jeg forstår godt, at de andre formidlingssteder ikke har interesse i det, det er kun af interesse, når det drejer sig om handicappede børn. Men never mind- lad det vente. Vi vil meget gerne diskutere det en gang ved lejlighed, men ikke sammen med de andre organisationer, eller altså formidlingssteder, for de har ikke forudsætninger for at forstå det og altså heller ikke interesse i problemet.

Hjerteligst

Tytte Botfeldt

9/11

Justitsm. 7. exp.ktr. 1973 - 415002 -13

ADOPTIONSKONTORET.

Tytte Botfeldt,
6440 Augustenborg.
Tlf. 044 71292

FS.

4.10.1973.

Justitsministeriet,
7. kontor,
Slotsholmsgade 10,
1216 København K.

Talte
Her

Ang. formidlingsansøgning til formidling af [redacted], Bangladesh

Kære kontorchef Hermann!

[redacted] var på ferie i foråret hos familie [redacted] hans opholdssted var ellers børnelandsbyen.

Inden sommerferien-i god tid inden- ringede familien og sagde, at de faktisk gerne ville adoptere drengen, for de var blevet glade for ham, og han ringede så tit, at han gerne ville derop igen.

Jeg svarede, at vi jo ikke havde formidlingstilladelse til Bangladesh, men at jeg omgående ville forespørge i ministeriet, om vi måtte behandle denne sag på ordinær vis.

Den var jo samtidig en slags prøveballon for fremtidige sager, og det er vel nok derfor, ministeriet ikke har fundet et endeligt svar endnu. Da det jo imidlertid ser ud til at vare nogen tid endnu, inden der kommer en klaring på en mere generel formidlingstilladelse til Bangladesh, vil jeg denne gang spørge, om vores ansøgning om [redacted] kan laves om til en ansøgning om at behandle en gruppe II sag. For adoptionsafdelingens side ER det en gruppe II sag.

Grunden til, at vi kommer igen nu er den, at socialforvaltningen i [redacted] har ringet, at de faktisk har færdigbehandlet sagen, men at det er gået op for dem, at der eksisterer et cirkulære fra justitsministeriet, at de slet ikke må, ikke uden om mødrehjælp eller plejehjemsforening.

Jeg lovede at foreslå, at vi fik lov at behandle sagen som en gruppe II sag med indsendelse til plejehjemsforeningen 1.4. eller mødrehjælpen nu, men at man indtil da måtte behandle sagen som en familieplejesag, hvor ingen andre end socialforvaltningen skulle indblandes.

Med Bangladesh kan vi slet ikke komme videre, før alle papirer er kommet derud- papirer på familie [redacted] men hvis [redacted] er forældreløs, og det siges der, er der vel for så vidt ikke noget, der haster helt urimeligt.

Socialforvaltningen er ked af at lægge sagen uløst i en skuffe, og det må man da elske dem for.

Må adoptionkontoret behandle sagen som en gruppe II sag?

Må socialforvaltningen køre videre med den indtil da som en familieplejesag?

De hjerteligste hilsner
Deres hengivne

Justism. / exp.ktr. 1973 - 4650027/13

Tytte Botfeldt

Justitsministeriet
Sagsnr.: 1973-415002-15

Kære venner,

29 JULI 1975

Det sydfynske Øhav, juli 1973.

Korea: I skrivende stund stadig intet nyt. Jeg fik i sidste brev i ge påført, at der var kommet eet barn, hun har været klar fra november 74, skæringsdatoen for den koreanske regerings stop.

Der er tilbage: De to, hvis papirer blev væk og 3, der kom for sent til regeringsdatoen. Ja, og så et lille hjertebarn, som ikke blev godkendt til den foreslåede familie, men som er rejseklar fra koreansk side.

Jeg er ved at tabe modet, men det må man ikke. Man må finde andre veje. Det er blevet os lovet, at vi selv kan hente børn, forældrene altså. Hvis de danske organisationer, Norge og Sverige går sammen, må der kunne blive til et chartret fly. De børn, der ER tilbudt, må kunne gøres meget hurtigt færdige derude. Og ellers ordinære charterfly til et sted i nærheden. Jeg har vist nævnt det før, men vi har hele tiden troet, at NU kom genåbningen. Al den megen tale om krig i Korea har naturligvis ikke gavnet vor sag. Hvem har tid til at interessere sig for adoptivbørn, hvis der er krigsfare.

Socialministeriet i Korea er, ved jeg, positivt. Udenrigsministeriet er vist negativt, så afgørelsen ligger hos premierministeren. Det er ham, der ønskede at vide, hvor mange børn, der var kommet til de forskellige europæiske lande fra Korea og fra andre lande.

En af de koreansksprogede aviser, der omtalte journalistbesøget i Danmark og i de andre europæiske lande, udtalte at børnene havde det bedst i Danmark. Men det er jo kun en ringe trøst, hvis vi ikke får flere af de skønne små størrelser. - Jeg har altid troet, at koreabørn var de nemmeste af alle børn, men det er vist slet ikke tilfældet. Citat: "Hun er mild, stædig og glad" viser nok i den rigtige retning. Jeg vil til hver en tid fastholde, at sammensætningen "koreabørn-danske forældre" er uovertruffen.

Og så en godbid, der gælder både for Korea og Bangladesh: Citat fra Holt: "Statistics: Det synes at være den almindelige mening, at tidlig underernæring i et barns liv vil have varig indflydelse på barnets indlæringsmuligheder. Vi vil gerne citere en rapport fra et medicinsk team, som udførte et omfattende studium med AID støtte på et hundrede og fyrrer koreanske forældre, adopterede af USA forældre i en alder af under tre år.

"Resultatet viser, at alvorligt underernærede børn kan nå en acceptabel normalværdi i højde, vægt, IQ og opførsel, når de bliver omplantet til adoptivomgivelser i USA-hjem. Godt ernærede koreanske børn i amerikanske hjem er en lille smule højere og viser IQ og opførsel betydeligt højere end de tidligere underernærede børn og også højere end normale amerikanske børn."

JAMEN AH GUD, HVOR JEG SYNES, DET ER BETYDNINGSFULDT.

Bangladesh: De fem første børn er godkendt, rigspolitiet har telexet besked ud. 6 er i gang, også godkendt, men endnu ikke "abandoned" i Bangladesh. Jeg HABER, de første kommer med Allan i slutningen af denne måned eller i hvert fald i næste måned.

Mødrehjælpen har været positivt bekymret m.h.t. hjerneskadet p.gr.a. underernæring, men Allan har svaret, at børn med langtidshungerskader (hjerneskader) ikke kommer på tale. Ifølge ovennævnte amerikanske undersøgelse skulle det måske slet ikke være så farligt at forsøge?

Babyhjemmet trives på det bedste og børnene også. Vi har sendt- og senderfor snesevis af tusind kr. babyud. Til dato har vi fået det gratia. Det lev Revontlow er en perle til at finde de firmaer, der vil hjælpe. Noget af det er vi nødt til at sende ud med fly, for børnene skal jo ha' mad. Resten går med skib- også gratis- sammen med medicin og rilatøj.

Jo, Bangladesh tror jeg på!

Allan kunne ikke vente på køleskabet, købte det i Singapore; Vi slipper for luftfragt den lange vej. Det er spændende, hvad han har måttet give for det. TAK for bidrag til det! De første 700 kr. er kommet.

HOLT NEWSLETTER marts/april 1975 har en artikel, der egentlig burde oversættes ordret, men da ikke alle er "Holtadoptanter" får I kun et udpluk: "....De (børnene) sygner hen i rækker af babyhjem, de vandrer på gaderne som tiggere, de er samlede i børnehjem, skjult for offentligheden. - Mange dør. - Mange flere skades fysisk, følelsesmæssigt og mentalt, og når de er voksne, giver de disse problemer videre til efterfølgende generationer. -"

"--Agenturer og regeringer bør omgående skaffe sundt lederskab til at fjer-

ne disse skader.-- Nye love behøves til at lette et barns anbringelse i et adoptionshjem.-- Vordende forældre bør lære, at en familie, planlagt ved adoption, kan være lige så stærk og glædegivende som en biologisk familie.-- Midt i en verden med overbefolkning må ethvert ALLEREDE FØDT barn være et ønskebarn--

Hvis de, det angår- familier, agenturer og regeringer- arbejder sammen NU, kan nuværende og fremtidige generationer reddes. Forhåndenværende ressourcer kan mobiliseres for at beholde børnene i eget hjem, hvis dette eksisterer, og ellers er der adoptivhjem nok til resten. Børnehjem har betydning som tidsbegrænsede opholdssteder for børn, der ikke kan adopteres, men de sociale og økonomiske omkostninger er langt mindre ved adoption end ved offentlig forsorg.-- For utallige børn vil vor interesse betyde forskellen mellem liv og blot og bar eksistens eller mellem liv og endog død.

VI INVITERER MENNESKER AF GOD VILJE OVERALT TIL AT GÅ MED OS I DENNE UDFORDRING OG DETTE LØFTE TIL VOR FÆLLES MENNESKEHED."

Rosten af bladet er en gennemgang af Holts historie og vigtigste personer: 1600 asiatiske børn er nu adopteret til familier i USA, Europa og nu også Australien, siden Holt begyndte i 1956. Man har genoptaget de indenlandske adoptioner, som Harry Holt begyndte på i sin tid. Han og Bertha Holt adopterede selv i 1955 8 koreanske spædbørn af "mixed race" (med hvid far) og han tog ud igen for at oprette et børnehjem. Han financierede i begyndelsen alt selv ved at sælge ud af sin ejendom.- Men alt det kan læses i "Sædekornet fra Østen" af Bertha Holt, som lever endnu. Den kan fås her og koster 41.40 .

Holt har nu familierådgivning og klasser for plejeforældre om børnepasning og -ernæring, teenagehjælp, særlige programmer for de mange mentalt retarderede og fysisk handicappede under Holts omsorg.

Kort og godt: "Holts eneste formål er at hjælpe forældreløse børn, hvad de så end måtte behøve."-- Pengene kommer ind som gaver, som adoptionsgebyr, som fadderskaber og som "care share"- et månedligt beløb til særlige formål: Læbe/ganospalteoperationer, ortopediske operationer o.s.v.-

--Holt finder hjem til børn uanset race, nationalitet eller sted. NÅR DET ER MULIGT (fremhævet af TB), finder Holt hjem til de handicappede børn, de store børn og de raceblandede børn. Holt er aktiv på nationalt og internationalt niveau med at søge at få gennemført forbedringer og love angående ansvaret overfor forladte børn overalt i verden.- Fra begyndelsen har Holt mødt børns nød med en vilje til at gøre noget. Denne vilje er nu ved at komme til orde over hele verden.

"Ikke at hjælpe disse børn i dag - at vente til omstændighederne eller indstillingen ændrer sig - kan gøre det overflødigt at hjælpe. I morgen kan være for sent."- Holt tror, at faren ved IKKE at gøre noget på dette område er stor.

-Verdens øjne hviler på Holt, regeringernes, den sociale forsorgs, adoptionsfamiliernes, men først og fremmest børnenes! Artiklen slutter:

"Børnene ser hen til os, og med Guds hjælp vil vi fortsætte med at møde dem i dag på det punkt, hvor de behøver hjælp."

---Jamen ER det da så mærkeligt, at man elsker Holt???

Bertha Holt har også i Newsletter et tilbageblik- Hun siger bl.a.: "Jeg ville gerne se bedegrupper etableret igen. Mange af vore forældre tværs over landet bor sammen for vort arbejde. Måske kunne disse grupper organisere sig, så vi kunne kontakte dem med særlige opgaver. Så kunne vi alle sammen be'om, at Herrens vilje må blive gennemført i alle områder af vort arbejde."

Bertha skriver videre, at det er bemærkelsesværdigt, st så mange unge mennesker i dag ser på adoption som en slags befolkningskontrol. Mange unge mennesker i USA har først to biologiske børn og adopterer så resten.-"

--Det er kun ganske få år siden, at man herhjemme anså den slags familier for meget mistænkelige. Det var dengang, der kun måtte være en grund til at ønske adoption: EGOISME!

Bladet Newsletter gennemgår derefter alle de ledende Holtfolk. For alle, der har haft, har eller får noget med Holt at gøre- det være sig Korea eller andre eventuelle lande- har det måske interesse med et par ord:

John E. Adams (big Jack), executive director, født i Korea, søn af missionær, uddannet meteorolog og theolog. Adopterede koreansk datter i 1962 gennem

Holt. Har derudover to biologiske børn.

David H. Kim, associate director, søn af præst i Manchuriet, studerede i Korea, mødte Harry Holt og hjalp ham. Da børnene på et vist tidspunkt skulle adopteres i Korea inden afrejsen og siden readopteret af forældre i USA, adopterede han 3000 børn, der alle fik navnet Kim. Læste siden til socialrådgiver i USA. Har 3 biologiske sønner.

Helen Miller, socialrådgiver: "Min største glæde er at underskrive tilladelser til adoption af et større barn eller et handicappet barn." Miss Miller har 11 socialrådgivere under sig, med hver 700 familier at tage vare på.

Helen Miller siger: "Vi prøver at hjælpe hver familie til at se på barnets behov og tænke på dens slags børn, der trænger til familier. Vi opmuntrer familierne til at åbne hjerter og hjem for alle børns behov og ikke bare tænke på det specielle barn, de nu selv har tænkt sig."

Det var også Miss Miller, der i sin tid, da den danske regering overvejede karantæne af børnene, skrev et hjertegribende fornuftigt brev om børnenes interesse i den sag, så tanken blev droppet.

John J. Theis (Jack), "vor mand i Korea" siden 1967. Udover Holtkontoret i Seoul har han 11 San Children's Center, fosterhjem, modtagelse af børn og "medical problems", adoptioner til Europa (godt 4000 siden 1968) og adoptioner i Korea.

I 11 San Children's Center startede Jack Theis projektet for de mentalt retarderede. "Han har gjort mere end nogen anden for at gøre de handicappede og større børns behov kendt." Han har adopteret koreansk datter og har 3 biologiske børn. Inden han kom til Holt, oprettede han børnehjemmet "Angels' Haven", som Holt stadig samarbejder med.

Robert M. Chamness, (Bob), "vor mand i Vietnam" (tidligere). Født i Seoul, oprettede i Vietnam Da Nang Children's Center (130 børn) og ernæringscentret og børneklinikken i Saigon (300 børn). Han nåede også at få gang i 153 fosterhjem. Alle vietnamosiske børn i Holts varetægt kom til deres adoptivfamilier.

-- 11 San er en koreansk landsby, nord for Seoul, ca. 7 miles syd for den 38 breddegrad. Der er huse til børn, til personale og de nødvendige servicehuse til op til 700 børn i Holts børnecenter i 11 San.

Der er nu 450 børn, omkring 200 er mentalt retarderede. Der er 170 ansatte voksne. Børnene bor i grupper på 8-10. De passes af "bomoer".

Direktøren for 11 San Children's Center, Mr. Kim, fortæller, at der gøres meget for at oplære retarderede i selvhjælp. Nogle har endda lært at hjælpe de andre børn.

Der er en lille skole "Wanda School" for de retarderede og for børnehavebørn. Resten går i skole i landsbyen.

Der er nu et 40 senges hospital med læge, 6 sygeplejersker og 20 sygehjælper. Sygehuset blev bygget for fonds, givet af Holt-støtter i "Northern Europe".

11 San Centret er nu det officielle modtagelsescenter for forældreløse og forladte børn i distriktet.

-- Og tilsidst i bladet er der, som sædvanlig, en omtale af ovennævnte care-shares. "Bring Håb til de Handicappede" 10 dollars om måneden i mindst et år. Hjælp til fysisk eller mentalt retarderede - operativt, medicinsk eller ved optræning af børn eller personale - fysioterapi - taleterapi. Også her fås, som ved almindelige fadderskaber, regelmæssige "follow ups" (her kommer en manende påskrift fra min socialrådgiver: "Tytte, ikke alle taler engelsk!") - "regelmæssige oplysninger" da.

Og så til bladet ADOPTALK, der også har spændende ting, som f.eks.: 28 årig navngiven adoptivmor i USA adopterer spæd baby - starter 1 måned før barnets ankomst med malkemaskine. Efter 3 dage kom den første dråbe mælk! 6 uger efter barnets ankomst klarede barnet sig med udelukkende modermælk! Jamen ER det ikke skægt?

Adoptalk fortæller videre, at der er oprettet fælles adoptionscenter i Nord-USA. Funktion: For dem, der bryder sig om (care about) børns velfærd.

Adoptivforældre søges, der kan elske børn med vanskeligheder og børn, der trods adoption alligevel har en biologisk familie i baggrunden.

Spændende eksperiment: En psykolog i ændringsforsorgen i USA overførte

2 piger 13 og 16 mdr.(åndelig alder 6 og 7) fra børnehjem til hospital for mentalt retarderede. Han opdagede, at pigerne blomstrede op, og fandt, at grunden var, at man var glade for pigerne, behandlede dem efter principet 1 voksen-1 barn. Psykologen foretog så eksperimentet: 13 børn i alder 7-40 mdr. med en IQ på 64 blev overflyttet til hospitalet fra børnehjem. Kontrolgruppe blev valgt - samme alder, køn, medicinsk historie og familiebaggrund. Kun var deres IQ højere = 86,7 i gennemsnit. De forblev på børnehjemmet med adoption for øje.

Hospitalsbørnene boede på hospitalet i fra 6 mdr. til 4 år. 11 blev bortadopteret, 2 voksede op på hospitalet. Efter 2½ år var IQ steget fra 64 til 95.9 hos hospitalsbørnene og 101,4 hos de adopterede. Børnehjemsbørnenes IQ var faldet var 86.7 til 66.1.

Kommentarer er vist overflødige. Eller er "normalt" børnehjem mere skadeligt end langvarig sult??

-- Der er et antal babier og børn fra Tunesien til adoption. Bortset fra udgifter ved at rejse ned og finde børnene, er det en nem procedure. De lokale myndigheder forlanger end ikke autoriseret socialrapport. (Men det forlanges herhjemme! TB). Angående yderligere oplysninger kontakt AASK (Aids to Adoption of Special Kids), P.O. Box 11212, Oakland, California 94611.

2 adoptionsagenturer i USA melder om 26 og 27 anbringelser hos enlige. Alle med gode resultater.

Citat af brev: " Hans handicap volder os intet besvær. Det lader til, at han kan klare tingene endda, bare på en lidt anden måde. - Jeg må hellere tilføje, at han er en usædvanlig køn dreng, oventyrlig fræk, spillevende, dejlig energisk og næsten altid glad og i godt humør. Jeg håber meget, at der bliver lukket op igen for koreanske børn til Danmark. Vi kunne undt mange flere mennesker at få et af disse dejlige børn. - Det er jo kun glædeligt, at behovet for adoptioner fra Korea er aftagende. Egentlig er det jo det, vi bør håbe på - at der kun bliver født de børn, som forældrene kan og vil tage sig af, men det ligger jo nok lidt langt ud i fremtiden, at vi når så langt. Men der må da være et enormt behov for adoption af børn fra mange andre lande? Der må være andre lande end Korea, der kan indse det fornuftige i at lade deres forældreløse børn få nye forældre, selv om det bliver i et andet land. -- Det forekommer mig i den grad urimeligt, at så mange børn skal leve hele deres barndom på børnehjem, når der samtidig sidder et stort antal godkendte adoptivfamilier og venter på børn. - Er der mon gjort nok for at undersøge muligheder andre steder?"

-Nej, det er der ikke! Eller rettere, vi kan temmelig sikkert godt få børn andre steder fra, i hvert fald handicappede små og raske fra 3-5 år, andre steder fra, hvis vi får en formidlingsret fra justitsministeriet. For at få den, skal vi kunne bevise, at der er mulighed for ordentligt arbejde på stedet. Stik os 100.000 til formålet, og vi skal lynhurtigt få gang i sagerne i et andet land. Vi behøver et babyhjem med drift af samme, en sygeplejerske, en indfødt socialrådgiver.

Citat: " Hvor sød hun er, og hvor glade vi er for hende, vil jeg ikke skrive om her, for det kan simpelthen ikke beskrives. Hun spiser godt, sover godt, er altid glad. Hun har temperament, men det blir hun ikke mindre charmerende af. Ja, jeg kunne blive ved i en uendelighed med at skrive om hende. Hvad min mand og jeg fyldte tiden ud med før, er ubegribeligt. -- Vi regner med, at hun skal opereres for sin læbespalte i august.

Vi har lige besøgt venner [redacted] på "Glemte Børns" oprindelige liste over adoptivforældre. Familien har to fra Tyskland og 1 fra Korea udover hjemmeavl. De er skønne. Både børn og forældre.

Tak for bidrag, for frimærker, for oversættelser og for al dejlig hjælp.

ØNSKES: Bidrag, frimærker, folk, der kan køre stencil igennem.

Alle forældre med ganespaltebørn: Hjerteligst Tytte Botfeldt, 6440 Augustenborg.

Jeg har lige fået at vide, at man må regne med, at hvert 3. ganespaltebarn har en eller anden form for høreskade. Få ENDELIG jeres børns ører undersøgt så tidligt som muligt. Det betyder meget for barnet at få det konstateret tidligt.

Set
M&E

WJ
er udt
an

Jmt. modt

18 APR. 1975

let
blues - omkring ph
EN. 41
April 1975.

Kære venner!

Til alle nye: Dette månedsbrev går ud hver måned til nye og gamle forældre, og til interesserede. Man forventes at betale mindst 6 kr. om året (stigende med porto). Alle forældre er meget velkomne til at komme med bidrag, andre kan blive klogere af, eller til at bede om råd, som andre så måske kan svare på.

Korea:

Der sker næsten mere, end man bryder sig om! Her gik vi og troede, at der var lukket op fra Korea, men så fik en del af os brev, at nu sendte man journalister og TV folk hertil, og først når de havde haft mulighed for at vise det koreanske folk, hvor godt børnene havde det her, ville man lukke op. Journalisterne kommer 20. april!

Den 19. april er jeg i Geneve til noget, jeg dårligt kan finde ud af, hvad er! Det er noget med, at den verdenskonference, de forskellige lande har bedt om angående adoptioner, måske ikke lige netop nu har store muligheder, og at man mener, at det for tiden vil være bedre at danne en "Committee of Experts". For at kunne lægge op til, hvordan en sådan dannes, samler dr. Cicorella fra Italien en masse mennesker i Geneve d. 19. ds. Og der har Holt Children's Services, Jack Adams i Oregon, topchefen, bedt om at få også mig inviteret. Det er så heldigt, at det kan koordineres med min rejse til Korea d. 20., så der skal kun købes billet fra Amsterdam til Geneve. Resten af vejen er jeg gratis ledsager.

Jeg er bekymret ved at skulle være "medrådgiver", men jeg kan da gøre een ting jeg kan fortælle om hard-to-place børn. - Og om STORE børn. Jeg tror nok, Holt har planer om at få Italien til at tage flere store. På turen til Korea kommer også vores læge (der skal hjertebørn med) samt Kisser og Johanne. TDH's kasserer kommer et par dage senere.

Ingen kan vide, hvornår det er sidste gang, vi har mulighed for at komme derud. For mig er det livsvigtigt, at de to piger oplever Korea. Det er de to, jeg bygger FREMTID på, hvad angår adoptionsarbejdet. Johanne har givet 1/2 års heldagsarbejde, Kisser gir tre timer hver dag. Jeg tror, at jeg efter en sådan rejse vil være i stand til at kunne misbruge de to piger hele livet, vel at mærke hele deres liv, ikke bare mit. Johanne vil - selvfølgelig - være socialrådgiver, når hun kan komme ind på skolen. Jeg ville også frygtelig gerne ha' min socialrådgiverdatter, Anne, med, men hun har ikke råd til både at få barn og tage af sted.

Alle forældrelose i verden får simpelthen en helt anden status hos de mennesker, der har set de koreanske børn. Det er ikke små stakkels forældrelose. Det er børn med værdighed. Det er en ære at få lov at hjælpe dem.

Men altså: DEN 18. REJSER JEG. DEN 3. eller 4 MAJ ER JEG TILBAGE.
ALT HVAD I KAN VENTE MED - VENT!!!

Alt om ankommende børn fra Korea (også dem, vi forhåbentlig har mod):

[redacted]
Skulle der komme papirer fra Bangladesh, eller ske andet, så er min socialrådgiver ved telefonen hver mandag, onsdag, fredag fra 16.30 - 17.00

[redacted]: Hun sørger også for, hvis papirerne fra Bangladesh kommer, mens jeg er væk, at tage fotokopi og sende ind til den godkendende organisation, samt give besked til jer.

Der er siden sidste månedsbrev kommet 6 børn: Dreng [redacted] - pige [redacted]
[redacted] - dreng [redacted] - dreng [redacted] - pige [redacted]
[redacted] - dreng [redacted].

Vi har 11 rejseklare børn, fem i arbejde. Venteliste på 20 godkendte familier.

BANGLADESH har en venteliste på 28 nu, hvor vi altså regner med, at der er udpeget børn til de 14. Allan havde lovet papirer på børnene i marts, men det er jo nok klart, at man må regne med allehånds forsinkelser og forviklinger. Det er STRENGT, ikke bare for familierne, der venter. Jeg får røde pletter over hele kroppen af det.

Fra nogle af de familier, der selv har kontakter derude, ved jeg, at nogle

30/4

Justitsm. 7 exp.ktr. 1975-415002-15

af børnene er ret så langt.

Vietnam: Der er nok ikke meget håb om at få en formidlingstilladelse netop nu, mens forholdene er så kaotiske, som de er. Min samvittighed er meget glad for, at der er andre, der råber op. Den slags kan man vist kun en gang i sit liv. Jeg gjorde det i sin tid med Bangladesh, og er forbavset over, at jeg overlevede.

Det er en stor glæde for mig at se, at hvor der dengang var femhundrede familier, der meldte sig, er der denne gang op mod tusind, der har meldt sig hos Monna Madsen, Kate A. og Jans. Indvendingerne på mere eller mindre officielt plan er forrædsende. Nå, man skal ikke dømme folk efter, hvad aviserne skriver, de har sagt! Hvad mener I f.eks. om at man ikke må fratage et u-land dets opvoksende ungdom? Det er vel nok en værre gang sentimental snak. Et børnehjem med en dødelighed på 90 %!! Og den opvoksende ungdom, der kommer lovende igennem en hel barndoms ophold på et sådant børnehjem! Det skal nok være noget at bygge et lands fremtid på. Valget er mellem prostitution og kriminalitet.

Jeg blir så flov, når nogen bruger disse floskler som undskyldning for ikke at hjælpe børn. Det er så naivt.

Monna Madsen fortalte i radioen, at der var 868 familier til 1040 børn, 113 godkendte familier, 29 i gang med undersøgelsen. 97 familier har adopteret før, 410 har hjemmelavede børn, 29 familier har både adopterede og hjemmelavede børn 536 har børn i forvejen.

Det er ganske interessant. Det er ikke "skriget efter barnet" som der tidligere blev snakket så meget om, nu vil man faktisk godt simpelthen HJÆLPE. Folk kan ikke længere holde det ud.

Og husk så lige, at Terre des Hommes tjener 8 kr. på hver bog af Monna Madsens "Urimeligheder om A. optioner"; så vil I købe den, så gør det her!

Research: [redacted] ber jer indtrængende om at udfylde spørgeskemaer, hvis I ikke har gjort det. Har I smidt skemaerne væk, så få et nyt fra [redacted] I Tyskland har den koreanske ambassade bedt om at få lignende skemaer udfyldt, for at sikre sig, at det står godt til. Lad os da selv lave dem, før det blir et krav.

Oversættere: Jamen tænk, dejlige [redacted] fik så mange svar på sin annonce om gratis oversættere, at der blevet 49 tilbage, som har svaret og som vil gøre en indsats. Vi dækker nu engelsk, tysk, fransk, spansk, begge veje. Jamen det er SKØNT. Vi er ved at få oversat simpelthen alt, hvad der har interesse. Der ER skrevet stencil på beretningen om de to store piger til tysk familie, og vores gamle duplikeringsmand [redacted] går i gang igen. Jeg havde glemt, vi havde ham. Når jeg kommer hjem fra Korea og har fundet mine egne ben igen, skal vi til at bombardere mødrehjælp og plejehjemsforeninger med gode nyttige rapporter, mest om større børn. Man kan græde over det officielle Danmark, som vel nok er det mest ufølsomme og ligeglade, man kan tænke sig, men så kan man til gengæld glæde sig over alle disse dejlige hjælpsomme familier.

Forældregrupper: De er vist ved at være så meget oppe at stå, at man kan begynde at tænke på at efterkomme Tyens ønske om at begynde der med en informationsaften. Vi må stille efter et kvartårligt møde i hver landsdel, tror jeg. Et møde, hvor nye familier kan få alt at vide om handicaps art, fremgangs måde osv. samt lære hinanden at kende.

Vi vender tilbage til det efter koreaturen.

OG SÅ ER [redacted] KOMMET:

En lille halv portion, størrelse som en treårig, men altså otte år. Da vi så ham for [redacted] var han en lille, dum, grim, ucharmerende fyr, og så kommer der her en lille køn, kvik, charmerende fyr. Forandringen skyldes tilsyneladende kun den forandrede status. Han har vidst [redacted], at han var et barn med forældre.

Første uge var rent svimlende idyl uden en mislyd, så kom tudeturene.--- Hvis han tror, en cervelatpølse er hans, og så [redacted] tager sig et stykke, så fortvivler han. Da først hans mor havde købt en pølse og forklaret os andre, at det var [redacted] pølse, så spurgte vi jo pænt, om vi måtte få, og så var

børnehjem i Bangladesh nu, babyhome. Med bare ca. tyve om året er husleje og normallønninger indbygget i de 9.500 kr. gebyr (incl. rejse). Kommer der flere børn, er der mere indbygget; ellers må mad, sygeplejerske osv. tiggges. Men Allan mente, det ville blive mellem 30 og 50 om året.

En burmesisk dame har haft syv småkravl boende, og det kunne man ikke forvente af hende til evig tid, derfor babyhjemmet.

En sygeplejerske mangler vi at finde. En, der vil tage ud for kost, logi og lomme penge. Til 1. juli!

Jeg har altså ganske ondt i maven over alt det, I kaster jer ud i med jeres gebyrpenge, men tilfredsstillende, det er det.

Allan mener, det hele vil gå "smooth" nu. Han har ialt 22 børn igang, på forskellige trin, de 6 af dem er nogen, regeringen har bedt ham passe, så det er usikkert, om de går til DK.

DER ER TO AF VORE FAMILIER, DER ER SAT? VED FRA REGERINGENS SIDE. Årsagen er, at de har flere børn. I det ene tilfælde hjemmeavl, i det andet adopterede. Man forstår ikke rigtigt, hvorfor de så vil adoptere. KLØGTIGE FORKLARINGSBREV UDBEDES.

Et af de børn, Allan har udtaget, en dreng [redacted]. Det er ikke sikkert, men hvis det er [redacted], så vil det jo nok falde vanskeligt at finde en familie, der vil adoptere et barn med så stor mulighed for tidlig død.

Mit nødråb om diktermaskine har båret frugt. Jeg har fået en fin stor een. Den er ganske vist ikke til at tage ud, men jeg glæder mig enormt til at bruge den, så fru Østerlund, der kommer her hver dag, kan skrive breve for mig.

Og så har mine to gæve gamle piger, min mor og min moster, lovet mig et udendørs anlæg, jeg kan bære rundt med i lommen og sidde på græsplænen med og blive solbrændt. Tak for både den ene og den anden, kære mennesker. Og tak for brugte og nye frimærker og for beløb. (Jeg har lige fået en påmindelse om IKKE at skrive dyre kvitteringer for de indkomne beløb fra en, der sender et beløb hver måned). Jeg elsker disse faste bidragsydere og jeg elsker de kommuner, der sender frimærker eller har tegnet fadderskab.

[redacted] er en strålende lille person, der er ganske kulret med sin mor, men også med sin far og [redacted]. Han blir meget nemt vred, men det varer ikke ret længe. Han er en GAVE. Vi prøver at finde frem til, hvad der gør ham vred. Et par ting har vi fundet frem til. 1) Når han er træt. 2) Hvis han føler sig udenfor p.g.r.a. manglende sprogforståelse. Men det meste af tiden er han bare jublende glad.

I USA holder de picnic'er i stribevis. Burde vi også??? Næste år synes jeg, vi skal invitere selve Bertha Holt hertil. Hende kan man godt lave en picnic på. Men skal vi i år?? I så fald er det ved at være på tide at forberede den!!

Jeg har fået et nyhedsbrev fra FRelsens Hær i Bangladesh. Det gør ondt:

FOR GOD'S SAKE CARE:

- om en mor med fem børn: De bragte os til dette sted og fortalte os, at vi kunne finde arbejde her. Jeg var husligt arbejdende før, men her er der ikke noget arbejde. Jeg har ingen føde til min familie, og det lidt vi får her, er ikke engang nok til et måltid pr dag. Der er dage, hvor vi må gå uden mad.

- om en kvinde "uden udtryk i øjnene": Nær en lille hytte, næsten ubemærket lå et lille barnelig. Kvinden nikkede og sagde: "Det var min lille søster. Et andet medlem af familien døde for to uger siden".

Det er så stort og så håbløst alt sammen. Jeg synes, det må føles som en stor gave, at man kan få lov til, som en ekstragren på en adoptionsag, at være med til at få et babyhjem til at køre. En dråbe i havet, men en køn lille dråbe.

På H₀lts kontor i Korea hænger et skilt:

God grant me the serenity
To accept the things I cannot change.
The courage to change the things I can
And the wisdom
To know the difference.

Gud skænk mig klarhed
til at acceptere de ting, jeg ikke kan forandre.
Mod til at forandre de ting, jeg kan
og visdom til at se forskel.

Hvad jeg ikke bør glemme: I Geneve fortalte en arbejdsgruppe mig, at de skaffede MEGEN medicin ved at lave aftaler med læger om at afhente alle deres prøvesendinger, som så medicinkyndige i arbejdsgruppen ordnede. Det gik ud til u-lande. Også en nydelig lille dråbe.

[redacted] efterlyser stadig rapporter, please. -----
Monna Madsens bog: Urimeligheder omkring adoptioner fås stadig for 23 kr. hvoraf de 8 går til TDH. -----

To [redacted] (begge med koreabørn) er steriliseret nu, og det er IKKE noget, jeg har overtalt dem til. Jeg er PINDESTOLT. ---

Wisconsin County Technical Institute tilbyder kursus for adoptivforældre. Det er et led i instituttets familieliv-uddannelses-program. Jeg er ikke sikker på, om ikke vi burde lægge vore hjernevindinger lidt om i den retning. Som f.eks. i børnelandsbyen at lave et 4 eller 7dages kursus og så lade forældre tale om erfaringer, indforskrive fra udlandet diverse kapaciteter; som læsestof for fritiden har vi snart oceaner af beretninger + snart en hel bog fra Kanada (om adop. af større børn). Vi mangler bare oversættelse af to sider, der er ulæselige. Det skulle ikke være en uløselig opgave. Og tilskud kunne måske opnås. Med årene kunne det vel også komme på aftenskoleplan. I USA er det 12 ugentlige kursus a to timer.

Et af de allerbedste adoptivforældrepar, jeg kender, gik til psykologikursus for at gøre det godt nok over for børnene, men det må da være mange gange bedre med kursus, som kun drejer sig om adoptioner!?

Der er sendt en masse rapporter over børn, der har været her i 3-6 mdr. til oversættelse i den sidste tid. Dejlig læsning. Der er for mig at se ingen tvivl om, at Mødrehjælpen (hvis hovedkontor jo får disse rapporter at se) må være helt klar over, at adoption af handicappede og større børn er en fortrinlig ting. ---

[redacted] som blev opereret hos professor [redacted], er nu i fuld gang igen. Han kan gå uden krykker, men før han får ny benskinne er det ikke rigtig godt. Mål tages 20. maj. Mage til tapper sjæl skal man lede længe efter, og tålmodig sjæl! Han er Vorherres gave [redacted]

Ønskes: Alle gode ønsker for det baby-hjem forældrene kaster sig ud i!!

De hjerteligste hilsner

Jeres hengivne

Tytte Botfeldt

6440 Augustenborg

Brugte frimærker

Bidrag.

Kontaktfamilier:

- Fyn
- Vestjylland
- Sdr. jylland
- Nordøstjylland
- Østjylland
- Nordjylland
- Nordvestjylland
- "
- Bornholm
- Øst for Storebælt
- Kontaktfamilie for Bangladesh:

Jmt. modt.
26 MAJ 1975

JEN/BL/KK/E
Maj 1975.
bil i udv. H. Lvs

Kære venner!

Den 18. var jeg til forældreforeningsmøde i Geneve. Jamen det var da på sin vis opløftende. Repræsentanter for mange foreninger - hånd i hånd - med det samme gode formål - at hjælpe børn til at få forældre - enige om, at det vil være godt, om FN ville tage sig lidt af alverdens adoptionsproblemer - og samtidig enige om, at det værste, der var hændt adoptionsarbejdet i mands minde var luftbroen fra Vietnam til USA!

Jamen den luftbro var, i hvert fald i begyndelsen, så at sige udelukkende Holts vietnambørn, hvor man fremskyndede allerede påbegyndte sager. Det er synd, at dygtige menneskers fremskynden af en sag kan få så mange i oprør - få dem til at råbe op om, at det ville have været bedre for børnene at blive i deres eget miljø! På børnehjem med en dødelighed på 90% - i et land med krig, hvor der skal held til for at overleve!
Man beskæmmes over vores naivitet.

Korea:

Det var skønt at se, at der stadigvæk var det samme gode forhold, og at alt, hvad der kunne forekomme mig som bare anelsen af en mislyd var sprogsvanskeligheder og kommunikationsvanskeligheder.

Det ene hold af de journalister, der var her, mens vi var i Korea, telegraferede ud og bad deres avis tage et interview med os derude. Det var lidt svært, når man ikke vidste, hvad de herværende journalister manglede at få at vide, men der kom da et pænt lille stykke ud af det, ikke negativt. Jeg blev citeret for et citat om "medfødt kultur, der er meget smuk"

og for, at vi gerne adopterede handicappede, da der var megen genklang at finde hos dem - samt at der ikke sad koreabørn på danske børnehjem. Det var det sidste, de interesserede sig mest for.

Det er meget spændende, hvad de journalister, der var her i landet, skriver. Deraf afhænger fremtiden - koreamæssigt set.

Jeg fik en god lang snak med Pat Keltie, socialrådgiveren, som sagde, at ENIGE kun ville kunne få børn over fem, bortset fra, at det var mere end svært for enlige overhovedet at blive godkendt derude.

Pat ville naturligvis gerne have så udførlige oplysninger som muligt om de forskellige familier, men vi fandt da ud af, at alle dem, hun havde sat sig ved, var gode nok.

Holt ville ikke udtage nye børn til Danmark, før der var rælt genåbnet, børnene skulle ikke risikere unødigt venten. Man ventede afgørelsen i maj.

Vi boede i Seoul på "Reception Center" hos Molly Holt. Det er det tidligere drengeshjem, der nu er lavet om til modtagelsescenter. Molly har ansvaret for de udenbys børnehjem, og når børn derfra skal afsted til adoption, kommer de først til Reception Center et par dage. Vi fik at vide, at årsagen til, at mit seneste barnebarn var så flink til at tage ud af bordet etc., da han kom, skyldtes god opdragelse der i to dage.

"Girls' Home er også nedlagt, og nu købt af director Boo. Så vidt jeg kunne overse situationen, havde Holt haft held til at skaffe en tilværelse for alle store piger og drenge fra de to hjem - i udlandet - undtagen tre.

1) Nu 25-årig ung mand, der har aftjent sin militærtid og nu læser til socialrådgiver, bor om natten i Holts kontorbygning, arbejder der om dagen og læser om aftenen. Hvordan han egentlig klarer sig, ved jeg ikke, for skolepengene æder så at sige hele hans løn op, men det er en helt vidunderlig chance for ham.

2) "Follow me" med forbrændte hænder, kvik pige, der også arbejder hos Holt, men som meget gerne vil til Danmark. Vi havde lovet hende at måtte komme og arbejde i børnelandsbyen, men så kom der stop for indrejse af indlændinge. Hun har været dybt fortvivlet. Det hun egentlig gerne ville, fortalte hun, var at komme og arbejde på mit kontor! Det er lidt hårdt, for den løn, jeg kan give hende er lig o. Men heller ikke med let formål for øje kan hun få indrejsetilladelse.

2/maj

3) En ung pige med alvorlig polio i begge ben, kan gå med krykker. Yndig pige. Hun er ude i ILSAN på børnehjemmet, hun underviser børnene i maskinskrivning. Det sved/svir i min sjæl, da hun stod der og hviskede: "I want to go to Denmark."

Det er to kvikke piger, der kunne være blevet en positiv ting for handicappede herhjemme. Og så er det de eneste, der er blevet tilbage fra Girls' Home - fordi de var handicappede. Det er synd. Det svir.

Il San børnehjemmet er stadig mere og mere et hjem for mentalt retarderede, og det er stadig en lise at se den behandling, de får.

Vi så Seoul børnehospital, bl.a. den stue, hvor [redacted] kom fra. Jeg havde såmænd glemt, at det var lutter retarderede, han opholdt sig imellem. Forbavsende, at han er så kvik.

Vi så også kæmpebørnehjemmet, tidligere med 1700-2000 børn. Nu havde katolikkerne bygget ved siden af og taget de 800 kvikkeste derover. Vi så dem spille fodbold, kvikke og glade.

Vi gjorde os umage for at spise på billige steder og få en fornemmelse af dagligliv i Korea. På et af de store markeder oplevede vi tre piger at bestille et måltid spaghetti. Pris halvanden krone. Vi betalte så hver vores halvanden krone. Der blev fnist meget af os. Det var halvanden krone for alle tre portioner!

Vores læge (far til to af vore) og kasserer (far til tre, hvoraf de to er "hjertebørn") rejste hjem med fire af vore hårdere tilfælde og 7 små raske til Norge, tror jeg, det var.

Dagen efter rejste Kisser, Johanne og jeg hjem med ti små kornfedede til Glemte Børn. Vi gav dem ens rilatøj på på hjemvejen i maskinen, og ærlig talt, de VAR lækre. Bag os i maskinens ad femten børn, der ikke havde været i fosterhjem først, de fleste til Holland. - Vi var meget bekymrede for, at vores små kornfedede skulle have noget med dem at gøre. Når den rare ledsagende nonne ville hjælpe os ved at løfte på vore babier, turde vi næsten ikke trække vejret af angst for smittefare.

Det varer næppe mange år, før vi har fået vort sidste barn fra Korea, det er vist rigtigt nok, men jeg håber og tror, at vi får lov at være med de sidste år også. Der er næppe noget land, hvor koreabørn falder bedre til end i Danmark.

Sid en sidst er kommet: Pige [redacted], pige [redacted], pige [redacted], dreng [redacted], dreng [redacted], pige [redacted], pige [redacted]. Vi mangler stadig to, hvor papirer var blevet væk eller forbyttet undervejs, og som derfor ikke er nået med i puljen. Fire er færdige, men ikke godkendte herhjemme, 3 er i arbejde. 25 familier er godkendte og venter på tilbud.

Det var skønt at se, at Holt stadig er sig selv - det bedste, der er hændt vorden i et par årtusinder.

Det allerbedste var næsten, at man i landsbyen Il San var begyndt at anbringe mentalt retarderede i familiepleje. Bravo Korea. Bravo Holt.

Vort første bryllup: [redacted] hedder fra d. 25. ds. fru [redacted]. Det er vort første bryllup! [redacted]

BANGLADESH: Næppe var vi kommet hjem fra Korea, før Allan fra Bangladesh ankom. Han fortalte, at årsagen til den lange ventetid var den, at regeringen havde lavet lovændring, og mens det skete, måtte der ikke ske formidlinger. Det ER overstået. Her lå papirer på fire børn. Desværre kunne vi kun sende de 3 ind, for den fjerde var der ikke valgt familie til endnu. Mødrehjælpen påstår, at det er de pauvreste oplysninger, de endnu har fået. Der mangler vægt, længde, og tb-test. Vi HAR sendt en babyvægt ud pr. luftfragt og har telegraferet efter længde og vægt samt tb-test samt skrevet, at vi meget gerne vil vide lidt om, hvad børnene kan.

Disse oplysninger skulle kunne fås, for - kære Bangladeshforældre, I LAVER

Extra: En lille ny oplysning fra min dattersøn: Jesus hedder på koreansk Jesuni.

og derfor vil man gerne bortadoptere disse børn til mennesker, for hvem hudfarven ikke betyder noget. Jeg blev adopteret af [redacted] [redacted] [redacted], der er mor og far til 11 børn." [redacted] har sparet 20.000 kr. sammen. (Flot klaret [redacted]) og hun er det dejligste eksempel på, at - vist kan det nytte! [redacted] var atten, da hun kom. Og [redacted] er i dag en dejlig dansker!

Jeg har modtaget "dagbog over Holt Children's Services vietnamtid. Jeg elsker Holt.

Lise Wagner, børnelægen hos Mødrehjælpen, minder om, at det kan være synd for børn, der kommer fra et så religiøst miljø som Holts at komme til dette - jeg VAR lige ved at sige ugudelige land, men i hvert fald meget på det punkt tilbageholdende land! Hun spurgte, om ikke vi burde sige til forældrene, at børnene var vant til bordbøn, morgenbøn, bibellæsning, vidnesbyrdaflæggelse etc.

Jeg har lidt gudelige sange og noget religiøst, som jeg ikke ved, hvad er, det er på koreansk. Efter sommerferien kan I godt købe bånd her for en tier med sådan noget på. Nu lyder jeg, som om jeg er overlegen og ikke selv er "gudelig", det er en hel fejltagelse. Det er også kun tilbageholdenhed.

Citater fra forskellige steder:

Inden krigsslutningen i Vietnam holdtes adoptionskongres der. Dr. Gicorella fra Italien udtrykte ønske om, at man ikke på kongressen begik den samme fejltagelse som efter krigen i Italien, hvor institutioner var blevet foretrukket fremfor adoption, hvilket havde fået de skrækkeligste følger: Voksne, som lider under en total mangel på følelsesliv, er blevet forstyrrede og ofte temmelig forbryderiske. ---

I det amerikanske blad ADOPTALK skriver professor Selma Fraiberg, direktør for "Child Development Project" ved universitetet i Michigan, Medical Center, om "Retten til at kende kærlighed" - at det, det drejer sig om er at få barnet til at lære selv at elske. At et barn bør blive hos sin biologiske mor, hvis det er elsket, men er det først kommet til adoptivforældre og elsker dem, bør det blive der - eller hos plejeforældre. Skal barnet flyttes uden at tage ubodelig skade, så er hovedhjørnestenen at elskedetøg få det til at genelske.

--Igen en sten i forsvarsmuren over for de mennesker, der mener, at et barn har bedre af at være på institution i eget land end adopteret i et andet land.

Profesor Fraiberg går også meget stærkt ind for den tanke, som Anna Freud og hendes kolleger, diverse professorer, udtaler, at en retssag om et barn ikke burde kunne finde sted, uden at barnet er repræsenteret ved egen advokat. Hun beretter nogle hårrejsende historier, hvor bl.a. en mor fik taget sine fem børn, fordi det sidstfødte havde sort far. Det syntes dommeren ikke om!

Citat fra mor til lille epileptiker, adopteret: "Hun er meget raskere og kvikkere, end vi på noget tidspunkt havde forestillet os."

Citat fra rapport om onlig mor: "Det er mit absolutte indtryk, at 4 dejlige børn, hvoraf et er født hjemme, har fået et godt hjem, gode omgivelser og en kærlig mor." - Jamen kort og kontant: Er det ikke skønt?

Citat fra moderen: Om det sidste af børnene: "Han er også en ualmindelig dejlig dreng. Han har et godt sind, kan man mærke, han er for det meste glad, og så er han helt ukuelig.

Jeg tror ikke, der bliver problemer for ham, når han bliver større, for han er af den type, der ikke søger medlidenhed. Han vil klare sig selv - og gør det også."

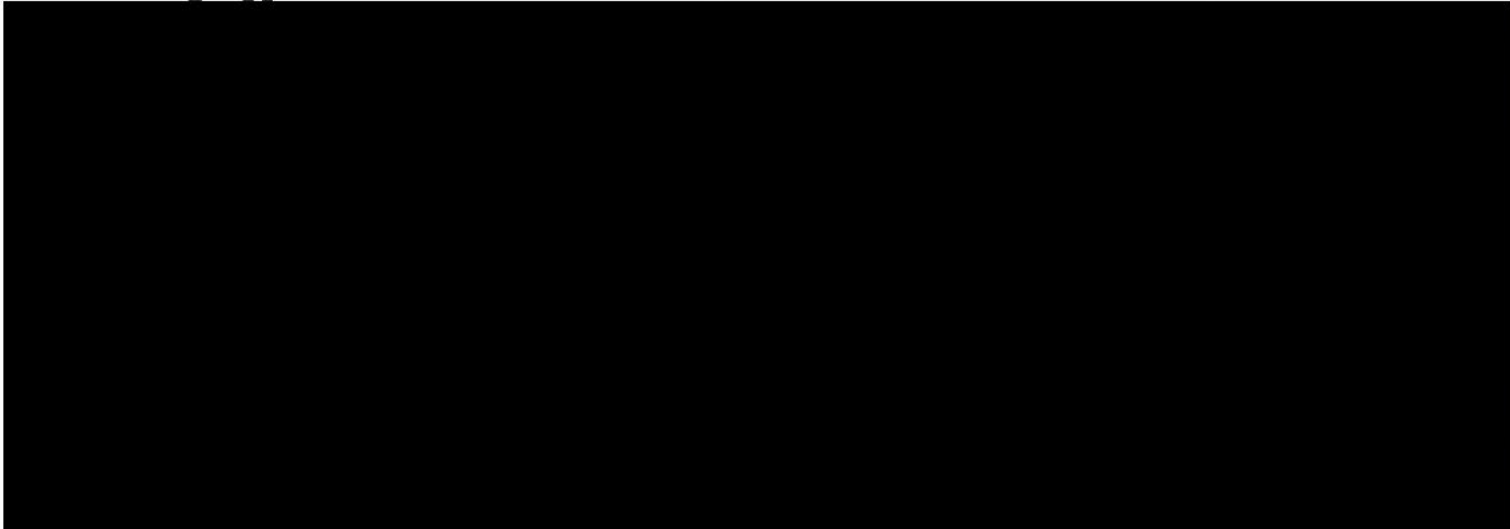
Forslag fra familie, vedlagt 50 kr: Hvis jeres børn får penge, fordi de ser anderledes ud og søde, kan det virke pinligt. Hvis man kører det ind under, at det er sjovt at kunne hjælpe et udenlandsk barn for de penge, er fornemmelsen en anden!

Lige kommet ind ad døren: Brev fra Bertha Holt: "Dear lovely lady! (Jeg elsker uhøjtidelige folk) - men hun kan ikke, som jeg foreslog, komme hertil i år, da Holt ikke får pas til Europa for tiden.

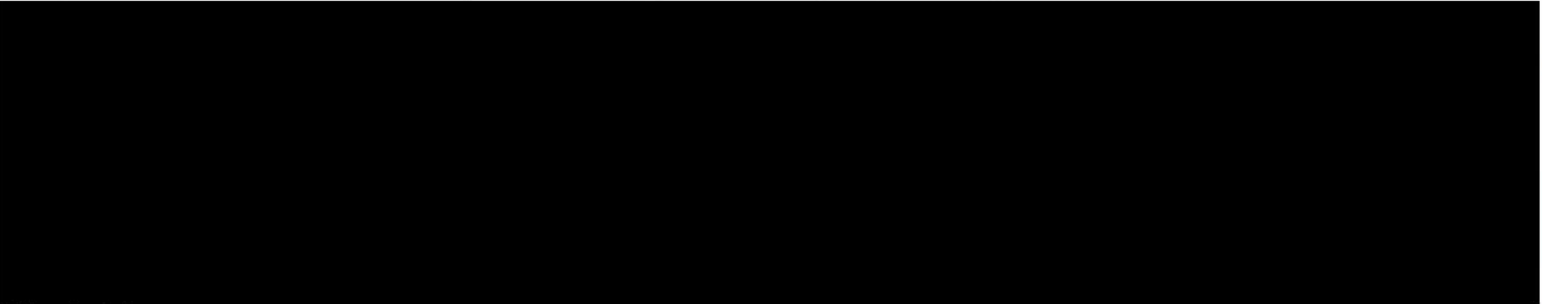
Jeg fortalte i sidste månedsbrev om de adoptionskurser, de afholder i USA. Bladet ADOPTALKs udgiver kommer med en lille kommentar: "Adoptivforældre får ofte samme viden og hjælp ved at tilhøre en adoptionsgruppe, som ved et adoptionskursus."

Det er nok rigtigt!

Forældregrupper:

For alle andre dele af landet står [redacted] nu til rådighed med sin erfaring([redacted])

Kontaktfamilie Bangladesh: Stampe [redacted].

Der er megen glæde blandt forældre over disse grupper, og jeg har endnu slet ikke hørt nogen knurre over dem. Det er også en samling dejlige mennesker, ovenstående, der igen står som repræsentanter for en samling dejlige mennesker. Det KAN kun blive til lykke og velsignelse for vore børn. Kan vi alle blive ved at sige, som grundlæggeren af TDH, "TDH ist nichts, die Kinder sind alles", så skal vi nok få lov og mulighed for at hjælpe mange børn!

Hjerteligst
Jeres hengivne
Tytte Botfeldt,
6440 Augustenborg.

- Ønskes:
- Køleskab
- Luftfragtpenge
- Brugte frimærker
- Bidrag til adop.arbejdet
- Mange, der vil skrive stencil
- Snart en skrivemaskine til. Jeg KAN godt fodre to med mine dikteranlæg!!

Vi er nødt til at lukke kontoret, telefonmæssigt, fra 5. juli til 27. juli. Alle mine hjælpere har fri netop i den periode. Men jeg får post eftersendt, så I kan roligt skrive, og fra d.20 anløber vi Augustenborg en gang i døgnet. De af jer, der venter børn, skal jeg nok skrive nærmere til. Der skal ikke blive et barn forsinket på grund af min ferie.

Der er vist lige plads tilbage til et lille citat. Pastor Gurli Vibe Jensen skriver i en kronik: "Kristendom er en revolution fra jeg til vi". Hun citerer: "Lad mit hjerte have varme nok til at vandre". Det var månedens prædiken for mig, og det dækker efter min mening lige præcis netop det at adoptere et handicappet barn. At det så er en GAVE at få lov at adoptere et sådant barn, er en helt anden ting. Jeg elsker de mennesker, der opdager den hemmelighed. Og TAK til alle dejlige bidragydere. I er BOTE, er I.

Tytte

Kære venner,

Ans. not 10

PA/

Jmt modt Januar 1977.

TAK! Det har da været helt eventyrligt. Jeg har indtryk af, at en del af jer har adoptionskontoret som nr. 1. på julegavelisten. Vi har igen skindet på næsen! - Jamen det ER ikke rart, når man så at sige kun har de øremærkede penge tilbage. Det gir hjertebanken. Ligesom dengang vi stod og havde ansvar for 50-100.000 kr. til Bangladesh, og hvor I måtte garantere, før jeg turde. Vi har da stadig kun et par tusind i overskud, men det er også nok til en rolig nattesøvn. Og tak for skønne billeder. IH, hvor vi pynter på Danmark! Og for dejlige breve. I den forbindelse må jeg skamme mig. I min hastværksoversigt på den private front glemte jeg [redacted] der er ved at uddanne sig til snedker for at blive "konservator af 1. grad med jordfundne ting som speciale". Alene titlen gir en da lyst, ikke! - Og hans søte kone, [redacted], der er blevet optaget på den sociale højskole. Hun ved det ikke, stakkels pige, men det er nok hende, der skal overtage mit ulønnede job, når jeg dør.

I sidste månedsbrevsudsendelse er der smuttet en del R og S adresser afsted med kun konvolut, ingen indhold. SIG TIL! Der var endda en underskrifteindsamling.

Og så lidt årsstatus på adoptionsfronten:
Der kom 24 børn fra Korea, [redacted]

Og så altså [redacted]
Fra Bangladesh er der i 1976 kommet 46 kun. Og så har vi fået lov at hjælpe lidt med sager fra Mexico, Sri Lanka, Timor, Thailand.

Med Korea går samarbejdet p.t. helt enestående godt, bortset fra sprogfobistringsfejl, der immerhen kan give kvaler.

I Bangladesh har vi haft en skrækkelig tid. Shigella Sonnei (paradysenter) fik vi på børnehjemmet, så vi ikke kunne tage børn ind, [redacted] børn misted vi. Men nu er der åbnet igen, og bacillebærerne er væk. - Der er lang vej igen, før bangladeshkultur og dansk do finder hinanden, men det skal nok komme, som det er kommet med Korea, hvor forbindelsen har udviklet sig til varmt venskab. Ikke for det, jeg HAR tabt mit hjerte til Bangladesh men deres og vores regler er endnu så milevidt fra hinanden, at det føles som noget i retning af et damplokomotiv tværs gennem hovedet hele tiden at prøve at koordinere det hele.

HVIS vi får formidlingsret til Sri Lanka, blir det næppe den første måned s tid kan jeg regne mig til. Jeg er så pinligt berørt over, at Danmark har bedt Sri Lanka om oplysninger om deres mand og så endnu ikke har givet tilladelsen. Jeg ved godt, at man fra dansk side har bedt om oplysninger, hvordan det ligger med adoptioner, men det skifter jo bare hele tiden, så det kan man ikke rigtigt sige noget om.

Skal vi igang med større projekter derude, så er det vigtigt, at vi får en tilladelse, der gælder både hard-to-place og små kornfedede. I Sri Lanka har vi længe været godkendt til begge dele.

Betænkningen: 3 store fede protester er der indsendt, gennemarbejdede. Dertil en del enkeltprotester, og der samles jo altså underskrifter ind. Der er endnu kun kommet knapt 500, jeg håber, det betyder, at I er ved at samle MANGE. Hvis der ikke kommer 1000, fortryder jeg al den ulejlighed der har været med det! Det er ikke meningen, at det kun er dem, der er klemme, der skal skrive under!!

Justitsm. Fam. ktr. 19-97-46002-15

Folketingsmedlem Inger Stilling Pedersen (KRF) skriver i anledning af Poul Agertofts indlæg den 2. ds. "Hvad vil Inger Stilling sætte i stedet for abort?"

Retten til livet, retten til at blive født, når livet er begyndt, det er det, der skal sættes i stedet for abort.

Det kan ikke være meningen, at vi skal afgøre, hvem det er bedst for ikke at blive født. Vi har mange argumenter for, at det er bedst for barnet, at vi [redacted] blive født.

Samfundet er ikke værd at leve i, barnet vil få dårlige opvækst forhold, siger man, og desuden er det jo ikke et rigtigt barn endnu, så det er ikke så alvorligt. Samvittigheden sløves, man lukker øjnene for det, der virkelig sker, et fosterdrab. Det er ikke bare et eller andet ubestemmeligt, man fjerner. Det er et lille menneske.

Poul Agertoft, forstår ikke mine argumenter. Man føder ikke børn for samfundets skyld, siger han. Nej, det gør

man vel ikke, men en anden ting er, at samfundet er afhængig af børnene, hvis det fortsat skal bestå. Derfor har samfundet en interesse i og et medansvar for børnene. Det vises ved at give familier med børn så gode forhold som muligt.

Det er ikke et spørgsmål, om vi har råd, det er snarere et spørgsmål, om vi har råd til at lade være.

Det er vigtigt, at en af forældrene er hjemme hos barnet i de første leveår. Vi bør så hurtigt som muligt skabe økono-

mlisk mulighed herfor. Adoptionsløven må forbedres. Alder og antal af børn må ikke være til hinder for adoption.

Jeg vil gentage, hvad jeg skrev i mit indlæg. Jeg tror ikke, at vi ustraffet kan slå tusinder af ufødte ihjel. Fødestallet i dag er for lavt, og det gælder ikke bare herhjemme men i mange europæiske lande. Hvilke konsekvenser vil det få? Et gennemført 2 barns-system betyder affolkning. Vi er under to nu.

J.P. I stedet for abort

49/1
1977

DANSK KOREANSK FÆLLESSKAB indbyder til adventsfest

Lørdag den 27. november 1976 kl. 13 - 18

Havefesten afholdt den 21. august i Risvilde blev en stor succes. Foruden at skabe gode kontakter deltagerne imellem, gav festen et overskud på kr. 10.000.-, som blev starten på vort nye program på øen Cheju, og vi har derfor fået mod på at afholde en adventsfest med samme formål for øje.

vi indbyder herved alle interesserede, og ikke mindst forældre med adoptivbørn fra andre lande end Korea, til adventsfest lørdag den 27. nov. kl. 13 - 18. Festen, hvortil der er gratis entré, vil blive afholdt i:

Festsalen
Høje Gladsaxe skolerne
Høje Gladsaxe Torv 4
2860 Søborg

Arrangementet vil blive alsidigt. Bl. a. kan nævnes:

Bethania pigekor vil synge advents- og julesange
salgsboder med mange julegaveideer, bl.a. koreanske ting, julepynt m.m.

Lotterier med fine gevinster

Flere overraskelser samt julegaver til alle børn i dagens løb. Vil blive givet personligt af generalkonsul
Johs. Rønberg

Sanglege med børnene.

Ved ankomsten kan købes et enkelt måltid og senere på dagen kaffe, brød og forfriskninger.

Alt overskud vil gå ubeskåret til Korea, vort nye program på Cheju øen.

Oplysninger om arrangementet:

Skriftlig tilmeldelse bedes sendt til:

senest lørdag den 13. november.

Tilmeldelse til adventsfesten lørdag den 27. november kl. 13 - 18

Antal voksne

Navn.....

Antal børn

Adr.....

alder 0-5

Tlf.....

" 6-10

" 11-op

Tilsagn om kager til formålet modtages gerne.

ja
nej

Det er os en glæde at kunne meddele, at flere af vore venner i Korea, som har været med til at formidle børnene, vil deltage i festen og glæder sig til at møde børnene og deres familier.

PA

lys på sagen.

NYT FRA KOREA

9/11. Justitsm. Fam.ktr. 1978 - 415002-15

Nylig hjemkommet fra Korea, med 7 dejlige handicappede børn, og med glæde og ny inspiration, kan jeg love at adoptionsarbejdet fremover vil komme til at glide lidt mere smidigt. I samråd med vore venner derude, blev vi enige om, at vort nystartede HOLT BØRNEPROGRAM DANMARK på lang sigt ville gøre større nytte, hvis vi startede et dansk hjælpeprogram på Øen CHETU. Vi er således nu med i et pionærarbejde i fællesskab med vore koreanske venner samt den sociale ledelse på CHETU ØEN. Vi medbragte en check på Kr. 10.000,- (overskud fra vor havefest i august) og tilsammen med en gavecheck på kr. 5.000,- fra firmaet A/S Foss Electric's gavefond, er vi nu i stand til at leje et hus på Øen, som skal være administrations og poliocenter. På Chetu Øen findes 2-3000 poliioramte børn, som indtil nu ikke har haft mulighed for hjælp og optræning. Disse børn har næsten alle forældre eller familie, men trænger til økonomisk støtte til skolegang og behandling. Vort mål for fremtiden vil være, 1. en stor bygning til administration, optræning, skole m.m. (som vi nu har)

2. at skaffe fadderskaber til 2-3000 børn indenfor 1 år (siden flere)
3. " " " til lønninger, lærer, socialrådgiver, fysioterapeut

at få givet en bus 30 personer, tøj, medicin, rullestole, krykker og meget andet, det er slet ikke så håbløst, VI ER I GANG. Jeg må fortælle en personlig oplevelse:

Vort 4 dages besøg på CHETU ØEN blev ledet af mr. Boo, direktør hos Holt C.S., som selv er opvokset på Øen, og med en hård tilværelse bag sig som børnehjemsbarn. Mr. Boo fortalte os enkelt, men meget realistisk, hvad det havde betydet for ham, at faddere havde betalt hans skole og uddannelse, han skyldte dem alt og glædede sig over den varme kontakt han stadig havde til dem. - 2. dag søndag, vi skal på sight-seeing med Øens socialleder, som efter 10 min. standser bilen og taler koreansk til mr. Boo. Ved vejkanten står en dreng med krykker, han ser meget trist ud, de kalder på ham, taler koreansk, jeg forstår ikke hvad der snakkes om, men fanger drengens øjne, håbløse og uden smil, der sker noget indeni mig og en stemme jeg ikke kender selv siger, har han faddere, N E J, må jeg få lov at få ham, JA HAN ER DIN, de forklarer drengen noget, han ser mistroisk på mig, bukker og takker, de klappede ham på skulderen og sagde, søn nu har Du fået en chance. Vi kørte igen, og der sad jeg med mange blandede følelser, gråden sad i halsen, drengens øjne brændte i mit indre, min stemme sagde, hvad nu, de sagde TILLYKKE nu har DU en søn, han koster kr. 70,- pr. mdr. vi vil sørge for at han kommer på hospitalet, kan operation hjælpe blir det gjort, han får krykker og skinner og han får en uddannelse. JA MEN? ja, han bor hos sin bedstefar hans forældre er døde, han er 14 år, har selv lavet sine krykker, har polio i begge ben, går i tredje klasse, han hedder [redacted]. JA MEN? han må da fryse om vinteren, JA. Der sad jeg den barske dame, der i 7 år har arbejdet for og været indviet i børns liv på godt og ondt, som altid siger, OK så må vi da bare komme igang og GØRE noget, der sad hun og tudede over bare een drengs øjne og liv. På hjemvejen købte vi vintertøj, sovepose m.m., kørte tilbage til [redacted] og var sammen med ham 1/2 time, både han og jeg havde nu sundet os lidt og sammen gik vi hen for at købe et par sko, et par blå gummisko til kr. 6,-, han så på mig med tillidsfulde øjne og sagde, JEG HAR ALDRIG HAFT SKO FØR. Dette kan lyde som en forførdelig sentimental historie, men jeg ved hvorfor vi skulle opleve den, den vil give os inspiration til at opfordre alle til at tegne lignende fadderskaber, PRØV DET kr. 70,- pr. mdr

Oplysninger fås hos - Lis Jul- Larsen tlf. [redacted]

Birgit Fernando "

De bedste hilsner,

[Handwritten signature]

Sri Lanka: Stadig intet nyt. Nu skal adoptionsnævnet tage stilling til en eventuel formidlingsret. Man synes i ministeriet, jeg har været for åbenmundet med at oplyse navn på vor kontaktmand derude. Jeg kan hverken se eller forstå det, men må jo rette mig efter det, selv om det kniber. Jeg er ikke nogen tys-tys pige. Jeg tilstår hellere noget, jeg ikke har gjort, end jeg leger hemmelighedskræmmer.

Jeg håber, at nævnet ikke er blevet så træt af at godkende ankesager, at de er blevet negative. Vi blev bedt om at skaffe oplysninger om, at vor mand var o.k. De er skaffet. Jeg kan ganske enkelt ikke få ind i mit hoved, hvad der skulle kunne tale imod det. At vi p.gr.a. gratis arbejdskraft og jeres økonomiske støtte har råd til at skaffe kvalificeret arbejdskraft på åstederne, skulle da ikke tale os til ugunst?

Uden nogen form for blusel: Jeg tror, Sri Lankas adoptionsarbejde ville ha godt af at få os ind i billedet. Ih, hvor det lyder blæret. Og så er det end da ærligt ment!

Så er der gået besked ud til socialcentrene om at lægge den nye betænkning til grund for bedømmelsen af adoptanter fra 1. november 1976.

Kære alle I gamle adoptanter, der ville være blevet kasseret efter den ny betænkning, bør I ikke tage til genmæle? Var I 38 eller 40 år, da I adopterede? Havde I 3 børn i forvejen? Så er det jeres pligt at gøre noget. Man rammer - forhåbentlig ikke med vilje - hele den gruppe, der er særligt interesseret i handicappede børn. Den gruppe, der synes, de er så velkonso- liderede både økonomisk og psykisk, at de gerne vil prøve også at YDE lidt ved en adoption.

Jeg vil gerne stærkt betone, at jeg har TRE biologiske børn samt fem, for håbentlig seks snart- adopterede børn samt et antal plejebørn, forhenværende og nuværende. Jeg vil påstå, at det i MEGET høj grad har været til fordel for samtlige børn, og det skønt odds har været meget imod-efter betænkningen: Vi havde tre, da vi startede med adoption. Det ønskede adopti- barn var [redacted] ældre end to af de biologiske. Hun var af en anden race og det var dengang meget meget farligt!! Den næste var [redacted] og altså ældre end 3 af sine søskende, den 3. var [redacted] og ældre end den yngste, den 4 var [redacted], handicappet og kom altså til en familie med SEKS børn. Og det var da vist hans lykke! Den næste var hans storebror.

Jamen jeg nægter at anerkende, at min familie er en fejltagelse!! Det er en SKØN familie! Jamen I andre, der nu ville være blevet kasserede, dur I da ikke??

Et sted i betænkningen står: "Sammenfattende kan siges, at fremfor alt er adoptivforældrenes personlighed og forholdene i ægteskabet af grundlæggende betydning for resultatet af adoptionen, medens ydre faktorer som alder sociale og økonomiske kår er af mindre betydning i forhold hertil.."

Det lyder jo dejligt.

Kære mennesker: Skaf jer den betænkning: "Godkendelse som adoptivforældre Betænkning III fra justitsministeriets adoptionsudvalg, Betænkning 775 1976" læs den, lav studiegrupper, tyg den igennem og kom med kommentarer her og der og på rette sted. Det er jer, der har erfaringen. Det er moralsk meget forkasteligt, hvis I tier stille.

Og så: Kære enlige, lad være at gå og håbe på, at jeg kan skaffe jer et barn Hvis I selv kan, o.k. Jeg kan ikke.

Kære alle, der bare ligger "på lager" her hos mig til bangladeshbarn- I bør overveje at blive skrevet op hos adoption center i Århus. Adoptioner er noget usikkert noget, man bør køre på så mange heste som muligt, så længe, man kan. Og så længe AC ikke er startet på jer endnu, er det ikke noget forgjort ved at være begge steder. - Jeg kan simpelthen ikke BÆRE at blive skældt ud over ikke at kunne indfri forventninger.

Citat: "Jeg har læst Betænkning III, og man må jo nok sige, at kravene i alle måder skærpes. Navnlig m.h.t. alder synes jeg, det er uheldigt, da det ve som regel er forældre omkring de 40, der vil adoptere store børn.

Gruppesamtalerne lyder heller ikke godt, selv om de er frivillige. Derimod ville det være strålende, hvis de formidlende organisationer fik mulighed for sådanne gruppesamtaler, der ikke har en "spion" fra de undersøgende myndigheder med. - Måske ser jeg "spøgelser" .-"

Det er jo nok en af de vanskelige ting for de undersøgende myndigheder, at familierne altid vil være bekymrede ved den...

Citat fra Sverige: "Jo, vi må fortsætte kampen, hver af os på sin "front". Men måske kunne de i de nordiske lande boende interessenter i adoption mødes for at udbytte sine erfaringer, gerne også med en repræsentant fra Tyskland, der er forholdene måske endnu mere ydmygende for adoptanter end i Danmark. I mit arkiv samler jeg også udklip om adoptionssager, men jeg har det indtryk, at her i Sverige (hvor det meste er statskontrolleret) går adoptioner så nogenlunde friktionsfrit. Men jeg vil dog ikke lægge endnu mere problemer på Dem. De ved måske nogen af Deres medarbejdere som er interesseret i dette forslag" --Forslaget er hermed givet videre, jeg skal gerne formidle kontakt.

Citat: "Ja, nu er så dette billede færdigt, og det er til dig. Det er fra hans Lars' fødselsdag, du kan nok se det ene lille lys på kagen. Han bliver så stor, og er den dejligste dreng, der tænkes kan. Gud er god."

Og så er der flere, der tror, det er Sydkoreas ambassades folk, der er blevet udvist. Det er det helt bestemt ikke. Hele den affære har INTET med Sydkorea at gøre. Flere forældre har bedt mig understrege dette.

Mrs. Jackson fra Research instituttet i Dacca siger, at det er nyttesløst at behandle børnene på stedet mod parasitter, men at børnene BØR behandles, når de kommer til deres forældre. Det kan forsinke væksten, hvis det ikke sker. PLEASE!

Og så er det vist tid at minde om vores pæne jule (og helårskort): Mosaikbørnehoveder. 8 kort for ti kr (med konvolutter). Fås hos [redacted] eller hos mig.

VI FLYTTER i november. Ny adresse blir: Egen Møllevej 1, 6430 Nordborg. Tlf. (04) 458601. Det blir nok omkring den 15. november. Jeg har endnu ikke fået løfte på tlf. flytning før til 1.12.

Vi blev for mange her. Det er en ældgammel kro med mange værelser. Endnu en datter ryger ind i kollektivet. Vi blir 14. På loftet er plads til en lille lejlighed mere til en svigerdatter med mand, når de er færdige med at studere!

En såre velegnet julegave for enhver adoptivfamilie: Sædekornet fra Østen. Fås her. 41.40. Skrevet af Bertha Holt, hende der startede det hele med udl. adoptioner.

Pygtet går, at man i Sri Lanka er interesseret i en regering-til-regering adoption. Hvis det passer, blir det spændende. Jeg tror, tanken er go!

I sidste månedsbrev var der nogle, der ikke fik side 5 og 6. Hvis I er interesserede, så sig til.

Adoptionsudvalget er nu i gang med at kulegrave formidlingsproblemet. Hvem ved, måske har vi slet ingen formidlingsret om nogen tid. Det må I også leve med at tænke på. Jeg er ikke så bekymret, for min "stil" kan nok bruges også uden formidlingsret, måske allerbedst. Jeg får noget friere hænder til at gøre og sige, hvad jeg vil.

Kære mennesker, hvis der nu er noget ved jer, så starter I julen med et BRAG i weekenden 27-28 november. Tager om lørdagen til Lis i Tisvildeleje og om søndagen til Roskilde:

"Søndag d. 28.11. er det TDHs festdag for små og store samt blå- og brunøjede. Vi har lånt en skole i Roskilde (Klostermarkskolen). Den ligger på Kongebakken, det er Roskilde nordøst. Vi har lånt filmslokale, hvor [redacted] vil vise mor-skabsfilm til glæde for dem fra 0-90. [redacted] vil lege med børnene. Der vil være børnetombola, voksentombola, køb af kaffe m/æbleskiver, pølser og mange andre ting ved T.D.H. [redacted] 4000 Roskilde."

Det er godt nok tæt på hinanden, men man jo tage lokalerne, når de er der. Vis jer som kammerater og bær julen ind med en flerdagesfest. I Roskilde er det fra 14 til 18.

Ønskes: Brugte frimærker
Bidrag (TAK for mange gode)
Overbærenhed i flytteperioden.

Hjerteligst
Tytte Botfeldt,
6440 Augustenborg

Skrevet af Helt: Korea

Feb 1974 CIR

Terre des Hommes

Februar 1974.

Kære medmennesker!

Åh kære- plejehjemsforeningerne søger større bevillinger. Ellers må de nedsætte antallet af søgter til det halve. Jeg kan ikke se, at man anstændigvis kan komme uden om det. Kravet om at adoptere i stedet for selv at sætte en hel masse børn i verden, blir større og større. Hvis der ikke alene skal være 7-10 mdr. ventetid, inden man overhovedet kan komme i gang, med undersøgelsen, men også direkte rationering, så håber jeg da, at vi alle vil være RFT så meget muligt. For TDH kunne jeg endda anvise en løsning, men ikke for de to store organisationer.

TDH kunne være som TDH i Tyskland: TDH sender oplysninger og spørgeskema. Kommer skemaerne tilbage, indbydes til informationsmøde (engang i kvartalet i vedkommende område). I mellemtiden søger familien for plejetilladelse. Efter informationsmødet søger familien "officielt" og får rådgivende forældre, der HAR adopteret, opøvet. Disse "rådgivende" skriver beretning til TDH, som så opgiver navnet på en psykolog, som forældrene skal gå til. Psykologen råder, hjælper med at klarlægge motiver og er opmærksom på vanskeligheder og sender sin stillingtagen til TDH, som så opgir adressen på de vordende forældre til adoptivforældre kredsen. Forældrene modtager så "samlemappen" med allehånde oplysninger, gode råd, adresser etc. Samlemappen er efterfølgeren af adoptivforældrerrundbrev.

Den endelige aførelse kunne ligge hos et lille "TDH-råd", bestående af læge, jurist, socialrådgiver.

Udgift for staten = 0. Udgifter for forældre og TDH = Et besøg hos en psykolog. TDH kan stille rådgivende familier, socialrådgivere, lærer, jurister, speciallærere gratis til rådighed. Der kræves kun en lille smule nytænkning.

Det er indrømmet, at ovenstående ordning kun hjælper TDH. Men - som jeg har sagt så tit, til nogen forargelse, det er rimeligt, at TDH får en særstilling. Vi står ikke kun for adoption, men for en humanitær hjælp, til en veld er antallet af børn ikke større, end at det er til at overse. Og så er de vel også en hjælp for de andre organisationer, hvis vi ikke bruger de få mulige undersøgelser.

Ekstraordinær generalforsamling blev det altså ikke alligevel. Det synes jeg iøvrigt er fornuftigt, det er både dyrt og besværligt. De problemer, vi gerne vil ha drøftet, kan nok vente til første søndag i september, til den ordinære generalforsamling.

Og så er det afsluttet, at der kommer en ung nybaet militærnæstrelærer her på vores kontor (som i sin tid var halvt lejeværelse og halvt kontor. Det har vi måttet opgive, nu er det 1125% kontor) - og så skal vi gang med statistikker og undersøgelser. Er der nogle af forældrene, der har gode ideer med hensyn til, HVAD vi skal spørge forældrene om for at få en verdifuld undersøgelse, så sig til SNAREST. Han kommer 7. marts. - Amen tank! Et helt menneske, og det koster os ikke en frene. "han bor her i byen.

Med Korea er det stadig en ynke. Vi har haft besøg af den koreanske og den amerikanske direktør. Det har IKKE noget at gøre med, at de er sure på os. Selvom de ER sure over, at vi skal finde børn til forældre og ikke forældre til børn. Så den lader til at være sådan, at man har fået "tømt ud" på børnehjemmet. Der er ikke mere tilstopning af handicappede børn, nu er det 300 drenge i alderen 5-8, der sidder som tilstopning og VENTER på, at nogen vil ha' dem. Det er en crank skæbne at lide, for det er der ikke mange, der vil. Guderne forstår det, for de er skønne, knægte i den alder. Hvis nogen af dem, der venter små børn, vil være en femårig drenge i stedet, så er de en god gerning. Jeg håber, at nogen af os vil gå imod den indstilling, at sidste barn i en familie skal være det mindste, vore foreløbige erfaringer viser intet i den retning. Og mandropper la ikke bare børn, fordi de er lidt store. Det er så sjældent, at der vil kunne komme en 5-8årig ind som yngste barn, så det virker ret inhumant med den regel.

Molt Children's Services har anlagt sig "Basic Guidelines": Et ægtepar skal være mindst 25 og 21. - Sidst ankomne barn skal være det yngste (også du, min søn, Brutus! Vi tager det op) - der skal være et år mellem to børns ankomst - 6 dr. er foreslået som minimum for barselsorlov for fader eller moder. Unge

par skal have børn ikke over 6 mdr. ved sørens befyndelse--ældre børn helst hos folk, der har forældreerfaring--søskende i samme familie--ikke to børn på een gang, hvis de ikke er søskende. MEN-- Holt Children's Services er et MEGGET fornuftigt foretærende, og vi har allerede erfaring for, at vælder det et barns interesse, så dispenserer man for det hele. Indenfor vort "klientel" vil det jo altid vælde et barns interesse, så jeg mener at have forstået, at intet af det i virkeligheden vælder for TDH. D.v.s. så længe landet ligger som nu, at vi har venteliste, så vælder det sikkert for os også undtagen for de børn, som det selv nu er svært at finde familier til. Vi har et tilbud derudefra, hvor 3 af reolerne er brudt på een gang.

Det er ulideligt at have venteliste, når man ved, at der er MASSER af børn. Vi har foreslået, at vi skaffer penge til at lønne et menneske, der kan gå ud på hospitaler og evt. andre børnehjem og finde de handicappede børn. Så må vi samtidig finde fadderskabspenge til disse børn, ikke bare de 126 kr. som Holt får for fadderskaber nu, men det fulde beløb, det koster Holt, at have de børn i familiepleje. Jeg håber inderligt, at man derude ikke er så overbebyrdet med arbejde, at man ikke har tid at tage dette tilbud alvorligt.

Egentlig er det jo en meget smuk position, vi har her. Vi har i nogle år fået handicappede børn indtil der måske nu ikke er flere, undtagen de store og enkelte hårdt handicappede, og nu må man ud på gader og stræder for at finde de børn der træner. Der er noget menneskeværdis ved det. Jeg regner med megen opbakning både til løn til den person, der skal være det samt til nye fadderskaber.

Udover de to direktører har der været besøg af 2 socialrådgivere. Børnehold har både Clemte Børn og TDH taget sig smukt af. Jeg tror nok, at også de to socialrådgivere tør hjem med nogen større forståelse for, at det ER en god ide med adoption af handicappede børn. Lis oksede rundt med dem.

1665 kr er der indkommet til LAOSrejsen. Det er langt fra nok endnu. Vi skulle gerne op på 4000. Men jeg synes nok, vi under alle omstændigheder skal sende Peder Larsen ud. Han HAR kontakterne, det er det vigtigste, man kan intet udrette uden de rigtige kontakter. Og det er jo altså marktpåliggende, at mange lande er med i billedet, så ikke et enkelt land følger sig "hænt ud". Uden at have haft Peder derude, får vi jo heller aldrig formidlingstilladelse til Laos.

Banladesh: Allan kommer med børn til Børnelandsbyen nu. Om han så har de papirer med, som ministeriet forlanger for at give os formidlingsret?? DET er vel nok en streng fødsel- jeg forstår godt at Holt er holdt op, for der KAN ikke være stort behov.

Ethiopien: Vi maser på for fuld udblæsning. Jeg tror personligt, at der er gode chancer for, at handledygtige personer der vil tage imod vores tilbud. Men det er ganske solinternyt endnu.

Vietnam: Også der har vi fået adresser på særdeles interessante folk. Jeg er så spændt, at det næsten gør ondt. Når man læser: "Af 60 vietnamesiske forældreløse børn, der var taget ud til adoption, døde 52 før de kunne nå at blive færdige"- p.r.a. "red tape" og papirussager- så blir man syg.

Svensk TV har haft en udsendelse: "Deres fædres gerninger" eller sådan noget lignende. Det skal have været stærk kostbar har-på opfordringsbedt dansk TV om vi ikke også kan få det at se.

Siden sidste månedsbrev er kommet: [redacted], [redacted], [redacted], [redacted], [redacted], [redacted]. En lille koreadren skulle have været kommet, men rik melinger. Vi har ti børn med udenlandsk nr. d.v.s. rejseklare. 11 andre børn er forslået (+ en fra Thailand). 35 familier er godkendt, hvoraf de 31s socialrapporter er oversat og sendt ud. -- Vi kan udmærket gå i gang med et par lande til -- Vi er blevet bedt om at føre en sø med [redacted] fra Pakistan og [redacted] fra Brekanland. I begge tilfælde venter vi i øjeblikket på ministeriets tilladelse. Man føler sig vistnok lidt usikker på, om [redacted] er nu alligevel ikke har haft en succes med i spillet. Det har jeg ikke! (Vi har fået lov)

Vores jurist Eivil Andersen har været til internationalt adoptionsmøde i TDH i Bonn. Vi prøver at få et lidt større samarbejde over grænserne. Tysk TDH og vi arbejder faktisk efter samme målestok, blot at de ingen restriktioner har. Eivil havde med sig hjem en tysk oversættelse af den svenske børnebo: Bubblan. Den er MEGGET charmerende-om Bubblans f. dss. og adoption. Vi har skrevet til forlaget i

trukken, synes han at være meget opmærksom og have god forståelse. Det er min kliniske bedømmelse, at drengen ville bedres meget under god pleje med varm følelsesmæssig støtte.-Grunden til hans retardering er ikke klar: Den kan skyldes hans følelsesmæssige hæmnin-er, hjerneskade, eller man- el på lejlighed til at udvikle sig eller en blanding af alle tre dele.

7) maj 1973: 9 år, højere end de andre børn, noget tynd. In- en bedring i opfø- sel. Er ikke interesseret i noget, adlyder folk og er passiv. Den eneste bedring er, at han synes at have fået vilje til at læse lektier. Hvad enten han forstår noget eller ej, han prøver i alt fald. Men han kan ikke klare sig lektiemæssigt over for de andre i klassen. Taber interessen i at gøre noget som helst og falder gradvist bagud på alle områder, efterhånden som han bliver ældre. Føler ikke tilknytning til noget. Slås ikke med andre og bliver ikke klappet af dem. Spiser kun, når han får maden stillet foran sig, udfører kun de ting, man ber ham om og siger, hvordan han skal gøre.

---Og vær så sød, kære medmennesker at læse hele stykket om denne dreng i-ennem i- en. Man gjorde et barn fortræd! VI gjorde et barn fortræd. Og han er ikke den eneste, der er røbet i spåner, mens vi har haft papirer liggende. Men når man ikke må tale til en familie om et bestemt barn, så har så- dan en lille fyr ikke en chance.

Nu er han elleve: Nu ER familien kommet, fordi vores socialrådgiver har haft le- al adgang til at se hans papirer. Da hun havde læst papirerne, sa- de hun: Han er ikke åndssvæb! Hun og hendes mand vil gerne have drengen. Men fire år af hans liv havde ikke behovet at være et mareridt. Hvor meget der så er ødelagt, får stå hen. Som min socialrådgiver siger: "Vi er all- revel en så stor og sær familie, at selv om det er for sent, så falder han ikke i-ennem hos os. Han kan godt få en tilvarelse." Hun har taget hele sit kollektiv i ed, de vil alle være med.

Og jeg er så taknemmelig mod Vorherre og mod afdøde [redacted] Uden hans indfly- delse og hans visen, hvor meget en adoption betød, havde [redacted] ikke ønsket adoption NU, men ville have betalt læsegæld af først.

Og så skal jeg lige tilsidst blære mig: [redacted]

[redacted] Forældre ønsker også hurtigst muligt at indfri deres løfte til [redacted] om at adoptere en anden KOREANER. Som den dreng og hans død dog har betydet meget her i familien. TÆNK, hvis [redacted] ikke havde turdet, fordi de vidste, chancerne var så små for overlevelse. Hvor havde vi alle været meget fattigere.

Det ser ud til at blive sådan, at [redacted] mor og jeg tager til Oregon til Holt Children's Services "HOME OFFICE" for at fortælle bestyrelsen lidt om, hvor vigtigt det europæiske arbejde er for Holt. Derfra til Ko- rea og så hjem som børneledsagere. In- en Vietnam denne gang, siger Holt, for så kan vi ikke være sikre på, HVORNÅR vi er i Korea.

Hvis vi så i Oregon kan overtale Holt til at lade Europa hjælpe med viet- namadoptioner, så behøver vi slet ikke at komme til Vietnam. Direktøren for Holt i Vietnam kender vi, et samarbejde med ham vil ikke volde vanske- ligheder.

Der er så helt ubegribelig meget at sige tak for. Selv om man kan græmmes over så lidt man får udrettet, når der er så mange børn, der træner til hjælp.

Ønskes: Feriehjem til den [redacted] mulatdreng fra Tyskland. [redacted] Jeres hen- ivne [redacted] nye fadderskaber, blear i tusindevis, For adoptionsudval- et [redacted] papir, hjem til hårdt handicappede [redacted] børn.

Hjælp til [redacted] dreng, der har forsøgt [redacted] selvmord ved at drikke lud, spiserør etc. [redacted] beskadet, skal opereres. 100 kr. om dagen. Spiser gennem hul i maven, ånder gennem hul i halsen. Denne maskine KAN snart ikke mer. BILLIG elektrisk ønskes.

Lytte Bøtfeldt,
6440 Augustenborg.

Se ham som feriebarn og også derudover at bekymre sig om ham i form af
 et forældrefadder-skab!
 Er der nogen, der vil? Tag drengen på sommerferie og, hvis det går godt,
 så være reserveforældre for ham, skriv til ham, send ham lidt nu og da,
 lade ham komme på andre ferier, bekymre sig om ham. Behandl ham, som om han
 var en kær søn på kostskole??

Og så har jeg i øen haft en HELT stor lade:
 Da vi begyndte med Holt Children's Services, var et af de første børn en
 [redacted] drenge, [redacted].

Startrapport: 1970: Denne [redacted] har normale fremskridt på alle områder
 og har god tilpasning på mange måder. Han vil sandsynligvis vokse og udvikle
 sig normalt, hvis han blir adopteret af en familie, der vil holde af ham.
 Faderen og moderen har levet sammen i 8 år, faderen blev kaldt tilbage til
 USA, sendt til Vietnam, hvor han faldt. Ætteskabet var stabilt og harmonisk.

Udviklingsrapport 1) Ingen sygdomme, blev og blodløs og tynd, ser svag ud.
 [redacted] høj af sin alder, men tale og opførsel viser, at han er så ung som sin
 alder. De første ti dage insisterede han stædigt på at ville løbe bort fra
 sit nuværende værelse, men nu har han lidt efter lidt vænnet sig til for-
 holdene og leger somme tider med sine værelseskammerater. Da han er lang-
 som i handling og ser trist ud, vil det kræve mere tid, før vi kan sige, om
 han er adoptionseget.

2) Han er meget højere end de andre børn i børnehaven, måske er det derfor,
 han ikke tilpasser sig skolelivet ret godt. Han er høj og gammel nok, men
 hans opførsel er yngre end alderen, derfor er hans kammerater nar af
 ham. Det synes ikke, som om børnehaven er det rigtige for ham, når man tager
 hans rigtige alder i betragtning. Imidlertid er han helt ivrig en god drenge
 hvis han kan få en masse opmærksomhed fra sin "bomo" (plejerske) eller an-
 dre rare folk.

3) En høj drenge. Han synes ikke følelsesmæssigt veludviklet. Endog imellem
 virker han intelligensmæssigt dårlig p.r.a. sin opførsel. Han har ikke
 megen entusiasme, er ubeslutsom og uinteresset i alt omkring sig. Han
 er rolig (trist), langsom. Han vil kunne udvikle sig hurtigt med personlig
 hjælp og opmærksomhed. Han trænger til opmuntring og stimuli.

4) Høj og sund. Langsom i bevægelse, har ikke megen entusiasme og synes uvil-
 lig til at kontakte folk. Kan lide at gå alene rundt. Han ville klare sig
 bedre med særlig opmærksomhed, kærlighed og hjælp.

5) I disposition er han indadvendt og mild. Han har et mindreværdskompleks
 p.r.a. sin farve og leger ikke godt med andre drenge. Han ønsker meget
 stærkt at blive adopteret. Når andre drenge rejser til deres adoptivfor-
 ældre, beundrer han dem meget. På sådanne dage har han et højtideligt stift
 udtryk og sover ikke godt om natten. Han har også mindreværdskomplekser
 over ikke at blive adopteret. Kan lide sport. Han burde adopteres til en
 familie snart for ikke at få personlighedsskader.

6) Han har tabt interessen og har ingen ønsker. Han synes under gennemsnit
 i intelligens og udvikler sig ikke meget, sandsynligvis fordi han er uden
 ønsker, bortset fra ønsket om at blive adopteret. Er der et godt hjem, som
 vil give ham særlig opdragelse med kærlighed? Hvis dette var muligt, ville
 han forandre sig i udvikling.

Psyko-logisk rapport: Det var let at få kontakt, selv om han var tilbagetruk-
 ken og deprimeret. Han hviskede med lav stemme svar på spørgsmål. Under prø-
 ven forstod og svarede han godt, han udførte testen på en korrekt måde ro-
 ligt og adlydende. Og lidt efter lidt fik han en positiv indstilling og
 hans ansigtsudtryk forandrede sig til det lyse. [redacted] gammel, intellektuel
 funktion mindre end [redacted]. Hukommelsesniveau mindre end [redacted]. Måske
 neskade eller synsproblemer. Modenhedsniveau m.h.t. at tage vare på sig selv
 normal, men socialt som en [redacted]. Det synes at være over hans evne at væ-
 re i konkurrerende le med andre grupper. Grunden til hans isolation synes
 at være lav intelligens eller selvønsket isolation p.r.a. blandet race.
 Hans kumulative erfaringer med at blive ladet ude i kulden af de andre, kan
 have ivrigt ham passive og konservative holdninger. Skønt han er tilbage-

et barn med handicap afhænger ikke kun af handicappets alvorlighed, men også af din villighed til at møde en udfordring."

Holt Children's Services vil p.t. kun give børn til ugifte, hvis det er børn over 8 år, eller hvis forældrene i forvejen har adopteret. Denne indstilling er kun begrundet i, at der er forældre nok, og det vil i en side, at den ikke sælger hard-to-place børn. - Det er kontant. Jeg kan li' det, selv om det er hårdt.

Oh så er der sket noget næsten uudholdeligt. Girokortet fra TDH's landsindsamling har et billede af en lille koreapige med navn og nummer - således at det er muligt for alle, der kender til det, at se at det er en lille koreaner. Jeg kan ikke forstå, at sådan noget kan ske. Vi har fået så skrap besked fra Holt Children's Services, at de ikke vil ha' det, og jeg havde videt det videre. Vi havde fået at vide, at det kunne standse alle adoptionerne. Jeg er så fortvivlet over det.

Kim Maria i Billedbladet derimod - det er ikke os, så det kan man i hvert fald ikke bebrejde os.

For at blive ved det sørgelige: Hvad er det dog, aviserne skriver om efterundersøgelse af adoptivbørn. Formålet med undersøgelsen er at vide om disse børn (de udenlandske) oftere har alvorligere vanskeligheder end andre børn. Det lyder som om man søger direkte efter at finde vanskeligheder. Så finder man dem også. En undersøgelse med modsat fortegn ville så give det modsatte resultat. - så skal børnene være mellem 9 og 12 og have været her mindst to år. Man vælger altså den sværeste gruppe så at sige. Jeg håber, det er avisen, der har fået sat det forkert op.

Citat: "Jeg tror i det hele taget, at børn på 5-6 år er meget nemmere end man ved, de fleste vil jo have babyer."

"Hvis man vil undgå smitte af dårlige maver hos spædbørn, så er der noget, der er bedre end almindelige plastikhandsker:

TRAVENOL, TRIFLEX GLOVES, CODE BKD 7072, VINYL EXAMINATION GLOVES.

En materialist kan skaffe dem hjem".

"Vi er kedde af at der er gået så lang tid, før vi har skrevet, men vi har haft et så dejligt år, at vi ikke kan forstå, hvor tiden er blevet af."

"Man kan blive helt syg af glæde ved tanken om at kunne få endnu sådan et lille menneske. Hende vi har fået, er jordens skønneste barn."

Som de fleste ved, har jeg i lang tid kæmpet for at få adoptionsarbejdet som en selvejende institution, fordi jeg syntes, det var for svært at passe adoptionerne og samtidig bære ansvaret for børnelandsbyen. Adoptionsudvalget er helt enig i dette spørgsmål. Men den øvrige bestyrelse er ikke enig med os, den synes hellere, adoptionsafdelingen så må gå ud af TDH og tage et nyt navn. Bevares, det KAN vi gøre, men jeg kan ikke se andet, end at det kommer til at gå ud over børn. Jeg er naturligvis adoptions"blæret" nok til at tro, at adoptionerne er de vigtigste, det er de da i hvert fald antalmæssigt. Vi mener, at det så må være rimeligere at prøve at få nogle flere ind i bestyrelsen, der er interesseret i vor form for adoptioner. 15.000 kr. som andel i landsindsamling og arbejdsgrupper og sager og medlemsbidrag - det er ikke meget efter min mening om året. Det kunne vi sikkert nok få ind ved at gå ud og lave egne landsindsamlinger, men vi har brugt fire år på at gøre navnet Terre des Hommes-Danmark kendt i landet på den anden side jorden. Jeg kan ikke se rimelighed i at vi skulle starte forfra og bygge op igen fra bunden. - Men lad generalforsamlingen afgøre det. --

Et tysk børneværn skriver om en dreng: "Drengen er [redacted], uøsteskabelig, mulatbarn, fader US-soldat. Moderen har ikke bekymret sig om ham. Han voksede op på børnehjem, og det er hans største problem. Han bor på et drengehjem og blir uddannet til mekaniker. I frierne rejser de fleste unge fra drengehjemmet. Han har ingen steder at rejse hen og lider under det. Han var tidligere en ikompliceret, leesynd dreng, der imidlertid nu, med den tiltagende alder, sporer sin slædesløse tilværelse og sin ensomhed, og afsouder sig tilsvarende. Han er en stor, stærk, slank, sund dreng, der søger intensivt efter sikkerhed, tilknytning og beskyttelse.

Mit spørgsmål er nu, om De kender en familie, der ville være parat til at

TDH

Marts 1974

Ju. CR EN af ... Marts 1974

Kære medlemmer!

Mit hjerte er fuldt af lovsang. Holt sendte elleve børn i forslag. Ganske vist langt hårdere handicappede, end forældrene her i landet har ønsket, men der KOM elleve forslag. Yderligere kom der en liste med fødselsdato for 88-børn med handicap, - ganske vist uden køn, men alligevel. Man har sandelig gjort noget ved det.

Samtidigt er jeg mere beskæmmet end no- en sinde over ikke at måtte snakke med familier om bestemte børn. Stakkels socialrådgiver i Seoul, der jo da ikke kender familierne, og heller ikke altid børnene, hun skal matche, og så skal de danske forældre bestemme sig uden forberedelse, i hvert fald uden rigtig forberedelse. Der kunne spares megen tid for børn, hvis man havde lov at snakke åbent og fornuftigt med familier om de forskellige børn.

Man er meget villig til derude at finde nye handicappede børn andre steder, men først ønsker man at få afsat de børn, man allerede har - de 88. - Og skulle Danmark, Norge, Tyskland, Frankrig, Belgien ikke kunne klare det?

Også selv om det er hårdere handicaps, end vi er vant til.

De af vore forældre, der ønsker sig børn med ganske små handicaps må belave sig på ventetid, eller prøve de andre organisationer. Med mindre vi kan komme i gang med Vietnam, som man ler hjem til børn over tre år.

Og kære - min bøn blev hørt. Dit første stålskab står her med hængemapper i skøn orden, ordnet af vores militærnæster. Vi har løfte på de næste + en re-nemaskine. Det har været en oplevelse.

Og Lions-kære Lions- har givet 5000 kr. til Holt igen, helst til en "børnefinder".

Vores faddere holder smukt ved, der går stadig 11-12.000 ud om måneden. Og der er kommet ialt 3000 ind til Laosrejse og over 3000 til tæpper til Bangladesh - vips skaffet af en af os, der "gjorde noget ved det." Damen menneskene ER værd at kende. Bertha Holts bog blir solgt også i Norge og på Færøerne. Nu har Glømte Børn anmeldt den, det gir forhåbentlig også salg. Den er en prædiken, der har vasket sig.

Vi har fået de første 60 bleer. - Nye oversættere - En gratis bogtrykker, der også skaffer billigt papir. Tak til alle og tak for brugte frimærker og tak til vores børnemodtagere.

Siden sidste månedsbrev er kommet: Pige [redacted] - pige [redacted] drenge, [redacted] - pige [redacted] - pige [redacted]. Den lille fra sidste brev [redacted] død. Tilværelsens øru, som den opleves af de fleste af verdens børn, er kommet os nær ind på livet. Nu er det også vore børn, der dør.

Vi har seks børn rejseklare, deriblandt en lille drenge [redacted]. Han er så lille, at man endnu kan nå at være MEGET, og alle har skyndt sig. Livesom jeg siger "Kære Lions" har jeg somme tider lyst at sige "Kære justitsministerium". Hvis der ikke lifefrem er noget, der skal tynges igennem, kan man være sikker på hurtigt svar.

Vi har fået tilladelse til at hjælpe med en sag fra Pakistan, Sierre Leone, Kenya og Ceylon. Søges tilladelse til enkeltsager fra Vietnam og Bangladesh. Hvad angår generel ansøgning til formidling fra Bangladesh er det mit indtryk, at tilladelsen er lige om hjørnet.

Ethiopien har vi ikke hørt nærmere fra, men de har jo også nok rigeligt at tænke på.

TV fortæller, at man i princippet har modtaget den udsendelse, der har været fra Sverige om vietnamesiske børn. Forresten kører vi også en anden adoptionsag fra Vietnam, vores egen søn [redacted] nu [redacted] vil gerne adopteres. Tidligere har vi fået at vide, at han var for stor, men nu har han været her i 4 år snart, så jeg tror, det går denne gang.

Det internationale adoptionsblad ADOPTALK fortæller om en bog af Anna Freud (og to andre), gående ud på, at det ikke er de kødelige forældre, der betyder noget for barnet, og gående ind for, at hvis ens barn af en eller anden grund kommer til andre, bør det blive der, selvom det så nok så meget ikke er ens egen skyld, at man ikke kan passe barnet. Ah, hvor er det nye toner - BARNETS TARV!!! Samme blad skriver om handicappede børn og adoption: Godkendelse af

Kære venner!

Jmt. modt.

Januar 1976.

MBE | 26 JAN 1976
Allerførst: GODT NYT ÅR og tak for 1975 - for penge, frimærker, oversættelser - alt. Mellem jul og nytår kom der 3000 kr. Jamen det var bare skønt!

Husk at kigge på vedlagte skrivelser. Jeg synes i høj grad, vi alle bør samle underskrifter i håb om, at glemte børn ikke skal ventere mere end 6 mdr. på at måtte få familie. Jeg synes faktisk, 6 mdr. er meget for meget.

Og jeg kan kun anbefale jer at tage en tur til Korea. Der er SKØNT. Jeg kan også kun anbefale, at I ofrer en del af en ekstra dag på en tur i Bangkok. Få en sejltur på det flydende marked, det er sjovere end noget andet, man kan finde på i Bangkok efter min mening.

Bangladesh: Der er ingen børn kommet siden sidste månedsbrev. I alt kom fra midten af september til nu 21 børn. Der er 14 børn i forslag. Kvalen er papirkrigen derude, den tager sin tid. Børnene skal fremlyses i avisen; det gør regeringen, og det er det, der tar tid.

Vores sygeplejerske, Anne Margrethe, siger at kan vi tage den med ro et par mdr, så mener hun, der er børn nok.

3.2. kl. 15.00 Pl i Familiespejlet har en af vore forældre udsendelse der udefra. Bl.a. 12 minutter med Anne Margrethe.

Vi er flyttet til dobbelt så stort børnehjem nu. 1. februar rejser 2 sygeplejersker ud for at erstatte Anne Margrethe, der rejser hjem 1. marts. Der kommer pæne bidrag til knallerten, tak skal I ha'.

Jeg er begyndt at fabulere om børneløse derudtil. Tanken er naturligvis Lauras. Jamen hvorfor ikke stille højt? Hvem kender en, der vil gøre det næsten for ingenting??

Alle børnene derudefra trives.

Korea: Jeg blev så glad, da der kom brev mellem jul og nytår, at nu var den ny (hun har været der før) socialrådgiver, Ruth Nisly, i gang med at finde børn frem til os. - Men det blev kun til fire forslag og besked om, at det nok varude længe, før der kom flere forslag. De fire forældre skal hente i Korea.

Jeg mener bare ikke, man kan lægge forældre på hylder for at vente, så vi gør et sidste fortvivlet forsøg. Tanken om ikke at skulle ha flere koreabørn er ikke til at bære.

Udigfterne er nu 6500 både for et rask og et handicappet barn, men man kan søge om nedsættelse for et handicappet, skriver Jack Theis.

Den 24. ds. kommer det sidste barn af gammel dato, vi har ventet på.

Fra socialministeren i Korea har vi via Holt modtaget breve til forældre. Theis foreslår, at vi sender dem til dem, der har fået børn i 1975 og fadderne.

Jeg tillader mig at skrive ganske kort, hvad det går ud på. Der er en del, man kan læse mellem linierne, synes jeg.

Socialministeren, Joe-Pil Koh, takker for, at vi har skaffet hjem til deres mindre lykkelige børn. Han takker for frivillige bidrag til fremme af velfærdet for de underprivilegerede yngste.

Korea udvikler sig under President Park Chung Hee's dynamiske ledelse, hurtig både økonomisk og socialt.

På grund af faren for invasion nordfra er Sydkorea nødt til at bruge en stor del af nationalindkomsten til forsvaret, ikke mindst da Seoul ligger kun 30 miles fra grænsen.

Ved at gøre dette, giver man delvist afkald på planerne om socialt velfærd og børnenes interesse.

Derfor er enhver venlig hjælp vigtig for tiden. Det antages, at Korea omkring år 1980 vil være økonomisk selvtilstrækkelig og i stand til selv at møde alle problemer. Indtil da tiltrænges god vilje og støtte.

Brevet er naturligvis helt anderledes varmt og levende, men dette er så nogenlunde indholdet. Så der er næppe tvivl om, at adoptioner fra Korea skal til at klinge af. Det er synd for os, men da dejligt for Korea. Og at det går hurtigt frem derude, det kan jeg være med til at skrive under på.

Hungerundersøgelse:

New York Times skriver 31.12.75 om den undersøgelse, dr. M. Winich fra N.Y. Universitetet har foretaget, og som viser, at alvorligt underernærede koreanske børn, der adopteres til kvikke USA familier, inden de er 1½ år, ligger på højde med almindelige amerikanere. Artiklen slutter med det spændende, at dr. Winich og hans kolleger nu er i gang med at undersøge 2 andre spørgsmål: 1) Om der er en øvre grænse aldersmæssigt, hvorefter hungerskader er uoprettelige - i hvilken alder skal omgivelsernes positive påvirkning begynde for at ophæve tidlige hungerskader. 2) Vil forskelle i udvikling og intelligens, som er fundet mellem de fra starten godt ernærede og de slet ernærede koreabørn forsvinde med tiden? Måske vil de før hen underernærede børn fortsætte med at bedres, siger dr. Winich. Det er SPÆNDENDE.

I det svenske blad "Att adoptera" opfordrer en lærer, til at udenlandske adoptivbørn får undervisning i skolen delvist på eget sprog. Oh-hvor er svenskerne langt forud for os.

Selvejende institution: Endnu intet nyt. Vi var til møde i justitsministeriet desangående den 7.1. Det er mig helt umuligt at gætte på, om man derfra siger ja eller nej.

Sri Lanka: Justitsministeriet har 19.12. bedt udenrigsministeriet skaffe oplysninger om "vor mand" på stedet. Han er imidlertid GANSKE udmærket, så på det punkt er jeg optimist.

Tak til dem, der har gjort vrøvl over, at der ikke i decemberbrevet var det sædvanlige årlige afsnit om vores familie. Det følger her:

I mit private julebrev har jeg spurgt, om "gamle adoptanter" er interesserede i at danne "grupper". Nogle er. En af dem har [redacted] tysk mulat, drenge, som gerne vil være sygehjælper. Efterlyser beskæftigelse, når 10. kl. er overstået. Et mindre plejehjem, hvor forstanderparret kan bruge ham i familier stilling, eller et lærerpar med mindre børn, hvor han kan være barnepige og med lidt husholdning ønskes. S.u.hvis nogen er interesseret. Han er forlængst dansk statsborger.

Bemærkning fra mig: Hvis de store børn har langvarige vanskeligheder, så er det næppe "kulturshock", men nok så meget den kærlighedsløse barndom. Den er svært at overvinde.

Jeg har nu et bånd med bangladeshord, indtalt af Laura. Jeg kan køre det over på andet bånd, hvis nogen er interesserede.

Kære venner!

Til
Februar 1976.

Hjortoft
E. N.
K. K. set.

Tak! Jeg kæmper en brav kamp for at lade være med at skrive en personlig tak til alle de elskelige mennesker, der sender giropenge eller frimærker (har lige solgt for 1000 kr) for slet ikke at tale om dem, der oversætter og den bogtrykker, der af og til sparer os for mange hundrede kroner. Kære mennesker, I repræsenterer en formue. Og så skal man jo slet ikke bagatellisere forældrene, som - mer eller mindre frivilligt - betaler driften af børnehjemmet i Dacca.

Månedsbrevet blir off-set denne gang. Den duplikator, jeg plejer at låne, er gået i stykker. Jeg glæder mig til at slippe for de 9000 gange rundt og rundt og rundt.

KOREA: Den amerikanske direktør, Jack Theis, har været her. Han siger: O børn fra 5-10 år. Alle, der er skrevet op til børn i den aldersklasse, bedes derfor venligst overveje, om de vil overgå til Bangladesh. Det er jo imidlertid en HELT dejlig ting, hvis Korea har "fået bund i" de større børn. Af små handicappede vil der være nok en tid endnu, der trænger til en familie. En af forældrene skal hente selv. Udgifterne ved afhentningen vil vi kunne tale om. De er ikke overvældende.

Vi har 7 børn i arbejde. Godkendelse er lige på trapperne eller ER givet for flere af dem.

For enlige er det så at sige umuligt at få et barn fra Korea nu, man gir prioritet til familier med 2 forældre.

Udgifterne nu er 6.500 kr. (Rejsepenge + 2.900 i gebyr). Holt er ikke økonomisk velfunderet, men er dog parat til at forhandle om nedsættelse af gebyret, hvis det drejer sig om et hårdere handicap.

Tanken om, at vi skulle ha 3 om måneden og kun hårdt handicappede, er man gået fra.

Jack Theis havde skrevet til den koreanske direktør i USA, Mr. Kim, om man skulle droppe forbindelsen med mig, fordi der altid var ballade omkring mig, men Mr. Kim havde svaret: "Nej, hun er en god arbejder". Jeg kender ingen, der som Jack Theis kan fortælle om den slags grove ting, så man kommer til at elske ham.

Om udviklingen i Korea ellers - og der sker meget - kan I læse i Lis' brev.

BANGLADESH: Vi har 27 i arbejde derude, vores sygeplejerske regner med at få 12 med hjem omkring 1.3. Vi slider alle en brav kamp for at få sendt indrejsetilladelse ud rettidigt. Og derude slider de formodentlig for at få fremlysningen i orden.

Vi har sendt mælk og eengangsbler ud (det sidste til børnenes hjemrejse) Af tingene på ønskelisten har vi fået tilbud på brugt babytøj og tøj op til fem år, penicillin, afkalkningsmiddel, eengangssprøjter, loo scalpeller, børnetandbørster. Hvem hjælper med resten. Der går skib ud i begyndelsen af marts.

Der forlyder ikke mere om, at Allan kommer. Laura er i Europa, kommer snart her og blir et par dage. Anne Margrethe blir altså den, der kommer med børnene.

Vi har fået de nyeste regler derude fra. Det er, som vi kender det, bortset fra, at de også strammer den: "Med hensyn til den praksis, vi benytter ved udvælgelse af familier, vil vi give fortrinsret til familier uden børn og så til familier med eet barn, men uden mulighed for at få et biologisk barn på grund af medicinske årsager. Det sker somme tider, at familier med to børn får et barn, på betingelse af, at vi mener, det vil hjælpe barnet eller familien, og hvis rapporten fra familiens hjemland positivt anbefaler en sådan placering."

Det er jo hårde ord. Allan skriver, han vil prøve med de familier, vi har sendt ud, men at vi i hvert fald ikke skal sende familier med 3 børn ud mere. Det er endda meget usikkert, om det går med dem, der ER sendt ud. Kære familier med 3 børn, vil I overgå til Korea til et handicappet barn? I har også den mulighed, hvis I gerne vil bruges, at spørge jeres plejehjemsforening, om de har brug for jer.

Enlige er det også håbløst med fra Bangladesh nu.

Newsletter: Jack Adams, topchef for Holt Children's Services, efterlyser en mæcen, der vil give 50.000 dollars til at få etableret ensartede inter-

nationalt accepterede regler m.h.t. adoption. Grundlaget ER der. FNs sociale udviklingskommission har erklæret sig interesseret, hvis der kan skaffes penge til at gøre det for. - Ærlig talt, det er af verdensbetydning, men hvem har 50.000 dollars???

SRI LANKA: Trods alle mulige drillerier fra skæbnens side er det lykkedes at få afleveret et oplæg til TDH om børn, der kan hjælpes - med fotos og lægelig rapport.

Det vides ikke, om udenrigsministeriet har fået svar ang. vor mand på stedet, hvilket er en betingelse for alt videre samarbejde adoptionsmæssigt. Han skal godkendes, før vi kan få formidlingsret. Denne får vi nu nok alligevel ikke på denne side 1. april, hvor alt skal laves om.

SELVEJENDE INSTITUTION: Jeg var på torsdagsbesøg hos justitsministeren den 12. 2. Han var ganske kontant: Der ville ikke blive truffet nogle beslutninger, før det nye adoptionsnavn var kommet op at stå. "Det vil sige efter 1.4.?" spurgte jeg. "Ja!" svarede ministeren. "En rum tid efter 1.4.?" - "Ja!".

En af vore oversættere har allerede for længe siden - foreslået en anden løsning, og der behøver man ikke at indblande ministeriet: Generalforsamlingen vælger 2 bestyrelser, hver med sit ansvar for generalforsamlingen, men ikke for hinanden. Det var måske løsningen. Så er der heller ikke 2 TDH'er, men 2 afdelinger af TDH.

Jeg var meget glad for at have været inde hos ministeren. Han kendte ikke noget til Socialforskningsinstituttets undersøgelse. Det gør han nu, det er jeg sikker på; han var meget interesseret. Alle de mennesker, der skal lave nye love og regler, efterlyser jo resultater.

A propos undersøgelse: Jeg har fået oplyst, at 126 familier har besvaret det spørgeskema, der blev udsendt december 1974. Deraf har kun 34 svaret på min forespørgsel, om deres besvarelse måtte udleveres til mig. Derudover er der nogle stykker, der har sendt besvarelsen direkte til mig - de har haft den liggende siden december 1974. Og en del, der har svaret bekræftende, men som endnu ikke har fået børn.

Jeg føler mig imidlertid 100% sikker på, at der ikke er flere end ganske enkelte, der kan have noget imod, at jeg får de skemaer. Kan jeg lokke jer ud af busken på den måde, at jeg ber om besvarelse fra dem, der har noget imod det? Det er også den eneste måde at finde frem til om de anonyme besvarelser må bruges (stadig anonymt).

Sådan noget tærer altså gevaldigt på mig, men jeg synes bare, den undersøgelse ER så vigtig for adoptionsarbejdet. Det er synd, at socialrådgiverpigerne undersøgelse ikke kan blive bedre, mere fyldestgørende.

Forældregrupper har spurgt, hvor det kunne være, at de kun fik udmeldinger, men ingen nymeldinger. Det har en forklaring. Vi har spurgt ministeriet, om det var lovligt at opgive navn og adresse på familierne til forældregrupperne og har nu fået det svar, at man finder det rigtigst, at vi kun fortæller folk, hvor de kan henvende sig. Og det gør vi jo i ca. hvert andet månedsbrev. Det gør mig lidt ondt, men jeg har hele tiden vidst, at dette var det eneste lidt uldne punkt; og med alle de anklager, der har været imod mig, turde jeg ikke andet end få rent bord. Det er nu engang altid rart at komme først med en anklage mod sig selv!

I anledning af, at statsadvokaten ikke kunne finde grundlag for at rejse anklage mod TDH bl.a. angående min påståede undladelsessynd ved ikke at have fortalt en familie om mælks farlighed (jeg kendte ikke familien - det var ikke et TDH-barn) meddelte han, at man dog måske ville anse det for klogt, om der var en børnelæge tilstede ved ankomsten. Da dette ikke lyder overkommeligt, skrev jeg til justitsministeriet og foreslog dem at gøre det obligatorisk for forældre at gå til børnelæge straks efter ankomsten. Ministeriet svarede, at jeg ikke behøvede at have hovedpine af den grund, man var i gang med at finde fælles regler for de 3 organisationer.

Det lyder uoverkommeligt, men hvis nogen af jer kender en børnelæge, der tage imod børn i lufthavnen, så SIG TIL. Det skulle vel i så fald være en pensioneret eller på anden måde ikke-arbejdende. Det ville da simpelthen være skønt!

NU HAR MØDREHJELPEN LUKKET FOR TILGANG AF NYE UNDERSØGELSER - fra 1. februar.

Jmt. modt.

Juni 1976.

Kære venner,

23 JUNI 1976

Dette månedsbrev er epokegørende - se vedlagte "Normal udvikling og underernæring i Dacca."

Forskningsresultaterne er endnu bedre, end jeg havde turdet håbe på, da jeg for et par år siden begyndte at interessere mig for hungerbørn. Ah kære, hvor er det da glædeligt. Og et godt og positivt slag i ansigtet på de danske fagfolk, der taler om asiatiske børn, der altid har hjerneskade, og at det ser man fra forsøg med rotter o.l. smukke ting.

Det er også rart at få konstateret af videnskaben, at normal fødselsvægt er 5 pund.

Bangladesh: Vi besøgte Mother Teresas børnehjem i Calcutta, og hendes hjem for døende. Det sidste var lidt strengt, det var jo ikke lutter gamle mænd, der var også yngre kvinder. På de kanter er der ikke så meget fremtid i piger, at de kan få lige så meget mad som mænd, og så havner man nemmere i dødehuset.

Opbyggende var det at se, hvem der gav de døende mad. Det var langhårede, barfodede, blonde piger og drenge. Hatten af for hippierne.

Vi blev gode venner med nogle richawkulior (jamen det hedder de) som kørte os rundt i fattigkvartererne og bl.a. viste os en igangværende ligbrænding. Vi undrede os over, hvorfor liget var farvet rød under fødderne og fik at vide, at død er lig liv, og det var en glædens dag. De gik iøvrigt rundt og hyggede sig mellem deres forskellige bål. Og asken kunne kastes direkte ud i Ganges.

Kl. 12 middag i fuldeste tropevarme og en fugtighedsgrad på 91 tog vi toget til grænsen. To timer for 2½ krone pr. næse. Jeg opdagede, at nok var der urskov vest for grænsen, men på bangladeshsiden var det pænt fladt land. Sidste gang var det nat og cikade og ildfluer, denne gang var det dagslys. Men lige fuldt en oplevelse var det.

I Dacca fik vi lov at bo på børnehjemmet, så vi sparede det dyre Intercontinental. Det er til gengæld også det eneste dyre i Bangladesh.

Hvis nogen af jer vil ud (retur med Airoflot koster godt 4000 pr. næse) så kan I opholde jer på Cox Bazar's, verdens længste strandbred uden haver for 38 kr. pr. dobbeltværelse. Uden airconditioning, men med vifte i loftet. På resthouse kan man bo pr. næse for 5.50 kr.

I selve Dacca kan man bo på resthouse med morgen og aftensmad for pr. næse 19 kr. Pænt hotel-dobbeltværelse koster 76 kr. pr. nat.

Landet er frodigt og SKØNT, om sommeren er det som at gå i et dampbad, men jeg synes, det er dejligt. Mændene er MEGET smukke, meget stolte og liverædde for hunkønsvæsener. Når vi satte os helt ude på enden af en bænk, hvor der sad en bengalsk mand i den anden ende, var han væk, inden vi var kommet til at sidde ned. Man rører ikke ved piger, hvorimod mænd gerne går og fletter fingre, uden at der skal lægges noget i det.

De fleste hvide derude synes tilsyneladende, at bengalerne er dumme og upålidelige, vores erfaring var den stik modsatte. Vi skændtes med en taxa-chauffør om prisen og fik at vide, at vi kunne bare stå ud uden at betale, hvis det skulle være på DEN måde!

Tiggere findes kun ved de internationale steder. Når sådan en lille fræk unge kommer med udstrakt hånd og siger: "Boxes, boxes!" behøver man kun at vende sig, selv strække hånden ud og sige det samme, så får man omgående alle de småmønter, hun har i hånden, for hvis sådan en stakkels forhutlet europæer, der må gå og vise bare ben fra knæ til tåspids, trænger til penge, så skal hun sørme ha' dem.

Alle, der kan tåle våd varme og som ikke er inficeret med kolonimentalitet kan jeg kun tilråde at få deres livs ferie derude. Gode råd gives gerne.

Vi havde seks børn med hjem, og nu blir der "signet" for yderligere 14, som så er rejseklare derudefra. De første fem af dem er også færdige herhjemme.

Det var helt forunderligt at se^{at} det, man troede var småpjevs (det fremgik af rapporterne) nu var små tilsyneladende kornfedede babier, runde, kvikke, skønne. Vi sled i to døgn for at få et af disse runde risikobørn med hjem, men da det tilsidst var lykkedes altsammen, viste det sig, at man

2
havde skrevet et forkert flyselskabs navn på, og så var det hele håbløst, for det var sidste dag efter kontortid. Vi kom 3 dage senere hjem end beregnet, fordi et flyselskab (ikke KLM) havde solgt børnebilletterne til andre!

Tilsyneladende er der ingen derude, der er positive over for adoptioner, men alle er positive over for landets pæneste børnehjem, der drives for adoptivforældres penge. Og det børnehjem kan kun køre, hvis der kommer børn hertil, så det går nok, ganske kynisk beregnet, endnu en tid i hvert fald. Jeg havde en billedbog med ud til regeringen over de børn, der kom i 1975, med rapporter, takkebreve og billeder. Sligt gavner også. Vore sygeplejersker vender hjem efter 6 mdr. her til august-september, men afløses af veltrænet 40årig sygeplejerske, der har arbejdet i Afrika og i børnelandsbyen. Sygeplejerskerne har gjort et GODT stykke arbejde. Børnehjemmet er virkelig nydeligt, og det har været særdeles vanskelige forhold. *TDH betaler også d nye sygeplejerske*

Jeg sender ikke flere nye familier ud, som vi ellers plejer at gøre løbende. Familier med et eller to børn kommer hele tiden nederst i bunken, og så er der jo ikke andet at gøre, end at få den bunke tømt ud en gang imellem. Dermed kommer vi også ud over de frygtelige vanskeligheder med, at mens en familie ligger i bunke og venter, får der måske et barn andet steds fra, og når der så er et barn fra Bangladesh, er der en vis person løs, for når regeringen derude HAR matchet, kan det ikke laves om. Regeringen påstår strengt, at det er dens opgave at matche, og hvis det ikke blir gjort godt nok, er det fordi socialrapporten ikke er god nok!

Annuleret er (jeg har nævnt nogle før): [redacted]
Hvis [redacted] ønsker barn, skal der papirer ud igen.

Vente skal (fordi de har børn): [redacted]
Godkendt skulle være: [redacted] Formentlig også [redacted]

Der kan ventes barn i forslag snarest. [redacted] er et spørgsmål helt for sig, idet jeg har fået opgivet, dels at familien var annulleret p.gr.a. børn selv og dels, at der var barn på. Begge dele passer jo nok, og jeg aner ikke, hvordan jeg skal gerere mig for ikke at skade.

Zarah kommer sandsynligvis sidst i juni eller først i juli med de næste børn + egen datter og Allan. Vi må så sætte alle sejl til for at gi' hende en virkelig god tid.

Der er lige en sidste ting, jeg gerne vil betone: Bangladesh er et gammelt kulturland, det vidste jeg faktisk ikke. Ej heller, at det har været et særdeles rigt land, indtil europæerne kom og tog deres indtjeningsmulighed fra dem, fordi vi selv ville tjene på den.

KOREA: Det ser ud til, at der er vældig gode chancer for, at vi kommer til at gå udenom kvotaordningen. Til gengæld ser det ud til, at Holt er lige på nippet til at gå økonomisk i stykker. Og det MÅ ikke ske. Vi må simpelthen sætte mindstegebyret til 6.500, det vil sige, at alle betaler gebyr. Og så må vi graduerede opefter til 9.500, hvis det er handicaps, der ikke indebærer udgifter eller for meget besvær. O.k.?

Vi håber på mange børn, også børn uden handicap, men over fem år. Vi kan vel nok hurtigt blive enige om, at vi MEGET gerne vil fortsætte med at koreabørn her-til. Som de da pynter på os.

Sri Lanka: Sygeplejersken til statsbørnehjemmet ER fundet, er klar til at rejse ud. Terre des Hommes vil betale hendes rejse og lommepenge.

Kirsten Frank Andersen og jeg vil med familie og venner drive et NUTRITION CENTER. Der kan være 50 underernærede børn. De store børn, der allerede ER på det børnehjem, må vi se at få adopteret hertil, inden børnehjemmet blir Nutrition Center.

Ideen gives hermed videre. Lav en støttekreds og driv et børnehjem GODT.

Formidlingstilladelsen er endnu ikke hjemme, men de nødvendige oplysninger skulle være undervejs nu. Det med at skrive ud og få et barn tilbudt, er en saga blot. Man kræver en organisation bag nu. Til gengæld har vi fået besked, at TDH allerede ER anerkendt derude, vi mangler kun den danske godkendelse.

Et par gæve sygeplejersker og folk, der vil betale dem lommepenge og rejse, søges.

Det var helt sjovt, da vi var derude, at opleve, at det ikke var os, der så prøvende på ham, men ham, der afprøvede vore reaktioner, om vi var værd at samarbejde med!

Det er ham, der ber så bønligt om to barneplejersker.

Vi har fem rullestole til hans børn, foræret os til ham af dejlige Lions. ØK har lovet gratis transport ud af dem og tøj til august.

Aviserne har været fulde af forkerte oplysninger om standset hjælp til TDH og standset hjælp til adoptionsafdelingen. For TDH som helhed gælder det, at det er hospitalsbehandlingshjælp man har standset, og for adoptionerne gælder det, at man SLET IKKE HAR STANDSET NOGET. Det nedsatte embedsmandsudvalg har tværtimod indstillet, at adoptionsarbejdet får de 15.000 for indeværende år udbeta~~tt~~, og socialministeriet har yderligere indstillet os til 15.000 også i næste finansår. Lutter pænhed og velvilje. Somme tider kniber det at forstå aviserne. - Men når man slår børn ihjel og ikke fortæller forældre, at sødmælk kan være farligt for små udhungrede maver, sådan som jeg er blevet beskyldt for, så er det naturligvis også sært at skulle tro på, at myndighederne stadig bevilger penge!

Research: Den 21. skal jeg til Esbjerg og overvære afslutningen på den specialopgave om adoption af hard-to-place-børn, som de unge vordende socialrådgivere har lavet. Det lykkedes dem alligevel, trods alle vanskeligheder, men jo altså desværre kun på et mindre antal besvarelser, end det havde været ønskeligt. Jeg køber nogle styks af opgaven, så folk kan låne den, hvis de ønsker det. Det er meget sjovt, at den kommer samtidig med socialforskningsinstituttets delundersøgelse.

Løst og fast: Et par stykker har været interesseret i norak SAS majrejse til Korea. 2 dage i Tokyo, 10 i Seoul. Ca. 6.500 kr. Er der flere interesserede, så skriv skyndsomst til Jenny Christensen [redacted]

Der er kun een, der har svaret på mit spørgsmål om asiatiske børns normaltemperatur. Please- prøv at finde ud af det. Alle mine børnebørns ligger på 36. Det er vigtigt for f.eks. hjertebørn at kunne kontrollere barnets temperatur.

Læg vel mærke til jeres børns øjne. En større pige KUNNE ikke lære at læse. Hun havde været til skolelæge og alt syntes i orden, hun kunne også se, hvad der stod på tavlen i skolen. Det viste sig bare, at hun var helt urimelig langsynet, hun kunne ikke læse i en bog.

Og så har jeg oplevet et lille helbredelsesmirakel mod svamp. Jeg ved ikke, hvad jeg ellers skal kalde det. Et par fødder, der var helt svampede og opblødte og med dybe huller, blev indpakket i atamonvædet vat. Efter et par timer var fødderne som glatte barnenumser. Det var HELT utroligt. Jeg har selv erfaret, at [redacted] svamp i en finger gik væk med atamon efter at alt det, lægerne prøvede, ikke hjalp. I, hvis børn medbringer svamp- PRØV atamon.

Forældreforening el.l. for de store efterlyses nu igen, ikke mindst til de store koreabørn, som måske nok i modenhed ligger over gennemsnittet af deres danske kammerater??

Mange har ringet og spurgt, om jeg dog ikke gjorde noget m.h.t. vietnambørnene. Jeg har svaret, at jeg synes, myndighederne har det svært nok i forvejen uden min indblanding.

Citat: " Zoneterapeuten har behandlet sin datter, der i 3 år har haft høreapparat, så hun har lagt det væk." (Jeg har også hørt om forstoppelse, der blev hjulpet ved zoneterapi). For forstoppelse endnu en opskrift: "Pisk 75 g gær, 1½ spsk sirup, 6 dl. vand godt, tilsæt derefter 250 g rugmel, 200 g klid, 200 g hvedemel, lad det hæve mindst 1 time eller længere, slå det op, kom det i en stor lang form, lad det efterhæve ca. 20 min. (eller længere), bag 45 min. ved 200 grader."

Citat: " Jeg synes, det er længe siden, vi har betalt porto til månedsbreve,

Jeg fandt min søn på Ceylon

KANDY (Politiken). — Jayalath Pushpakumar er navnet på en seks-årig singhalesisk dreng, som torsdag den 4. marts kl. 13.10 ved retten i Kandy, Sri Lanka (Ceylon), blev idømt nye forældre.

Under retshandlingen trykkede han sig op mod sin far, som han da havde kendt i 24 timer.

Jayalath blev født 17. januar 1970 i Anuradhapura, Sri Lankas gamle kejserstad. Kort tid forinden forsvandt hans biologiske far fra hjemmet og lod moderen i stikken med tre børn.

Hån og hunger var hverdagskost for den prisgivne familie, så da Jayalath blev tre år, indså hans mor, at hun ikke længere kunne klare forsørgerpligten. Hun gav sin yngste bort til en familie på egnen mod et løfte om kost og logi for barnet. I de næste tre år så

skulle betales i form af husligt arbejde.

Jayalath Pushpakumar var på det tidspunkt stadig kun fire år, og sult, sygdom og dårlig pleje havde sat ham betydeligt tilbage i vækst. Derfor var hans fysiske ydeevne i huset stærkt begrænset. Han gjorde sit bedste, men klarede ikke at leve op til familiens forventninger til en hushjælp.

Som straf fik Jayalath tæv. Først med hænder, senere med redskaber. Jayalath var alene mod en overmagt, der på trods af sit store omfang fandt det påkrævet at anvende glødende cigaretter og knive i udfoldelsen af al jordisk djævelskab.

I sidste øjeblik flygtede Jayalath. Blødende og stærkt afkræftet blev han fundet af en politipatrulje på en landevej et stykke borte fra sin plejefamilie. Han blev anbragt på et hospital, og knap var han i stand til at stå på sine ben, før han blev kørt til det statslige børnehjem, Tikiri Sevana, i en forladt teplantage på en bakketop en snes kilometer uden for Kandy.

På børnehjemmet var der

godt 40 børn. Sidste år døde de 18. Den dag, Jayalath blev hentet af sin nye far, døde endnu et barn.

Her var han

Den gamle sort-gule taxa kravlede op ad den snoede grusvej, der fører til børnehjemmet. Efter at have undgået påkørsel af en kobraslange holdt den raslende Morris Minor foran verandaen. En halv snes spædbørn lå grædende på et tæppe i den hede skygge. Rundt om stod langnæsedede børn. Ingen legede. Kun fluerne nød livet, på resterne af en gang skoldkopper, som nylig havde angrebet børnehjemmet.

I mange måneder havde Jayalath Pushpakumars kommende mor, far og store søster talt om den dag, da lillebror skulle slutte cirklen omkring spisebordet.

Her var han. Og her den fremmede mand, som havde rejst langt for at adoptere ham lovformeligt og bringe ham til et fremmed land som sin egen. Som fuldgældigt medlem af en familie.

Jayalath så ned i jorden og blev ved med at se ned i jorden. Hans far måtte langt ned i knæ for at se ham i ansigtet. Så langt, så han kunne se op på en seks-årig, der måler 92 centimeter.

Jayalath blev fotograferet af sin far, og han fik sit portræt med det samme. Men han vidste ikke, at billedet var af ham, for han havde aldrig set sig selv i et spejl. Billedet blev klæbet op på en lille planche, der viste Jayalaths nye familie. Den havde hans far lavet hjemme fra, og den fik Jayalath, så han kunne fantasere over sin fremtid, når hans far var borte.

Da faderen forlod børnehjemmet, vinkede Jayalath smilende farvel. De andre større børn vinkede også. Men de smilede ikke.

Fri

Næste dag kom faderen igen, denne gang med et stykke papir fra Probation Office i Kandy. På det stod, at Jayalath nu var fri. Hans far kunne tage ham med sig til Queens Hotel, hvor han havde indlo-

geret sig på et dobbeltværelse.

Lige inden afskeden var Jayalath borte. Ingen kunne finde ham, og hans nye far var bange for, at drengen — skønt stik mod alle solemærker — var ked af at forlade sine kammerater på børnehjemmet. Men Jayalath var ikke væk. Han sad på bagsædet i taxaen og ventede på sin far.

På hotellet ophørte alt normalt arbejde, da den gæst, personalet havde gjort alt for, vernet mod de påtrængende tiggende børn, der overnattede i rendestenen, trådte ind i lobby'en med en lille, betændt, stormavet dreng. Men da de opdagede, at Jayalath ikke var trængt ind på forbudt område, men at han blev registreret i gæstebogen, ville deres venlighed, respekt og forbavselse ingen ende tage.

Jayalath så sig nysgerrigt om. Genert, men ikke sky. Seks singhalesiske tjenere spurgte ham, hvem den fremmede mand var.

'Det er min far. Han skal rejse med mig til Danmark', svarede Jayalath. For at være sikker på de havde forstået

drengen rigtigt, spurgte de og svarede Jayalath. For at være sikker på, de havde forstået drengen rigtigt, spurgte de også faderen. Han bekræftede.

Glæde

Hvide puder løftede Jayalath op i bordhøjde, og for første gang i sit liv spiste han, hvad han kunne. Og for første gang levede han. Efter måltidet gik far og søn op på hotelværelset til det ventende bad og de medbragte legetøjsbiler fra BR i Slagelse. For første gang, siden Jayalath forlod sin biologiske mor, lo han. Først uden lyd, senere med små pibende lyde, der i løbet af et par dage gik over i barnegrin.

Da Jayalath den følgende dag havde skiftet identitet og status, i retssalen, skulle hans far til hovedstaden Colombo for at skaffe pas, visum og stempler til sin søn. I mellemtiden blev Jayalath passet på et privat børnehjem i Kandy, Evelyn Nurseries.

For første gang havde Jayalath fået noget at fortælle andre.

'I skal ikke være ked af det.

Nu rejser jeg til Danmark med min far, og så køber jeg en blå bil, og så kører jeg ned og henter jer alle sammen', sagde han til de andre børn.

Jayalath Pushpakumar er i Danmark hos sine nye forældre. Han har endnu ikke købt en blå bil. Men han gør fremskridt. Hans væskende sår er borte. Hans gulsot er så godt som forsvundet sammen med fnat-pågerne, piske- og hageormene og hans giardia. Hans far fik bugt med lusene allerede inden afrejsen fra Sri Lanka, og Jayalaths hår er ved at kunne dække over de store ar i hovedbunden.

Endnu har Jayalath ikke savnet sine landsmænd, og hans udfoldelse giver heller ikke anledning til at tro, at han nogensinde vil komme til det.

På søndag fortæller Politiken om, hvorledes man på tre måneder ved egen indsats kan få en adoptionsag igennem

Ingen Jayalath smile.

Han savnede sin mor. Men han fandt sig i sine nye omgivelser og havde netop vænnet sig til familien, da plejefaderen kom i tanker om, at han ikke længere kunne forsvare at bebyrde sin i forvejen anstrengte økonomi med et fremmed barn.

For anden gang i sit fire-årige liv blev Jayalath udelukket fra en familiekreds.

Probation Office i Kandy, børneforsorgskontoret, fandt en ny ceylonesiske familie til Jayalath Pushpakumar. Familien, der bestod af en mor, en far og flere biologiske børn, var indforstået med at tage sig af drengen.

Udnyttet

Men til gengæld blev han udnyttet. Familien, som Jayalath af indlysende årsager aldrig kom til at holde af, nød sin nye status. Nu havde den taget sig af en forældreløs dreng. Det var der ikke mange i det lille samfund, der havde råd til. Men godgørenheden skulle betales tilbage. Den

Jeg flytter i sommerhus på Kegnæs (hernede) den 26. juni til 17. juli. ⁴
Jeg tager skrivemaskine og dikteranlæg med og har løfte på piger, der vil renskrive mit dikterede.

Min militærnægter er her fra mandag til fredag, kan træffes 10-12 på (04) 471292. Kisser stikker næsen ind her på kontoret engang imellem.

Men jeg får post hentet hver dag, så hvis I bare skriver, skal jeg nok svare. Og jeg skal nok holde mig i kontakt med KLM om ankommende børn, DET lover jeg.

TAK for bidrag og frimærker og god vilje.

Ønskes:

Brugte frimærker, bidrag,
multitaps med jern og mine-
raler.

2 sygeplejersker med pædiatrisk uddannelse.

Hjerteligst

Tytte Botfeldt
6440 Augustenborg.
(04) 471292 (10-12)

Kære nye og kommende forældre:

Det er så skrækkeligt synd, hvis forældrekrederne uddør, fordi der ikke kommer nye til. I BØR henvende jer til nærmeste nedenstående adresse og optage kontakt. I kan selv ha' megen gavn af det.

Kære mennesker!

Jeg håber, jeg ikke kommer til at gå jer for nær. Jeg har lagt min stil om!! Jeg har fundet mig i alt for meget i tyve år. Nu vil jeg prøve i stedet at gøre vrøvl, hver gang nogen træder mig for nær. Jeg vil hverken beskyldes for noget mer, glatte ud eller påtage mig skylden.

Skulle jeg komme til at bide af jer, så undskyld på forhånd- så ved I, at det kun er vanens magt!

Det er OS, der repræsenterer den sunde fornuft. Vi skal ikke lade os trampe ihjel af myg. Fra nu af bider jeg! (Pas på, hunden er løs!)

I løbet af få dage sender vi til alle socialcentrenes børnelæger det samme oplysende materiale, som vi har sendt til socialcentrene. Douglas' stykke om hungerskader sender jeg, så snart jeg kan nå det, også til alle kommunekontorer. Her har man gået og troet, at man var naiv, fordi man måske nok troede, den hjerneskadensnak var overdrevet. Usch!

Løst og fast:

Citat fra Holts Inter-Com: "Krokodillen er løs" = Holt mangler penge. De sparer sig tynde og prøver på alle måder at skaffe midler. Vi må vist gøre, hvad vi kan for at hjælpe.

Citat igen: "Den blå bog er det navn, vi giver vores publikation med billeder af børn, der har ventet på familie mere end 6 mdr. Den sendes til over 50 agenturer og forældregrupper.-- Hvis I ved om nogen gruppe, der har oplysninger om børn, der trænger til hjem, så send adressen, og vi vil sætte dem i vores blå bog. Hver dag, der går, hvor disse børn er uden familie, forøger børnenes allerede nu urimelige byrder."

Måske skulle vi fortælle om vore store børn på Sri Lanka.- I hvert fald har jeg bedt om 20 stk. blå bog til uddeling til socialcentrene. Til forældregrupper må jeg jo ikke sende dem, men måske ville der blandt socialcentrene være virkeligt interesserede.

Citat fra Holts Newsletter (John E. Adams): "Jeg har set ind i de vrede øjne hos en udhungret forladt baby i et sygdomsramt babyhjem. Han var kun i live p.gr.a. vild beslutsomhed om at leve, lige meget hvad folk gjorde imod ham eller hvordan de ignorerede ham.- Jeg har set mange forældre med samme slags beslutsomhed om at få og at passe på et barn i nød."

Har vi lidt af den beslutsomhed endnu?

Bjarne Nederby Jessen har sendt 3.555 underskrifter til socialministeriet om at "glemte børn" må få mulighed for bortadoption efter maksimalt ½ år uden forældrekontakt. Bjarne ber om at få sendt en tak til alle, der har hjulpet.

Familie her i Sønderjylland, [redacted] efterlyser reservebedsteforældre til deres fire børn, gerne to hold bedsteforældre til hver 2 børn. Vor mor vil gerne somme tider afsted med vor far en dag. Hvordan ligger det med os sønderjyder. Hvem vil?

Lis Jul-Larsen [redacted] Tisvildeleje ber mig sige, at hun har åbent i sin forretning hver dag nu fra 9-18."Der er bugnende fuldt af spændende ting fra Korea samt alt i strand- og sommerlegetøj til billige priser. Overskud går til Holts arbejde. Kør til Tisvilde forbi kroen, drej ved Handelsbankens P.plads og følg skiltene. På gensyn! P.s. Har I tænkt på, at de smukke koreanske nationaldragter er specielt egnede til barnedåbskjoler og til andre festlige lejligheder?"

I næste månedsbrev vedlægges indmeldelsesblanket til Terre des Hommes. Jeg ved godt, at mange af jer er og altid har været medlemmer, men efterhånden synes jeg også, det er rimeligt, også selv om interessen er næsten 100% adoptionsminded. Terre des Hommes betaler vores sygeplejersker i Bangladesh, den sygeplejerske, der skal ud til Sri Lankas (Ceylons) statsbørnehjem osv. Jeg er blevet bedt om at medsende blanketten så vær søde og lad være at mistænke mig for kupplaner eller lignende. Det har jeg prøvet for år siden, det var ubehageligt.

Citat af brev fra Bertha Holt (til hvem jeg havde pralet af vort pæne børnehjem i Bangladesh): "Jeg kan ikke lide børnehjem. Alle børn bør være i familier, hvor de kan vokse op som mennesker." Jeg skal have forklaret hende hurtigst, at vort børnehjem kun er en station på vejen, vi er ganske enige med hende.

Elin Sørensen [redacted] har længe solgt koreanske og andre varer. Efter sommerferien udvider hun med Formosakinesiske og andre ulandsvarer. Bare ring (eller kom). Overskud går til adoptionsarbejdet o.l.

-- Hele denne side handler da vist om forældre med "den vilde beslutsomhed" til at ville hjælpe verdens børn.

og ukontrollerede, mente han, lå i den nederste ende af den fordeling. Det kan tilføjes, at centret var i besiddelse af, hvad de mente, var Bangladesh's eneste cuvøse. Så børnene er trods den lave fødselsvægt i stand til at klare sig uden cuvøsebehandling eller for den sags skyld uden hospitalsindlæggelse. På spørgsmålet, om han var bekymret over risikoen for varige hjerneskader eller spasticitet hos disse børn med lav fødselsvægt, svarede han et meget bestemt og noget forundret nej. I så fald, mente han, måtte 60% af befolkningen placeres i risikogruppen. Det kan også bemærkes, at på vores besøg på forskellige institutioner fandt vi ingen spastikere eller dybt åndssvage, som vi har set i stort antal i andre asiatiske lande. Man kan kun formode, at der foregår en brutal "naturlig" selection.

Som anført brugte centret 60% af bangladeshnormerne som indlæggelseskriterium, andre blev behandlet ambulant. I dagens ambulatorium havde de f.eks. et barn på 6 mdr., der vejede 2.8 kg. De indlagte børn var betydeligt ringere. Vi så f.eks. en toårig, der vejede 4.8 kg ved indlæggelsen og havde tabt sig til 4.2 kg, da ødemerne fra kwashiorkor var forsvundet. I deres afdeling for nyindlagte så vi flere tilsvarende tilfælde, mens vi i deres udskrivningsafdeling kunne se børn, der atter var oppe på 90% af normerne og i fin udvikling efter stort set endt behandling. I det sidste år havde de ialt 370 indlagte. Mortaliteten havde været på 18%, hovedsagelig p.gr.a. infektioner og anæmia (deres værste tilfælde havde været et barn med hæmatokrit på 2%). Alt i alt var der tale om børn, der er i en helt anden forfatning end dem, der bliver optaget på TDH's børnehjem. Sidstnævnte falder hovedsageligt indenfor eller lige under de lokale normer og vil ikke engang kunne få adgang til centrets ambulatorium. Som et led i det omtalte forskningsprojekt blev alle børn nøje fulgt efter udskrivningen, og de har hidtil ikke fundet nogen med mental retardering, selv blandt disse ekstreme tilfælde. Dr. Gaffar mente, at det væsentligste, der skete, bortset fra den livstruende underernæring, var en psykomotorisk retardering, der hurtigt blev indhentet ved korrekt ernæring og placering i et stimulerende miljø.

Aalborg, 5.6.76

D.G.Henderson

læge

Normal udvikling og underernæring i Dacca.

Under et besøg i Bangladesh sidst i maj 1976 benyttede vi lejligheden til at forsøge at skaffe nogle oplysninger om det normale Bangladesh-barns udvikling og om underernæringsproblemet. De følgende oplysninger stammer fra et besøg, vi aflagde på "Malnutrition Center" i Dacca. Centret kører i øjeblikket et forskningsprojekt i samarbejde med det anerkendte John Hopkins Universitet i USA. Lederen af centret er overlæge Ken Brown, speciallæge i pædiatri fra John Hopkins. Han er assisteret af Bob Gillman samt Ted Jackson, begge læger fra USA, og dr. Gaffar fra Bangladesh. De fleste oplysninger stammer fra sidstnævnte, som viste os rundt, men vi traf også dr. Gillman. Centret har 40 sengepladser og en enorm erfaring i behandling af underernærede børn. Jeg tror næppe, man finder en mere pålidelig informationskilde i Bangladesh.

Da projektet blev startet, havde man bestemt sig for at anvende Harvard Universitetets standard for alder/vægt-fordeling som indlæggelseskriterium. Man vil i første omgang indlægge børn, der lå under 60% af normalvægt for alder efter den standard. Det viste sig hurtigt, at de i så fald måtte indlægge ca. 90% af Daccas børn. Man gik derfor igang med at udarbejde normal-kurver for Bangladeshbørn. De nåede frem til følgende tal:

<u>Alder</u>	<u>Normal vægt</u>	<u>80%</u>	<u>60%</u>
3 mdr.	5.0 kg	4.0 kg	3.0 kg.
6 "	6.0 "	4.8 "	3.6 "
9 "	6.5 "	5.2 "	3.9 "
12 "	7.0 "	5.6 "	4.2 "
15 "	7.3 "	5.8 "	4.4 "
18 "	7.7 "	6.2 "	4.6 "
21 "	8.2 "	6.6 "	4.9 "
24 "	8.6 "	6.9 "	5.2 "
30 "	9.2 "	7.4 "	5.5 "
36 "	10.2 "	8.2 "	6.1 "

Som indlæggelseskriterium anvender centret nu 60% af normalvægt for alder efter disse tal.

Den normale fødselsvægt anslår dr. Gaffar til at være mellem 3 og 5 lbs. (1360-2270 g), men tog dog det forbehold, at han var vant til børn født på sygehuset, hvor mødrene havde haft adgang til hjælp og kontrol under svangerskabet. Gennemsnitsvægten blandt de fattige

Justitsministeriet
Sagsnr.: 1970-41500-38

Besvarelse af spørgsmål nr. S 290 fra MF Jytte Andersen (S).

Spørgsmål:

"Vil ministeren oplyse, hvordan prispolitikken har udviklet sig i de 3 private adoptionsforeninger inden for de seneste 3 år og samtidig oplyse, hvordan foreningernes formueforhold har været i samme periode?"

Svar:

De 3 formidlende organisationer har oplyst, at deres gebyrer i kalenderårene siden 1987 har udviklet sig således:

(Det bemærkes, at en del af forskellene i gebyrstørrelserne skyldes, at adoptanterne selv henter børnene fra visse lande, medens de fra andre lande følges af en såkaldt "eskorte". Betaling for eskorten er i modsætning til adoptanternes rejseomkostninger indregnet i gebyrerne.)

Adoption Center

Ekspeditionsgebyr:	1987	5.000 kr.
	1989	8.000 kr.
	1990	10.000 kr.

Hjemtagelsesgebyr: Korea og Indien (med eskorte):

	1987	30.000 kr.
	1990	43.000 kr.
	1991	49.000 kr.

.../...

Chile og Colombia (uden eskorte):

1987	35.000 kr.
1990	43.000 kr.

Sri Lanka (uden eskorte):

1987	26.000 kr.
1988	24.000 kr.
1989	26.000 kr.
1990	30.000 kr.

Thailand (uden eskorte):

1987	12.000 kr.
1990	30.000 kr.

Bolivia, Guatemala og Peru (uden eskorte):

(formidling startet i 1990)

1990	43.000 kr.

Etiopien og Ungarn (uden eskorte):

(formidling startet 1989)

1989	35.000 kr.
1990	43.000 kr.

nye lande, kom til sidlen 1991
1991 43.000,- kr.

Danadopt

Ekspeditionsgebyr (optagelses- og administrationsgebyr)

1986	5.000 kr.
1989	8.000 kr.
1990	13.000 kr.
15/6 1991	10.000 KR.

.../...

Hjemtagelsesgebyr: Korea (med eskorte):

1987	34.000 kr.
1990	43.000 kr.
1991	49.000 kr.

Indien (uden eskorte):

1987	26.000 kr.
1990	37.000 kr.
1991	43.000 kr.

Indien (med eskorte):

1987	34.000 kr.
1990	43.000 kr.
1991	49.000 kr.

Sydamerika (uden eskorte):

1987	27.000 kr.
1988	30.000 kr.
1989	35.000 kr.
1990	43.000 kr.

Philippinerne (uden eskorte):

1987	24.000 kr.
1989	21.000 kr.
1990	30.000 kr.
1991	36.000 kr.

*Måske forventes at blive sat op
efter et "weekendmøde" om ca. 14 dage*

Philippinerne (med eskorte):

1987	34.000 kr.
1990	43.000 kr.
1991	49.000 kr.

POLEN + RUMÆNIEN + BULGARIEN + ESTLAND
+ THAILAND (UDEN ESKORTE)
1991 30.000 kr.

*(Måske forventes at blive sat op
efter et "weekendmøde" om ca. 14 dage)*

Terre des Hommes

Ekspeditionsgebyr (start- og administrationsgebyr)

1986	4.500 kr.
1987	4.500 kr.
1989	5.500 kr. - 6.000 kr.
1990	8.000 kr.
1991	9.000 kr.

Hjemtagelsesgebyr: Sri Lanka og Thailand

(formidling startet 1990)

198	
1990	16.000 kr.
1991	20.000 kr.

Øvrige lande (med eskorte):

1987	29.500 kr.
1991	34.500 kr.

RUMÆNIEN

1991

26.500,-

De 3 organisationers formueforhold har ifølge organisationernes årsregnskaber i samme periode haft følgende udvikling:

Adoption Center: egenkapital pr. 31. december 1987: 23.778.492 kr.
31. december 1988: 28.099.692 kr.
31. december 1989: 26.207.853 kr.

Pr. 31. december 1989 var 18.774.982 kr. heraf bundet, blandt andet til hjælpearbejde i udlandet og eventuel afvikling af virksomheden.

Organisationens formål er ifølge vedtægternes § 2 dels at formidle samt yde bistand og støtte i enhver henseende ved adoption af udenlandske børn i Danmark, dels at yde støtte til hjælpeprogrammer for børn i de lande, organisationen samarbejder med.

.../...

Danadopt: egenkapital pr.	31. december 1987:	4.309.426 kr.
	31. december 1988:	5.020.926 kr.
	31. december 1989:	5.352.861 kr.

Heraf udgjorde den bundne egenkapital pr. 31. december 1989
4.001.779 kr.

Terre des Hommes: egenkapital pr.	30. april 1988	463.090 kr.
	30. april 1989	486.652 kr.
	30. april 1990	510.042 kr.

Pr. 30. april 1990 var 295.803 kr. heraf bundet i en sikrings-
fond.

Der vedlægges kopi af skrivelse af 7. maj 1990 fra Danadopt
og skrivelse af 9. juni 1990 fra Adoption Center.

A.C.

	1986	1987	1988	1989	1990
Indtægter fra adoptanter	13.553.175	10.772.502	11.480.355	8.377.267	12.135.492
udgifter til adoptionsarbejdet	9.546.323	6.930.026 ^{*1}	7.486.586 ^{*2}	6.125.308 ^{*3}	7.687.707 ^{*5}
resultat heraf	4.006.852	3.842.476	3.993.769	2.251.899	4.447.785
administrationsudgifter ^{*2}	2.069.533	2.250.654	2.975.604	3.079.346	3.750.740
Samlet resultat af adoptionsarbejdet	1.937.319	1.591.822	1.018.165	= 827.447	697.045
resultat efter renteindtægter og udgifter	4.700.560	4.717.308	4.572.467	2.088.912	3.462.247
resultat efter tilskud, gaver, og ekstraordinære udgifter og indtægter m.v.	5.955.901	4.717.308	5.118.567	2.088.912	3.462.247
Egenkapital	21.993.748	23.778.492	28.099.692	26.207.853	25.153.649
Heraf sikringsfond	1.500.000	1.500.000	2.500.000	2.500.000	3.500.000
Anvendt til hjælpearbejde i udlandet	1.997.505	1.849.753	2.632.318	2.984.397	4.319.555

- *1 ind tilskud 3.829.244,-
- *2 ind af skeninger
- *3 ind tilskud 4.089.495,-
- *4 ind tilskud 3.070.412
- *5 ind tilskud 3.760.403

= 0,9 ml

- 0,9 ml

TAM	1986/87	1987/88	1988/89	1989/90	1990/91
Indtægter fra adoptanter	1.630.464	2.226.499	1.305.101	1.403.382 ^{#3}	2.004.519 ^{#3}
udgifter til adoptionsarbejdet ^{#1}	1.164.013	1.696.460	971.632	917.883	1.466.132
resultat heraf	466.451	530.039	333.469	485.499	538.387
administrationsudgifter	390.970	292.517	343.507	463.933	544.630
Samlet resultat af adoptionsarbejdet	75.481	237.522	÷ 10.038	21.566	÷ 6.243
resultat efter renteindtægter og udgifter ^{#2}	83.689	252.813	8.073	52.629	38.949
resultat efter tilskud, gaver, og ekstraordinære udgifter og indtægter m.v.	156.988	309.992	32.827	82.914 ^{#3}	63.949 ^{#3}
Egenkapital	183.742	463.090	486.652	510.042	573.991
Heraf sikringsfond	46.855	100.000	220.522	295.803	391.284
Anvendt til hjælpearbejde i udlandet	40.574	30.444	9.265		

#1 herunder konsulents. udgifter.

#2 og andre finansielle poster.

#3 indl. til godekammeret

D.A	1986	1987	1988	1989	1990
Indtægter fra adoptanter		6.596.351	5.706.522	5.012.513	5.863.569
udgifter til adoptionsejdet		3.138.556 ¹	2.644.550 ⁴⁴	3.379.688	3.373.493
resultat heraf $\Phi 1$	1.945.750	3.457.795	3.061.972	1.632.825	2.490.076
administrationsudgifter $\Phi 5$	1.222.608 ²	1.563.057	1.877.534	2.081.884	2.057.122
Samlet resultat af adoptionsarbejdet	723.142	1.894.738	1.182.438	549.059	432.954
resultat efter renteindtægter og udgifter	1.139.281	2.538.504	1.950.794	447.359	1.097.767
resultat efter tilskud, gaver, og ekstraordinære udgifter m.v.	1.169.281	2.771.361	1.827.415	4.32.937	1.239.713
Egenkapital	3.841.343	4.307.426	5.020.926	5.352.861	6.025.672
Heraf sikringsfond		3.816.383	3.816.565	4.001.777	3.797.835
Anvendt til hjælpearbejde i udlandet		2.303.278	1.116.097	286.216	564.958

$\Phi 1$ incl. translatorudgifter.

$\Phi 2$ incl. denotgelags 692,-

$\Phi 3$ incl. tilskud på kr. 1.785.881,-

$\Phi 4$ incl. tilskud på kr. 1.427.582

$\Phi 5$ incl. afskrivninger

Justitsministeriet

Sagsnr.: 1974-415002-32

Ang. de "manglende" sager:

*Se min vibone
/ tilbage En*

1972-41500-83: er iflg. arkivet hos Hornslet

1972-41500-90 og 1973-415002-3: intet særligt af interesse i nærv. forb. Sagerne er begge til høring i mdhj. og jeg skal netop rykke telf. for dem nu.

tilbage En

1973-415002-4: reelt henlagt men nu fremtaget for af *min vedl.* nysgerrighed (!) at høre, hvad der skete i socialstyrelsen 2.4.73

1973-415002-6: hos mig ad telefonsamtale med Tytte Botf.

25.473

P.

søgende institution af anmodning om forundersøgelse og akter vedr. barnet.

Spsm om det tilladelige i kun at oversætte den undersøgende institutions rapport i uddrag til brug for vedk. udl. organisation.

Spsm. om jugoslaviske børn

Klageadgangen

Spsm. om plejetilladelse i adoptionssager

Mødet d. 21.6.1972: Debat om målsætningen for adoptioner

GB.s arbejde med adoption af indiske børn

TdH søger till. til formidling af børn fra Indien og Bangladesh

Mødet d. 28.8.1972: Møde med TdH, der blev irettesat for groft ukorrekt optræden. Spsm. om offentligt referat af møderne.

Autorisationsovertrædelser (ulovlig matching)

Mødet d. 7.11.1972: TdH.s fornyede ansøgning om tilladelse til adoption af børn fra Bangladesh

Mødet d. 7.2.1973: Spsm. om adoptioner fra Vietnam.

Spsm. om de undersøgende organisationers kapacitet og muligheden for udvidelse heraf.

1973-415002-5 ✓

*Hørsocialmin.,
Plan i medlems-
værelse med.
Bangladesh og
Vietnam*

medlems.

TdH søger om udvidelse af formidlingstilladelsen til at omfatte alle lande uden for Skandinavien, altså som AC og GB. Spsm. må ses i snæver sammenhæng med 1972-41500-77 og 1973-415002-1 samt ikke mindst med 1971-41500-74. Sagen ville strax kunne afsluttes ved et afslag begrundet i resultatet af drøftelserne på kontaktudvalgs mødet 7.2.73 og til de pågående forhandlinger i adoptionsudvalget. Af "politiske" grunde bør svar dog afvente en høring af soc.min., jvf. 1971-41500-74. Når denne foreligger, bør TdH nok indkaldes til et møde, hvor man kan meddele et samlet afslag på ansøgningerne og samtidig søge at gøre foreningen begribeligt, hvorfor.

1973-415002-6:

he. ~~for~~

TdH søger dispensation fra autorisationen for at kunne bistå en dansk ambassaderåd i Pakistan med adoption af pakistansk barn. Sagen vil blive afgjort ved sædvanlig skrivelse, TdH.s medvirken er ikke nødvendig.

1973-4159-2 ✓

Henlyst

19 nr.

Just. min.
7.
eksp. ktr.

TdH har sendt en "prayers-list" til et endnu ikke godkendt ægtepar. Mdhj. har henlådt jmt.s opmærksomhed på, at der fntl. foreligger autorisationsovertrædelse. TdH hørt over sagen. "eget skarpt svar ("hyklerisk dobbeltmoral"). Benægter overtrædelse, men opfordrer til straffesag. Sagen yderligere omtalt i månedsbrevet for febr. 1973 som eks. på "skrankepaveri, floskler og tåbelige regler".

Sagens sammenhæng synes at være flg.: Ægteparret får kontakt med TdH. Tytte Botfeldt sender dem en "prayers-list", hvor de udvalger to konkrete børn. TdH sender så oplysningerne herom til mdhj. i dec. 72. I jan. 73 ringer ansøgerne til mdhj. og hører til sagen. Forundersøgelsen er slet ikke indledt. Under samtalen oplyses det, at ansøgerne fra TdH har klare oplysninger om de to konkrete børn. Dette er en helt flagrant autorisationsovertrædelse. TdH hævder, at "prayers-list" alene blev udsendt til ægteparret som informationsmateriale i forbindelse med, at de havde tilbudt at deltage i TdH.s arbejde. TdH kan da ikke tage ansvaret for, at en af medarbejderne pludselig ønsker at adoptere et barn. Dette er helt utvivlsomt en sø-forklaring, men sagen er så bevismæssigt svag, at den bør henlægges "på bevisets stilling."

hvorfor godkendt. svar? - ny. 16

Kort oversigt over de vigtigste emner, drøftet på
kontaktudvalgsmøderne i tiden 28.11.1969 til dato

Mødet d. 28.11.1969: Spsm. om autorisation for TdH og for Adoption Cent

Mødet d. 12.12.1969: Spsm. om Glemt Børns virksomhed

Mødet d. 21.1.1970: enighed om midlertidig tilladelse til TdH

Mødet d. 29.4.1970: Ændring af AC.s autorisation.
Bemyndigelse for GB til at samarbejde med Holt
Adoption Program

Mødet d. 19.5.1970: GB.s økonomiske krise

Mødet d. 25.5.1970: TdH.s ansøgning om formidlingstilladelse til børn
fra 1. Vietnam 2. Korea 3. Grønland

Mødet d. 25.6.1970: GB.s overgang til selvejende institution og for-
oningen formidlingstilladelse

Mødet d. 9.10.1970: Spsm. om de undersøgende organisationers kapacite
Forskellige spsm. om AC.s aut.

Mødet d. 24.11.1970: Spsm. om TdH.s hidtidige virke og om udvidelse af
aut. Adserballeskov-projektet nævnt.

Mødet d. 15.1.1971: Spsm. om udvidelse af GB.s og AC.s aut. Spsm. om
vilkårene i aut.
Spsm. om plejehjemsforeningernes undersøgelseskapacitet.

Mødet d. 19.2.1971: Spsm. om fornyelse og ændring af TdH.s aut.
Spsm. om adgang til at underrette ansøgerne om, a
et barn er anvist, før der foreligger erkl. fra
den undersøgende institution om, at den kan anbef
le, at ansøgerne adopterer det pgl. barn.

Mødet d. 17.11.1971: Spsm. om enliges adgang til at adoptere.
Spsm. om kravene til ægteskabets varighed ved gif
te adoptanter.

Mødet d. 13.1.1972: ut 17.11.1971 samt
Spsm. om den samtidige fremsendelse til den under

Justitsministeriet

Sagsnr.: 1974-415002-38

7/3 73 blev familien [redacted] i [redacted], godkendt til adoption af et koreansk barn. Familien havde i forvejen et koreanerbarn.

[redacted] ankom barnet [redacted] [redacted], kaldet [redacted] født [redacted] [redacted]. Der viste sig imidlertid at være store problemer med barnet, hvorfor det med Tyte Botfelds mellemkomst blev anbragt hos familien [redacted] i [redacted] omkring [redacted] [redacted]. Familien [redacted] har tidligere adopteret gennem TdH og er ifølge de foreliggende oplysninger særdeles velegnet. Ifølge det foreliggende skulle det gå godt med barnet der.

Hr og fru [redacted] her overfor mhj i [redacted] oplyste at der stadig var store problemer med [redacted], da man i slutningen af [redacted] [redacted] rettede henvendelse til TB for at spørge hvad man skulle gøre ved det hele. TB foreslog under samtalen, at det nok ville være en god ide med et pusterum. I tiden efter ringede TB tilbage og fortalte, at hun havde været i kontakt med familien [redacted], der gerne ville have [redacted] en uges tid.

[redacted] ringede herefter til [redacted]. Da det var [redacted] indtryk, at [redacted] ville have [redacted] for [redacted] bestandigt, bakkede han ud af det igen.

Da der imidlertid fortsat var problemer med [redacted] satte han sig igen i forbindelse med [redacted] hvorefter [redacted] rejste i begyndelsen af [redacted] [redacted]. Om hensigten med at sende barnet afsted, kan [redacted] ikke rigtigt sige noget. Han kredser omkring ferie, men det er mhj's indtryk, at der var tale om et varigt ophold.

TB har overfor mhj oprindeligt oplyst, at der blot var tale om ferieanbringelse. Da man imødegik hende, indrømmer hun, at det var hensigten at man på et senere tidspunkt ville meddele mhj at her var et hjem, der var egnet.

I en skr til jmt har TB ~~meddelt~~ oplyst, at hun oprindeligt gjorde [redacted] bekendt med, at der kun

19 nr.

Just. min.
7.
eksp. ktr.

var tale om et ferieophold, men at [redacted] dog måtte regne med at det var nogen chance for, at det senere kunne blive mere.

På det senere tidspunkt, hvor [redacted] og [redacted] aftalte, at [redacted] skulle komme, har [redacted] måske regnet med, at anbringelsen var permanent. Dett kan TB imidlertid ikke lastes for.

For så vidt fremstillingen i TBs skr er den korrekte, dvs at TB kun har formidlet en ferieanbringelse, er vi udenfor 1914-lovens område, hvorfor forholdet ikke kan røres. At parterne på et senere tidspunkt, efter at TB er ude af billedet, bliver enige om, at anbringelsen ska være permanent, gør ikke TB's handling strafbar. For så vidt TB's fremstilling under telefonsamtalen med mhj er den korrekte, er billedet et andet. TB har her formidlet kontakten mellem [redacted] og [redacted] med henblik på adoption. Dette skifter klart mod 14 loven. Forholdet falder ikke ind under TdH's autorisation, da TdH alle må formidle kontakt mellem adoptanter og Holt.

Det springende punkt er således, hvad formålet med anbringelsen var, da TB formidlede kontakt [redacted] er ikke afhørt om sprm. Selvom man må gå ud fra, at TB har forberedt ham på, hvad han skal sige, mener jeg dog, at forsøget skal gøres.

Hst [redacted] afhøres til rapport om de nærmere omstændigheder i forbindelse med formidlingen af kontakten med [redacted].

8/5 CR

K. Leuland, Mh: K54
Ricky

indsendt

Fr
Hanne Pahl, TdH, her i dag
d. 14/5-74, helt som at bliver hørt
inden d. 25/5-74 (generalprosekution)
Efter kl. 14-15

Akterne i sagen er ikke modtaget fra Tdh, og er efter havd Eigil Andersen har oplyst, sendt hert af Lis Møller.

Ringet BUV i Randers, afdelingschef Axelsen-Drejer: Hun mente ikke det var så galt, idet hun mente at kunne huske, at man også havde sendt kopier af akterne til Århus amt og til socialstyrelsen. Sagen var også forsvundet i BUV, men hun ville nu søge at finde den og rekonstruere den. Hun ville sende os fotokopier af det materiale hun fandt.

bero 14 dage.

15/8 CR

Fotokopi af de akter jmt i sin tid modtog, indkomme

Ifg svaret fra TB, og de bilag der er medsendt, var det TB formidlede kun en ferieanbringelse. TB ved nok hvad hun og de øvrige spurgte skal sige. Jmt har på det foreliggende ikke mulighed for at fange TB for overtrædelse af 14 loven. Sprm er herefter, om jmt har mulighed for, under henvisning til TdH's autorisation og ånden i formidlingsarbejdet, at næse TB for hendes indsats. Jeg mener ikke at jmt har mulighed derfor. Havde TB ikke formidlingstilladelse, var det klart, at hun gerne måtte formidle anbringelsen. Den omstændighed, at TB gennem TdH har formidlingstilladelse, kan vel ikke indskrænke hendes muligheder, således at hun ikke må, hvad andre må, nemlig formidle ~~plejetilladelse~~ ferieanbringelser, når der ikke i TdH's autorisation står noget derom. Jeg mener herefter at vi må lade sagen falde. Der er måske et sprm om plejetilladelse i forbindelse med anbringelsen af barnet hos [redacted]. Sagen er imidlertid indkommet fra buv, hvorfor jmt ikke ex officio bør rejse sprm. BUV forelægger sagen på sprm, om de formidlende organisationer har nogen forpligtelse overfor barnet efter at det er indkommet i DK. Problemene er det, at [redacted] har søgt øk hjælp hos buv gennem mhj.

19

nr.

Just. min.
7.
eksp. ktr.

Jeg har vanskeligt ved at se på hvilket grundlag man kan rejse krav overfor Tdh. barnet er kommet

til familie [redacted] i overensstemmelse med de regler, der gælder for formidling.

Fv må fremmedsagen vedlægges. 11/10 CR

Fru P: Fremmedsagen indeholder ingen akter. Jeg husker nu, at akterne var her på sagen om de [redacted] større børn. Akterne må nu være tilbage hos fremmedpol. Vil du skaffe dem. Tak [redacted]

21/1 [redacted]

Tilbage fra fru P, der oplyser, at fremmedpolitiet ikke har fremmedsagen.

På fremmedsagen har vi imidlertid fremmedpols resume af sagen. Det må være nok. Barnet er indrejst efter reglerne og anbragt hos [redacted].

Hst: svarer buv, at Tdh efter jmts opfattelse ikke har noget ansvar overfor barnet.

30/10 CR

[redacted]

terre
des
hommes

14
16

Svendborg d. 21.5.74.

1974-415002-38

EN /

Hr.fuldmægtig Ebbe Nielsen.
Justitsministeriets 7. kontor.
Slotsholmsgade 10.
1216 København K.

EN /

U.S. 2 hq, uiv tags
Hjælpe i det.
27-5-EM (d.w.w 3 may)

1974-4104-28

Organisationen har modtaget Derees skrivelse af 15.maj ang. en artikel i "Kolding Folkeblad" om koreanske forældreløse børn. Jeg kender intet til de forhold, artiklen omtaler og ved ikke, hvorfra oplysningerne stammer. Jeg videresender artiklen til Tytte Botfeldt, som måske kan give flere oplysninger.

1974-415002-38

Med hensyn til skrivelser af [redacted] vedr. en adoptionssag fra Randers Mødrehjælp ang. det koreanske barn [redacted] kaldet [redacted], står jeg noget uforstående overfor denne anbringelse, som åbenbart er foregået udenom Mødrehjælpen, hvilket efter min opfattelse er i strid med de aftaler organisationen har med Justitsministeriet ang. formidling. Iflg. Terre des Hommes' statutter kan vi ikke udbetale understøttelse til børn anbragt i private hjem, og jeg håber, det vil være muligt for Mødrehjælpen at bistå i denne sag, således at pigen kan anbringes i et hjem med adoption for øje. Jeg videresender også snarest denne sag til Tytte Botfeldt.

1974-4153-42

Med henblik på den tredie sag - indberetningen af [redacted] ang. [redacted] koreanske børn skal flg. anføres:

Fru [redacted] to [redacted] børn er ikke formidlet gennem Terra des Hommes, idet fru [redacted] selv har hjembragt disse piger fra udlandet.

Der er -efter hvad jeg har kunnet få oplyst - bragt [redacted] voksne [redacted] piger og en [redacted] dreng her til landet af Tytte Botfeldt. Pigerne er ankommet som ledsagere for adoptivbørn, hvilket giver dem gratis rejse. Det ser ud til, at pigernes pas fra den koreanske stat opfattes som adoptionspas, hvorfor pigerne altså ikke kan vende tilbage til Korea, selvom de efter de danske myndigheders opfattelse er her på 3-måneders pas, som fornyes efterhånden.

En enkelt af pigerne er blevet adopteret, men da pigen på grund af dybtgående uoverensstemmelser med familien nu er fraflyttet, ønsker man nu adoptionen ophævet. Denne pige hedder [redacted] og er adopteret af [redacted].

En anden pige befinder sig hos fru [redacted] [redacted] [redacted]. Pigen bor ikke i hjemmet, men har et godt forhold til familien, og jeg har indtryk af, at også [redacted] opholder sig en del hos familien [redacted].

[redacted] modtog for ca 2 år siden en dengang [redacted] pige, kaldet [redacted]. Også dette plejeforhold måtte opgives, da pigens mange psykiske problemer ødelagde især plejemoderens nerver, og [redacted] opholder sig nu på [redacted] Efterskole, hvor hun er glad for at være, men på grund af flere familiers interesse i at bestemme over hende, er hun meget splittet, og Terre des Hommes har nu tilbudt at betale hendes skolepenge og har bedt skolelederen sørge for, at hun undgår for mange påvirkninger udefra, så hun kan få mulighed for at finde sig selv, og vi vil senere sammen med skolen finde en løsning for hendes nærmeste fremtid.

Fru [redacted] pige, [redacted] har nok voløt de største problemer i kraft af sin sygdom, og efter vort skøn kan [redacted] ikke på lang sigt klare denne meget vanskelige pige, og vi ser med megen bekymring på dette plejeforhold.

22/5
Justitsm. 7. exp.ktr. 1974-415002-38

Endelig fik en selverhvervende dame, fru [redacted] biologisk mor til en pige på [redacted] år, for ca 2 år siden en af de store [redacted] piger, kaldet [redacted]. Fru [redacted] var ligesom de andre plejeforældre ganske uforberedte på de problemer, det kunne indebære at modtage en af disse store piger, og efter fru [redacted] nervesammenbrud, som også gik stærkt ud over den [redacted]-årige datter, måtte [redacted] sendes hjemmefra, og hun opholder sig nu hos en familie [redacted], hvor det efter forlydender går helt godt, og hun er for øjeblikket på [redacted].

Et sidste forhold har jeg kun periferisk kendskab til, og det kan evt. være et adoptionsforhold. Det drejer sig om en [redacted] dreng hos familien [redacted].

Bestyrelsen ser med megen alvor på disse anbringelser, som er foretaget udenom bestyrelsen, som ikke mener dette projekt kan komme ind under Terre des Hommes' formål, som er at hjælpe børn. Vi kan heller ikke rigtigt forstå, at disse ting kan foregå indenfor den aftale, Terre des Hommes har med justitsministeriet om formidling af børn i pleje, når slet ingen undersøgende institutioner har været i forbindelse med plejefamilierne før anbringelsen.

Bestyrelsen har på enhver tænkelig måde forsøgt at formå Tytte Botfeldt til at standse dette projekt, men hidtil har det været forgæves, og vi har for nylig fået underretning om, at der forberedes ankomst af endnu en [redacted] pige til en [redacted] lægefamilie.

Bestyrelsen mener, denne del af Tytte Botfeldts virksomhed bør stoppes hurtigst muligt så ikke flere familier skal blive ramt af de store psykiske problemer, der i reglen følger med modtagelsen af disse voksne, især dårligt forberedte piger. Spørgsmålet er endvidere, om det er den rette måde at hjælpe pigerne på, idet de tilsyneladende får et så alvorligt kulturchock, at det vil være tvivlsomt, om de formår at finde en plads i det danske samfund efter deres forventninger og evner.

Jeg sender Deres indberetning til Tytte Botfeldt til yderligere belysning.

Med venlig hilsen,

Hanne Dahl.

TERRE DES HOMMES

Hanne Dahl

Torvet 2, 6700 Svendborg

Tlf. (09) 21 04 93

14 MAJ 1974

1974-415002-38.

+ 1 pakke bilag.

Under henvisning til vedlagte indberetning af [REDACTED] med bilag fra børne- og ungdomsværnet i Randers kommune vedrørende behandlingen af en sag om adoption af det koreanske barn [REDACTED], født den [REDACTED] [REDACTED], skal man anmode om en udtalelse.

Til orientering vedlægges en skrivelse af 12. april 1974 fra fru Tytte Botfeldt, Augustenborg.

P.M.V.

E.B.

Ebbe Nielsen

Foreningen "Terre des Hommes, Danmark",
adr. tandlæge, fru Hanne Dahl,
Torvet 2,
5700 Svendborg.

Justitsministeriet
Sagsnr.: 1974-415002-40

Svendborg d. 24.4.74.

Kære Tytte.

Vi har modtaget din skrivelse af 23.4.74.

Vi beklager, at generalforsamlingens dato d. 25.5.74 ikke passer dig så godt, men vi beder dig udsætte rejsen, indtil der er afklaring i sagen efter generalforsamlingen. Ingen kan alligevel binde Terre des Hommes m.h.t. aftaler for fremtiden før efter d. 25.5.

Kar^lsens og Hannes deltagelse i den internationale generalforsamling i Haag er af samme grund aflyst.

Generalforsamlingen er trods alt det vigtigste, og d. 25.5. er den eneste mulighed inden skolernes sommerferie.

Efter telefonisk aftale mellem kontorchef Hermann og Hanne i går er indsendt en anmodning til ministeriet om, at du må føre de igangværende sager indtil generalforsamlingen, ligesom der vil blive sørget for, at din telefon ikke nedtages endnu.

Venligst

Hanne, Karen, Vivi, Preben, Elinor og Christine.

Svendborg d.25/4 - 74.

Hr.Kontorchef J.Hermann.
Justitsministeriets 7. kontor
Slotsholmsgade 10
1216 København K.

EDH
*Der er ingen anførelse
i den forbindelse.*

Da Tytte Botfeldt ikke ønsker at udlevere adoptionspapirerne til det ny udvalg pr. 1.maj 1974 er bestyrelsen enig om, at det vil være mindst generende for arbejdet, hvis Tytte Botfeldt fører adoptionssagerne til 1. juni 1974, idet en ekstraordinær generalforsamling d. 25.5.74 vil være afgørende for det ny udvalgs sammensætning.

Med venlig hilsen,

Hanne Dahl.

Hanne Dahl

Kopi til:

Mødrehjælpen

Plejehjemsforeningerne

Københavns Børneværn.

Journalisme - ny ny - neds. TidH.

18.4.1974.

Til Terre des Hommes' bestyrelse
v/funøerende formand Hanne Dahl,
Torvet 2,
5700 Svendborg.

deh. Tytte Borfeldt i dts. adm.
af TidH. - adaption, indvalg.
Jmt. modt.

18 APR. 1974

Jeg har i dag modtaget bestyrelsens beslutning. Jeg havde håbet, vi kunne have undgået den store offentlige ballade, men at aflevere alle adoptions-sager på nuværende tidspunkt - det forekommer mig så stærkt i strid med børnenes interesse, at jeg ikke ser anden udvej end at bede indkaldt til ekstraordinær generalforsamling i tiden 7-16 juni i Kbh. eller omegn.

Vedlagt de 50 underskrifter, der skal til + 7 ekstra for det tilfælde, at nogle af underskriverne ikke skulle være medlemmer. Jeg har ikke indviet flere end højst nødvendigt i sagernes tilstand, men nu er det jo ikke til at undgå. Det er mig lidt uforståeligt, at man har så meget imod at vente og høre, hvad generalforsamlingen siger.

Vores ønsker har jo kun været: Selvejende institution ved bestyrelsesbeslutning ELLER generalforsamlingsbeslutning eller flere ind i bestyrelsen, der deler vore tanker, HVIS en generalforsamling ville vælge således, hvad jeg helt ubetinget tror.

Det er kedeligt, at det nu skal blæses op, men jeres planer er børneskadelige efter min mening.

Jeg føler mig ikke forpligtet til at aflevere noget den 1.5. Det ville, som skrevet, kun være at sinke og ødelægge chancer for børn.

Kopi til justitsministeriet,
præsidiat,
suppleanter

Yndig hilsen
Tytte Borfeldt

TERRE DES HOMMES
Adoptionskontor
Tytte Borfeldt, 6440 Augustenborg

Talt blf. m. Hanne Dahl (09) 210493, der
oplejer, at officiel julkendelse vil komme
for f. dagene.

19/4-74 EM.

19/4

Justim. 7. esp. ktr. 1974-415002-4

terre
des
hommes

Svendborg d. 19.4.74.

EN Valg

Hr. kontorchef J.Hermann.
Justitsministeriets 7. kontor.
Slotsholmsgade 10.
1216 København K.

Hermed følger kopi af bestyrelsens beslutning vedr. det fremtidige adoptionsarbejde, samtidig vedlægges adresser på det udvalg, vi venligst beder ministeriet godkende til varetagelse af adoptionsarbejdet.

Formand for udvalget: Fru Karen Herlufsen, præstegården, 4990 Saksøbing.

Redaktør Ellen Molin Jacobsen, Troldemosevej 7, 3200 Helsinge.

Korrespondent fru Vivi Labo, Rolighedsvej 17 B, 3500 Værløse.

Læge Bjørn Johansen, Lægehuset, 5400 Bogense.

Socialrådgiver Søren Eggert, Ahornvej 2. 5400 Bogense.

Med venlig hilsen,

Hanne Dahl.

P.S. Til Deres underretning er vedlagte erklæring underskrevet af 6 af bestyrelsens 8 medlemmer.

22/4

Justitem. 7. exp. ktr. 1974 - 415002-40

Svendborg d. 17.4.74.

På bestyrelsesmødet i Svendborg d. 17.4.74 blev følgende udvalg nedsat til varetagelse af adoptionsarbejdet indenfor Terre des Hommes:

Sygeplejerske fru Karen Herlufsen (formand)
Redaktør fru Ellen Molin Jacobsen
Korrespondent fru Vivi Labo
Læge Bjørn Johansen
Socialrådgiver Søren Eggert,

~~Samtidig nedlægges det tidligere adoptionsudvalg fra 1.5.74 at regne.~~

Det tidligere udvalgs girokonto overføres til kasserer fru Christine Jensen, og alle udbetalinger fra denne girokonto skal fra 18.de. påtegnes af fru Christine Jensen.

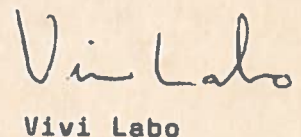
Telefon nr. 04 47 12 92 nedlægges fra 1. maj 1974.

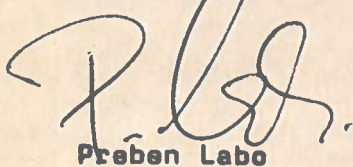
Alle papirer vedr. adoptionsarbejdet, arkiver, kartoteker m.m. må være den ny formand for udvalget, fru Karen Herlufsen, i hænde senest 1. maj 1974.

Ovenstående vedtaget af følgende bestyrelsesmedlemmer:

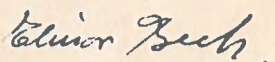

Hanne Dahl

Karen Herlufsen

Vivi Labo

Preben Labo

Christine Jensen

Elinor Beck

kopi til Justitsministeriet,
Præsidiat,
Bestyrelse,
Suppleanter.

Justitsministeriet
Sagsnr.: 1974-415002-50

11 JAN. 1977

1974-415002-50.

Under henvisning til udenrigsministeriets skrivelse af 30. december 1976 vedrørende formidlingen af Sydkoreanske børn til adoption i Danmark (R.II.j. nr. 21.S.38) skal man meddele, at justitsministeriet finder det ønskeligt, at den i Seoul akkrediterede ambassadør i forbindelse med sin akkrediteringsrejse til Seoul overfor Sydkorea henstiller, at kvoterne for antallet af adoptioner af koreanske børn af danske forældre ophæves eller gøres større eller at der i det mindste ikke sker nogen reduktion i kvoterne som omtalt i ambassadens indberetning af 20. juli 1976 til udenrigsministeriet.

Orla Kalla

K. Hjorth

TELEGRAM TIL UDENRIGSMINISTERIET

		Retelax til:										
☐ Chefen for	☐ Kopi chef	<table border="1"> <tr><td colspan="3">U.M.</td></tr> <tr><td colspan="3"> </td></tr> <tr><td> </td><td> </td><td> </td></tr> </table>		U.M.								
U.M.												
☐ Direktøren	☐ Dep.chef U-Ø.dept.											
☐ Udenrigsråd Adm.	☐ Udenrigsråd M.afd.											
☐ Protokolchefen	☐ Udenrigsråd Ø.P.afd.											
☐ Udenrigsråd P.afd.	☐ Udenrigsråd H.afd.											
☐ Udenrigsråd R.afd.	☐ Ministersekretær 2.Department											
☐ Udenrigsråd DANIDA	☐ _____											
☐ Udenrigsråd P.K.A.	☐ _____											
☐ Stedfortræder for P-chef	☐ _____											
☐ Ministersekretær 1.Department		Kopi vedlagt:										
Bemærkninger:												
ambassaden i tokyo amtel 40 af 16.2.1977 kl. 07.46												

r u t i n e

danske adoptioner af sydkoreanske boern
umtel 08 af 11.1.1977.

under min akkrediteringsrejse til sydkorea rejste jeg spoergsmaalet om ophaevelse af kvoterne for adoptionerne, subsidiaert at de blev gjort stoerre, baade for udenrigsministeren og for sundheds- og socialministeren.

den 14. februar 1977 meddelte sundheds- og socialministeren mig mundtligt, at det var besluttet at ophaeve adoptionskvoterne for boern til danmark, norge og sverige med oejeblikkelig virkning. han tilfoejede, at man ikke skulle forvente nogen vaesentlig stigning i antallet af adoptionsboern til skandinavien, da det var sydkoreas politik (jfr. amber (korea) 77 af 20.7.1976) over en periode at ophoere med adoptioner til udlandet. maalet var, at de (forhaabentlig) stadigt faerre boern, der blev bortadopteret i sydkorea, ville blive adopteret af koreanere. der var allerede gennemfoert en lovgivning, der gjorde det lettere at gennemfoere indenlandske adoptioner, og regeringen tilskyndede koreanere til at adoptere eller vaere sponsorer for foraeldeleose koreanske boern. men den arbitraere begraensning af adoptioner til skandinavien gennem kvoter i modsatning til adoptioner til andre lande var saaledes ophaevet.

groot 40

TELEGRAM

TELEGRAM

TELEGRAM

TELEGRAM

TELEGRAM

TELEGRAM

i KRLEW

Tmt modt

R.II.j.nr.21.S.38.

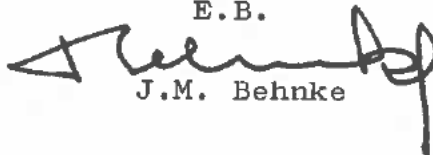
18 Feb 1977

Sendes til justitsministeriet til underretning under henvisning til tidligere brevveksling vedrørende danske adoptioner af sydkoreanske børn, senest justitsministeriets skrivelse af 11. januar 1977 - fam.ktr. 1974-415002-50.

Udenrigsministeriet, den 17. februar 1977

P.M.V.

E.B.

J.M. Behnke

18/2

ROYAL DANISH EMBASSY
p.t. T O K Y O

for Korea

Udenrigsministeriet

1

2

21.Dan.5/Korea

24. marts 1977

Nr. 32

Danske adoptioner af
sydkoreanske børn.
Amtel 40 af 16.2.1977.
R.II.j.nr. 21.Y.38.

× Ambassaden indberetter, at man fra Generalkonsulatet i
Seoul har modtaget den i kopi vedlagte skrivelse af
15. februar d.å. fra Ministry of Health & Social Affairs.

× En fotokopi af den koreanske skrivelse vedlægges.

I en følgeskrivelse fra Generalkonsulatet hedder det
bl.a.:

"Enclosed please find two copies of the translation and the photo-copy of the Korean Gov't instruction letter in Korean language. In the second paragraph, they have indicated that there would be no limitation with quota system to friendly countries, of course including Denmark, and we may be able to observe the new system working as of February 15, 1977. We may not expect to see sharp increase of the adoption cases, but it may slowly work out without quota system hereafter."

P.A.V.
E.B.

A. Mønster

WJG *WLR* *EW*

Jmt. modt

| 1 bilag

- 1 APR. 1977 R.II. j.nr. 21.S.38.

Sendes med 1 bilag til justitsministeriet. Der henvises til fam.kt. j.nr. 1974-415002-50.

Udenrigsministeriet, den 30. marts 1977

P.M.V.

E.B.

Peter A. Sally
Peter A. Sally

(Un-Official translation)

MINISTRY OF HEALTH & SOCIAL AFFAIRS
REPUBLIC OF KOREA

February 15, 1977

A-dong 1485-2137 (70-3728)

TO : Director, Holt Children's Services
(#382-14 Hap-jung Dong, Mapo Ku, Seoul, Korea)

SUBJECT : A Guideline for Adoption Services of Overseas Adoption Agency

1. This is related matters with our official document, A-dong 1485-1432(77.2.3.).
2. In relation with the above document, a Guideline for Adoption Services of Overseas Adoption Agency is hereby instructed as following, requesting your kind attention in rendering services.
  - a) As instructed previously, you shall endeavour to gradually cut down the number of overseas adoption and at the same time to stimulate more domestic adoption.
  - b) And especially among the adoption guideline, some of the partial adoption limitations for some adoptive countries are lifted in order to maintain friend-ships with our friendly nations. However, you shall handle services under a careful plan so that you won't have a radical increase or decrease from the plan which you have previously made.
  - c) For the year 1977 we have curtailed the adoption quota by 10% from the one in 1976. In distribution, you are requested to try to control the figure to each adoptive country within this 10% decrease at your own discretion taking into account the average balance of each country in the past.

-The End*

Minister of Health & Social Affairs /Official Seal/

KGL DANSK AMBASSADE

for KOREA

p.t. TOKYO

Udenrigsministeriet

Udenrigsministeriet, den 19. december 1977.

1

1

21.Dan.5/Korea

6. december 1977.

Nr. 177

Adoption af koreanske børn.
R.II.j.nr.21.Y.38.

./.

Som det fremgår af vedlagte udklip fra "The Korea Herald" for den 4. december 1977, vil bortadoption af koreanske børn til udenlandske adoptivforældre blive bragt til ophør i 1980 i henhold til en regeringsplan.

Det hedder i artiklen, at den økonomiske fremgang i Korea har ført til, at regeringen nu opmuntre koreanske familier til at adoptere koreanske børn. Bag regeringens politik ligger også et ønske om at forbedre Koreas internationale anseelse ved at fremtræde som et land, der er i stand til at tage vare på sine egne børn.

Per Groot

me 9/12 (KK/03N)

1 bilag

KK/03N Jmt. Raad. j.nr. 21.S.38.

15 DEC. 1977

Sendes med et bilag til justitsministeriet til underretning i tilslutning til tidligere meddelelser herfra vedrørende koreanske adoptioner, senest ptg. af 30. marts 1977 - fa.k.j.nr.1974-415002-50.

Udenrigsministeriet, den 14. december 1977.

P.M.V.

E.B.

Peter A. Sally

15/12

Justitsm. form. ktr. 19

74-415002-50

Domestic Adoption Pushed

New Hope for ROK Orphans

By Kim Suk-hyon

The overseas adoption of Korean orphans and abandoned children, one of many side effects of the Korean War (1950-53), is now moving toward the termination stage.

As the people are getting well off thanks to economic prosperity, the government has been encouraging Korean families to adopt the unfortunate children. Under the government's plan, the overseas adoption program will be discontinued in 1980.

This policy is described by government officials as being established from the perspective of child welfare. "The best way to help children is with their own parents and the second best way is to help them grow in other families which share the same language and culture. Now, we can afford to take the second best way," explained Miss Kim Young-ja, director of the Child and Woman's Bureau of the Ministry of Health and Social Affairs.

Also behind the policy is the government's desire to enhance Korea's image in international society as a country capable of taking care of its own children.

Social workers generally welcome the policy as a desirable step. They predict an increase in the demand for child adoptions in line with the possible increase of sterile couples in modern society.

The mitigation of traditional concept of family bound to blood relationship is also cited as another factor favorable for the domestic adoption

program. Under the traditional system, the second best course of action for sterile couples to follow was the adoption of nephews. Now there is an indication that the place of nephews is steadily taken by unfortunate children in society.

Then what are the problems to be solved in boosting the domestic adoption program? This was the topic of a seminar recently organized by six leading social welfare organizations including the Holt Children's Services and the Korean Social Welfare Society.

Major Problem

A major problem dealt with by seminar participants was that many Koreans adopt children not from the humanitarian point of view but from the self-centered motivation of adopters. "So," said Prof. Ha Sang-rak of Seoul National University, "they want only pretty or smart children, paying little attention to handicapped children and children in the high-age group." Prof. Ha called for the initiation of a campaign to implant this humanitarian point of view by social workers.

He also proposed that doors for adoption be open for unfortunate children under the custody of parents or relatives. "Right now, the government cannot help restricting the agencies' arrangement for adoption of children who are accommodated at public facilities. However, the restrictions may retard the

public acceptability of adoption because people generally have some prejudices against children at public facilities," he contended.

Meanwhile, Kim Kyong-sop, a social worker of Holt Children's Services, emphasized that adoption agencies should be able to receive from adopters enough money for the arrangement of adoption or should receive financial subsidies from communities or the government. Adequate financial resources are necessary to render services of high quality, he added.

Kim also asked the government to control the arrangement by adoption by midwives and medical institutions, describing many cases where they link women, incapable of raising newborn babies, to aspirants of adoption. "For the successful adoption program," he argued, "social workers should make a follow-up check after the adoption."

Another undesirable character of foster parents in Korea many seminar participants cited was their wish to keep the adoption secret. "It makes it difficult to conduct a follow-up check and may give the adopted child shock when they grow up," said one of them.

In their view, it is unwise for the government to fix the number of children for whom adoption should be arranged each year. "What is important is the arrangement of adoption of high quality, not of high quantity," social worker Kim remarked.

KGL DANSK AMBASSADE
p.t. TOKYO

for KOREA

Udenrigsministeriet

1

1

21.Dan.5/Korea

6. december 1977.

Nr. 177

Adoption af koreanske børn.
R.II.j.nr.21.Y.38.

./.

Som det fremgår af vedlagte udklip fra "The Korea Herald" for den 4. december 1977, vil bortadoption af koreanske børn til udenlandske adoptivforældre blive bragt til ophør i 1980 i henhold til en regeringsplan.

Det hedder i artiklen, at den økonomiske fremgang i Korea har ført til, at regeringen nu opmuntrer koreanske familier til at adoptere koreanske børn. Bag regeringens politik ligger også et ønske om at forbedre Koreas internationale anseelse ved at fremtræde som et land, der er i stand til at tage vare på sine egne børn.

Per Groot

me 9/12 (KK103W)

1 bilag

KK103W

Jmt. Fam. ktr. j.nr. 21.S.38.

15 DEC. 1977

Sendes med et bilag til justitsministeriet til underretning i tilslutning til tidligere meddelelser herfra vedrørende koreanske adoptioner, senest ptg. af 30. marts 1977 - fa.k.j.nr.1974-415002-50.

Udenrigsministeriet, den 14. december 1977.

P.M.V.
E.B.

Peter A. Sally
Peter A. Sally

15/12

Justitam. Fam. ktr. 19 74-415002-50

November 23, 1977

Mrs. Tytte Botfeldt
Terre des Hommes
Egen Mollevej 1
DK 6430 Nordborg
Denmark

사회복지
법인 홀트아동복지회

서울특별시 마포구 합정동 382-14호

TEL. 34-0513 · 33-4145-6

HOLT CHILDREN'S SERVICES

C. P. O. BOX 2536, SEOUL, KOREA

KK/ OBN

Dear Mrs. Botfeldt:

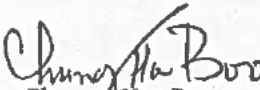
I am very sorry to have to write to you but it seems like Denmark is taking longer and longer time in placing children. Since you are changing the social centers around there have been many problems in placing children there. I would like to tell you again we will find homes for our children in countries who make it easy for these children to go and who have good services. We do not see any reason why you should take so much time in processing a child.

At the present time Denmark takes longer than any other country in the world. With your advanced social system you should be the fastest country. Your time is well over twice as much as what it takes for Norway.

We have talked to another Korean agency who sends children to Denmark and they do not seem to have any problem. We try to give you everything we know about a child and we expect you to hurry up with the processing. We do not know whether the other agencies put in a lot of information about the children or they just say they are normal children. We do give you as much as we can.

Again this applies to both Terre des Hommes and DANADOPT. Either you speed up your processing or we will have to stop sending children to Denmark.

Sincerely yours,

Chung Ha Boo
Director

CHB/cdb

Kære fru Botfeldt,

Jeg er meget ked af at måtte skrive dette til jer, men det ser ud til, at Danmark bruger længere og længere tid på at anbringe børn. Efter at I har fået de nye socialcentre, har der været mange problemer i arbejdet. Jeg vil gerne igen fremhæve, at vi vil finde hjem til vore børn i lande, som gør det nemt for disse børn at komme og som har god service. Vi kan ikke se nogen grund til, at I skal bruge så megen tid på at gøre et barns papirer færdige.

I øjeblikket varer det længere i Danmark end i noget andet land i verden. Med jeres avancerede sociale system skulle I være det hurtigste land. Det tager mere end dobbelt så lang tid i Danmark som i Norge.

Vi har talt med et andet koreansk agentur, som sender børn til Danmark og de synes ikke at have nogen problemer. Vi prøver at give jer alle de oplysninger, vi kender til, om et barn, og vi forventer, at I skynder jer med behandlingen af sagen. Vi ved ikke, om de andre agenturer giver en masse oplysninger om børnene eller de bare siger, det er normale børn. Vi giver jer så meget vi kan.

Dette vedrører både Terre des Hommes og DANADOPT. Enten må I speede behandlingen op eller vi må holde op med at sende børn til Danmark.

Venligst

Chung Ha Boo
Direktør

CAB/cdb

Justitsm. Fam. Nr. 10/4-41502-50

KONGELIG DANSK AMBASSADE for Korea
p.t. T O K Y O

Udenrigsministeriet

1

21. Dan. 5/Korea 13. juli 1976

Nr. 73

Dansk adoption af sydkoreanske
babier.

Under et besøg jeg den 4.-9. ds. aflagde i Seoul havde jeg under samtaler med statsministeren og med den nys udnævnte minister for sundhed og sociale anliggender lejlighed til at berøre ovennævnte spørgsmål. Statsminister Choi, der blev udnævnt i sin stilling tidligere på året, var som bekendt gennem en årrække præsident Parks personlige rådgiver i udenrigspolitiske spørgsmål. Han var i denne egenskab manden, som efter en rejse til bl.a. de skandinaviske hovedstæder vendte hjem og anbefalede en begrænsning af adoptionerne af koreanske babier i de skandinaviske lande som følge af den skandinaviske presses viderebringelse af nordkoreanske propaganda meddelelser om sydkoreansk "menneskehandel".

Under samtalerne med de to ministre gjorde jeg blot dette, at jeg påny erindrede om den danske interesse i disse adoptioner, understregede den store succes som adoptionsordningen havde været og forsikrede om den danske interesse i at adoptionerne får lov til at forløbe under så liberale former som muligt. Jeg gjorde også gældende, at den nordkoreanske propaganda på dette område ikke havde nogen sang bund i dansk offentlighed.

Sundhedsministeren gav i meget positive vendinger udtryk for sin sympati for adoptionsordningen. Vanskeligheden var propaganda kampagnen fra nordkoreansk side. Han var indstillet på for sit vedkommende at virke for en yderligere lempelse af adoptionsadgangen.

Statsministeren forsikrede om, at det var hans regerings agt at adoptionsordningen skulle fortsætte, men en vis

regulering heraf var nødvendig. Han bemærkede i denne forbindelse, at efterhånden som levestandarden i Sydkorea stiger, vil interessen for adoptioner indenfor landets grænser være stigende. Også dette måtte man tage hensyn til. Alt i alt forekom statsministerens bemærkninger, omend principielt positive, noget mere forbeholdende end sundhedsministerens.

Svejs, hermed af 21. Juni 1976
Avtalens tilføjet kopi af forberedelse nr. 6 af
16.6.1976 fra ambassaden -o0o- Tokyo, p. 1. Tokyo-ambassaden
de adoption af fysisk handicappede koreanske børn i
tilslutning hertil har konstateret, at

Jeg erfarede under besøget, at den adgang der består til, udover de månedlige "kvoter", at adoptere børn, såfremt adoptivforældrene selv rejser til Sydkorea og henter adoptivbørnene, i et ikke helt ringe omfang benyttes fra norsk og svensk side. Der har således her i foråret været besøg af både svenske og norske forældregrupper på op til 8-10 forældrepar, som har opnået grupperabat hos SAS. myndighedens ekspedition stilles søges

Udenrigsministeriet bedeser justitsministeriet bemærkninger til ovennævnte forslag.

Tyge Dahlgaard

Udenrigsministeriet, den 20. juli 1976

P.N.V.
E.B.

TYGE DAHLGAARD

Jmt. modt.

R.II. j.nr. 21.S.38.

21 juli 1976

AN -

1) til de fysiske 2) adop. n.
3) med til 2 kds til cor. f. sam.

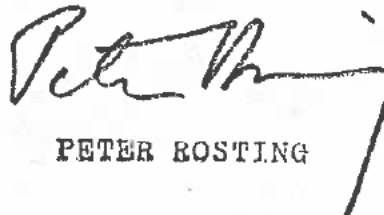
265 // Sendes til justitsministeriet, familieretskontoret, til underretning og eventuel videre foranstaltning under henvisning til tidligere ekspeditioner i sagen, senest påtegningsskrivelse herfra af 23. juni 1976, hvormed fremsendtes kopi af indberetning nr. 61 af 16.6.1976 fra ambassaden for Korea, p.t. Tokyo vedrørende adoption af fysisk handicappede koreanske børn. I tilslutning hertil har konsul Lee, generalkonsulatet i Seoul underhånden forespurgt, om det ville være muligt ved meddelelse af indrejsetilladelse (opholdstilladelse) til Danmark for de fysisk handicappede børn, der adopteres af danske adoptivforældre, i meddelelsen at tilføje, at det drejede sig om et handicappet barn, f. eks. ved at indføje ordene "handicapped child". Dette ville ifølge hr. Lee kunne bidrage til at fremme de koreanske myndigheders ekspedition af disse sager.

Udenrigsministeriet imødeser justitsministeriets bemærkninger til ovennævnte forespørgsel.

Udenrigsministeriet, den 20. juli 1976

P.M.V.

E.B.

PETER ROSTING

21/7
Justitsm. Fam.ktr. 1974-415702-50.

KONGELIG DANSK AMBASSADE for Korea
p.t. T O K Y O

Udenrigsministeriet

1

21.Dan.5/Korea

16. juni 1976

Nr. 61

Adoption af børn fra Sydkorea
Amber 32 af 17.3.1976
UM's R.2.j.nr. 21.S.38.

I fortsættelse af ovennævnte indberetning, jfr. specielt pkt. 4 i den dermed indsendte skrivelse fra Generalkonsulatet i Seoul, indberettes, at de koreanske myndigheder mundtligt har meddelt Generalkonsulatet, at danske forældres adoption af fysisk handicappede koreanske børn vil foregå uden om de opstillede kvoter. Til dette tilsagn er der dog knyttet to betingelser, at det ikke gøres alment kendt ("no publicity"), og at der ikke finder transporter sted med mange adoptionsbørn, idet offentlig opmærksomhed må undgås.

P.A.V.

Christian Oldenburg

7. MBÉ /

R.II.j.nr.21.S.38.

AM - sk. til de færdige, usg -

Sendes til Justitsministeriet, Familieretskontoret, til underretning og eventuel videre foranstaltning.

Udenrigsministeriet, den 23. juni 1976.

P.M.V.
E.B.

Jmt. modt.
25 JUNI 1976

PETER ROSTING

25/6.

Justitsm. Fam.ktr. 19 78 - 41500 2 - 50

KONGELIG DANSK AMBASSADE for Korea
p.t. T O K Y O

Udenrigsministeriet

1

1

21. Dan. 5/Korea

20. juli 1976

Nr. 77

Adoption af børn fra Sydkorea
Amber 73 af 13.7.1976

∕ Ambassaden indsender hoslagt en artikel fra det engelsk-sprogede dagblad "The Korean Times" for den 15.7.1976, hvoraf det fremgår, at regeringen i Seoul over en femårig periode 1977-81 vil tilstræbe en årlig reduktion på 20% af antallet af koreanske børn, der adopteres af udlændinge. Undtaget fra denne reduktion af adoptionerne er børn af blandet race og fysisk handicappede børn, der således, hvis regeringens plan gennemføres, fra og med 1982 vil være de eneste koreanske børn, der vil kunne adopteres af danske ægtepar.

Christian Oldenburg

JUL 15 1976

Except Mixed, Handicapped

Gov't to Stop Foreign Adoption of Korean Kids

The government plans to stop foreign adoption of Korean children except inter-racial and physically handicapped ones from 1981, it was revealed yesterday.

Minister of Health and Social Affairs Shin Hyon-hwack reported to an economic ministers' meeting that the government would reduce the number of foreign adoptions by 20 percent annually from next year to phase out overseas

adoption programs which send out about 5,000 Korean orphans a year at present.

He said the government would instead encourage domestic adoption of orphans and would promote sponsorship of orphans by local community leaders.

According to the ministry's comprehensive plan reported to the meeting, only about 3,000 racially-mixed and physically handicapped children will be allowed to be sent overseas for adoption.

Minister Shin said the phase-out of foreign adoption arrangements, along with a set of measures to help unfortunate children, was in line with the government's policy to render proper care to them commensurate with growth of national strength.

Ministry statistics revealed that there were some 165,800 children in need of government protection, representing 0.78 percent of the total Korean children numbering 17,451,000.

Minister Shin said his ministry would step up vocational guidances for orphans coming of age to help them adjust to society and improve the quality of protection given at various institutions for them.

He also said the ministry would ask a total of 1,908,300,000 won in appropriations for projects to give better care to the unfortunate children next year.

KONGELIG DANSK AMBASSADE for Korea
p.t. T O K Y O

Udenrigsministeriet

1

1

21.Dan.5/Korea

20. juli 1976

Nr. 77

Adoption af børn fra Sydkorea
Amber 73 af 13.7.1976

∕ Ambassaden indsender hoslagt en artikel fra det engelsk-sprogede dagblad "The Korean Times" for den 15.7.1976, hvoraf det fremgår, at regeringen i Seoul over en femårig periode 1977-81 vil tilstræbe en årlig reduktion på 20% af antallet af koreanske børn, der adopteres af udlændinge. Undtaget fra denne reduktion af adoptionerne er børn af blandet race og fysisk handicappede børn, der således, hvis regeringens plan gennemføres, fra og med 1982 vil være de eneste koreanske børn, der vil kunne adopteres af danske ægtepar.

Christian Oldenburg

JUL 15 1976

Except Mixed, Handicapped

Gov't to Stop Foreign Adoption of Korean Kids

The government plans to stop foreign adoption of Korean children except inter-racial and physically handicapped ones from 1981, it was revealed yesterday.

Minister of Health and Social Affairs Shin Hyon-hwack reported to an economic ministers' meeting that the government would reduce the number of foreign adoptions by 20 percent annually from next year to phase out overseas

adoption programs which send out about 5,000 Korean orphans a year at present.

He said the government would instead encourage domestic adoption of orphans and would promote sponsorship of orphans by local community leaders.

According to the ministry's comprehensive plan reported to the meeting, only about 1,000 racially-mixed and physically handicapped children will be allowed to be sent overseas for adoption.

Minister Shin said the phase-out of foreign adoption arrangements, along with a set of measures to help unfortunate children, was in line with the government's policy to render proper care to them commensurate with growth of national strength.

Ministry statistics revealed that there were some 189,800 children in need of government protection, representing 0.78 percent of the total Korean children numbering 17,451,000.

Minister Shin said his ministry would step up vocational guidances for orphans coming of age to help them adjust to society and improve the quality of protection given at various institutions for them.

He also said the ministry would ask a total of 1,908,300,000 won in appropriations for projects to give better care to the unfortunate children next year.

KONGELIG DANSK AMBASSADE
T O K Y O

Udenrigsministeriet

1

21.Dan.5/Korea

20. december 1976

Nr. 149

Danske adoptioner af sydkoreanske børn.

Amber 73 af 13.7.1976

Amber 77 af 20.7.1976

UM's R.II.j.nr. 21.Y.38.

Som et led i forberedelsen af min akkrediteringsrejse til Seoul i slutningen af januar 1977 vil jeg værdsætte underretning om, hvorvidt det fra dansk side skønnes ønskeligt, at jeg i Sydkorea henstiller, at kvoterne for antallet af adoptioner af koreanske børn af danske forældre ophæves eller i det mindste gøres større.

Per Groot

74-415002-50

1974-4104-27
1974-415002-50

si We

*Plan vi ikke fuld kraft
en anden 1977
Int. modt*

R.II. j.nr. 21.S.38.

- 6 1977 1977

Sendes til justitsministeriet med anmodning om ikke senere end den 10. januar at modtage en udtalelse til brug ved besvarelsen af omstændige indberetning.

Udenrigsministeriet, den 30. december 1976

P.M.V.
E.B.

J.M. Behnke

41.

Justitsm. 1974-415002-70

KONGELIG DANSK AMBASSADE for Korea
p.t. T O K Y O

Udenrigsministeriet

1

1

21.Dan.5/Korea

17. marts 1976

Nr. 32

Adoption af børn fra Sydkorea.
UM's nr. HA 0433 af 10.2.1976
UM's R.II.j.m. 21.S.38.

∕ Ambassaden indsender hoslagt kopi af et fra konsul Sam Lee, Generalkonsulatet i Seoul, modtaget brev af 26. februar d.å. med bilag, hvori er indeholdt nærmere oplysning om mulighederne for adoption af børn fra Sydkorea uden for de af de koreanske myndigheder meddelte kvoter.

Tyge Dahlgaard

2 bilag

Jmt. modt.
20 MAR. 1976

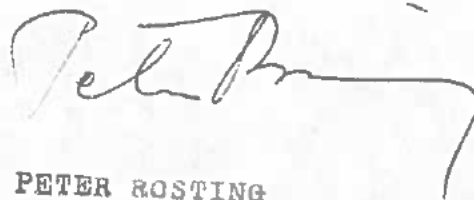
R.II.j.nr. 21.S.58

*MBE / an - de
jævnligt og
skal have
kopi
ad modum
holl.*

Sendes med 2 bilag til justitsministeriet, familierets-
kontøret, til underretning og eventuel videre foranstalt-
ning.

Udenrigsministeriet, den 25. marts 1976

P.M.V.
E.B.

PETER ROSTING

26/3

Justitsm. Fam.ktr. 1974-415002-50

ROYAL DANISH CONSULATE GENERAL Ad indberetning nr. 32 af 17.3 1976
fra ambassaden i SeoulROOM 302, SOKONG BLDG.
81, SOKONG-DONG
(C. P. O. BOX 509)
SEOUL, KOREA
TELEGRAMS: DANCONSUL
TEL.: 22-9648 23-8120/9
TELEX: 2228 (CHUNU)

Seoul, February 26, 1976

Emb. Ref. 21. Dan. 5/Korea

Dear Mr. Oldenburg,

Thank you for your letter of February 20 concerning the adoption matter from Korea. I have asked Mr. Jack Theis of Holt Children's Services in Seoul whether he does not mind writing a letter explaining the whole situation and I am herewith enclosing two copies of his letter written in details and also self-explanatory.

However, his reply does not cover all the points which you inquired about, and I would like to explain to you further in the following:

1. The number of Korean children to be adopted by Denmark is actually 30 a month; namely, 20 by Korea Social Service and another 10 by Holt Children's Services, according to the explanation by Mr. Theis. When the prospective parents make personal trip to Korea, it is outside of the above quota. However, the Korean Gov't do not like to see some 20 parents make trip together which can easily draw publicity, etc., and therefore, they limited the number of children to 5 per flight.

2. Any one parent is enough, though both parents can also come if they wish. As the parents arrive, adoption agency in Seoul make a photo-copy of the parent's passport, including their Korea arrival page as a proof, and it is handled with special speed and process. Mr. Theis of Holt considers it usually takes about 10 days for the Korean passport documentation, but he cannot promise the exact duration, of course.

3. The matching of parents and child is recommended to take place before a parent actually comes, and especially Danish visa should be approved and notified to this office prior to the parent's arrival in Korea lest visa processing should take additional time. The Korean Gov't has been requesting the Korean adoption agency to attach Danish visa approval certificate, which we have been doing with excellent coordination of Rigspolitichefen in Copenhagen for the past years, and the same system can continue to apply.

Mr. Chr. Oldenburg
First Secretary
Royal Danish Embassy for Korea
P.O. Tokyo

- to be continued -

4. The Danish Adoption Agency, "Terre des Hommes" in Augusternborg, Denmark, mainly arranges the adoption of physically handicapped children only. I have been talking with few friends in the Korean Gov't whether the adoption of this category can be outside of the established quota from very special humanitarian reason. The new Minister of Health and Social Affairs, Mr. Shin, Hyun Hak, is very sympathetic person with good command of English, once having served as the Minister of Economic Planning Board. It is my personal suggestion to you that, when the Danish Ambassador makes his next trip to Seoul, a courtesy visit is to be made to the new Minister and talk the subject once again, and I expect to believe that the new minister's response would be more favourable.

Hoping the above explanation may serve useful, and as there are any other points for clarifications, please let me know. With personal regards,

Truly yours,

Sam H. Lee
Consul

Holt Children's Services

C. P. O. Box 2536
Seoul, Korea
Harry Holt, Founder

February 26, 1976

Mr. Sam Hyun Lee
Honorary Consul
Embassy of the Kingdom of Denmark
Seoul, Korea

Copy

Dear Mr. Lee:

At the end of last October the Korean government decided to let the adoption agencies here in Korea send children to Scandinavian countries. At that time they said that each Korean agency could send 20 children to Scandinavia. For Korea Social Service this meant they could send 20 children to Adoption Center. For Social Welfare Society this meant they could send 20 children to Sweden. But for Holt Adoption this meant we had to divide our 20 children among three different agencies. The Norwegian-Korean Association located in Oslo and Glente Born located in Birkerød, Denmark, and Terre des Hommes in Augustenborg, Denmark. At that time we decided to spread our allocation of 20 children by sending 10 to Norway and 10 to Denmark.

The government officials also told us that if the parents came to Korea this would not count in the quota. Through the Norwegian-Korean Association we made arrangements for groups of parents of 20 to come.

During the month of January we received two groups of parents and in February we received two groups of parents. In February the Immigration Department of the Ministry of Health and Social Affairs decided that they did not want 20 parents coming at one time. The Ministry of Health and Social Affairs sent us a new official letter which arrived on February 23, 1976 saying that no more than 5 parents could come out from those countries and go back at the same time. In addition, last November in the official directive it was stated that no more than 5 children could return to any one country on the same plane. They restated this position in their directive of February. This means that on any flight to Denmark we should have 5 children. We might add one and have 6 children on a flight but absolutely no more than 6 children. At the present time Holt plans to send 10 children a month to Norway and 10 children a month to Glente Born, Denmark.

"The Children whom the Lord hath given"---Isa 8:18

Holt Children's Services

C. P. O. Box 2536
Seoul, Korea
Harry Holt, Founder

For the children going to Terre des Hommes we hope to invite the parents to come to Korea as escorts. They would take other children back but they would also be able to process their own child when they come. Terre des Hommes is in favor of this arrangement. Florence Horn is not in favor of having the parents come. Florence Horn felt that this goes against all good social work principles to have the parents coming to Korea. I feel it's better if they can receive their children in their country. However, under the situation we are now facing we have to send the children as we can process them.

We hope this answers your questions and we appreciate very much your help with the processing of our children for Denmark.

Sincerely yours,

Jack Theis

JT/cdb

Adoptionskontoret
Tytte Botfeldt
DK 6440 Augustenborg
(04) 47 12 92

KILDE TIL
HØJESTEDE BØRN
DANMARK
**terre
des
hommes**

3.2.1976.

Justitsministeriet,
Familierekskontoret,
Slotsholmsgade 10,
1216 København K.

Jmt. modt.
5 FEB. 1976

Kelvin
hus + hund

Re: Formidlingstilladelse, brev 043964.

Dette brev er for en gangs skyld hverken en forespørgsel eller en beklagelse. Jeg ønsker bare lige at nedfælde på papir, at der næppe findes et justitsministerium på hele kloden, der ville drømme om at reagere så hurtigt, som De har gjort i den ne sag.

? Det er en hastesag for os andre - javel - men derfor har det alligevel været en næsten uforståelig hurtig reaktion.
Tak!

Hjerteligst

Tytte Botfeldt

2 FEB. 1976

Fam.
x

1974-415002-50.

Det bekræftes herved, at den tilladelse som justitsministeriet ved skrivelse af 6. juli 1971 har meddelt foreningen "Terre des Hommes" til at medvirke ved anbringelse i pleje og adoption af fysisk handicappede børn og børn over det fyldte 5. år fra Korea, fortsat er gældende.

P.M.V.

E.B.

K. Hjorth

"Terre des Hommes",
Adoptionskontoret,
adr. Tytte Botfeldt,
6440 Augustenborg.

Adoptionskontoret
Tytte Bøtfeldt
DK 6440 Augustenborg
(04) 47 12 92

Børn (MBE/AA)
[Signature]
AA
**terre
des
hommes**

28.1.1976.

Justitsministeriet,
Familierechtskontoret,
Slotsholmsgade 10,
1216 København K.

Jmt. modl

29 JAN. 1976

Jeg fik i oktober en bekræftelse fra justitsministeriet på, at vi var berettigede til at formidle børn fra Korea, og den blev naturligvis straks sendt ud.

Jeg er genert ved at bede om endnu en, og af ny dato, men vedlagte skrivelse må tydes derhen, at det er, hvad man ønsker.

Man sætter oven i købet tidsfrist på, og en kort en!

Vil justitsministeriet hjælpe endnu en gang?

Hjerteligst

Tytte Bøtfeldt

Tel. 33-4145
33-4146

Holt Adoption Program

Mail: IPO Box 2536
SEOUL, KOREA

Offices: 382 Hapjung-Dong,
Mapo Ku, Seoul
(Airport Road, 1 block toward city
from new Han River bridge)

홀트씨해외양자회
서울특별시마포구합정동382의14호

22 Jan 76

MESSAGE To Mrs. Finch, Norway
Mr. Grand, Glemte Boin, Denmark
Mrs. Botfeldt, TDH, Denmark

Dear co-workers in Scandanavia,

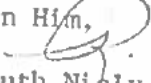
Attached is a copy of a letter we recently received from the Ministry of Health and Social Affairs. It is, I believe, self-explanatory.

May we ask your cooperation in providing a copy of your license to serve and function as a social agency or an adoption agency in your country to the MHSA. Please ~~secure-a-~~ secure a copy and send it to us, directed to my Attention as soon as possible.

We would like to have a copy that is current, for this seems to be what the Ministry feels is necessary. This simply to let you know that you should get another copy to us, even if you have previously done so.

REPLY

We appreciate your splendid cooperation in our mutual work. God bless you all.

In Him,

Ruth Nisly.

1. Write reply.
2. Separate.
3. Return white copy.
4. File yellow copy.

Ministry of Health and Social Affairs

Children 1465-574

(70-3728)

1.14.1976

To Director, Holt Children's Services (362-14 Haejungdong,
Mapo, Seoul)

Subject Overseas adoption regarding 3 Northern European
countries reopening points fulfillment urge

1. In relation with Children 1465-15671(75.10.14).
  2. Among overseas adoption regarding 3 Northern European countries reopening points, it has been so instructed that "the opposite country's adoption mediation agency must be a social work agency, and submit papers certifying it to this Ministry", however, it is being urged again because this has not been performed up to now, and it is hoped to submit this by 2.15.1976.
  3. If the submittance not be made within the date due, the policy is to reserve a quota for the same countries and it is hoped to make assurance in overseas adoption program by taking special care on this point.
- The end

Minister, Ministry of Health and
Social Affairs

Young Ja Kim,
Chief, Bureau of Women and
Children

Adoptionskontoret
Tytte Bøffeldt
DK 6440 Augustenborg
(04) 47 12 92

HJÆLP TIL
HØRSTEDS BØRN
DANMARK

ne 16/10 MBE/AM
MBE

18.11.1975.

Jmt. modt.

i 9 NOV. 1975

Justitsministeriet,
7.kontor,
Slotsholmsgade 10,
1216 København K.

Kære fuldmægtig Elmer,

Vedlagt de nærmere betingelser for genåbningen m.h.t.koreanske børn.

Det er jo fredelige betingelser ovenpå alt det, man havde hørt.

Hvordan man så kan tvinge folk til at holde bøtte, ved jeg ikke. Man kan da gøre sit bedste.

Hjerteligst

Tytte Bøffeldt

19/11
Jus .exp.ktr/1974 - 415002 50

Ministry of Health and Social Affairs

Child 7485-15671 (70-2718)

October 15, 1975

TO : Volk Children's Services

SUBJECT : Resumption of foreign adoption in three northern European countries.

It is our intention to resume foreign adoption in three northern European countries (Sweden, Norway, Denmark), and we request you to convey this intention to the foreign embassies concerned in the Republic of Korea as well as to our Korean diplomatic and consular offices in the counterpart countries.

Points to be followed in handling the business:

- a) A single agency can assign 20 children monthly.
- b) No more than around five shall be put on one flight and they must be escorted by their adoptive parents or the employees of the adoption agency.
- c) Adoption work in the counterpart countries should also be conducted by a social work organization in order to do a thorough home study and to provide adequate postplacement guidance. The papers which will prove these facts should be submitted to the authorities.
- d) To encourage child's sound growth and development:
  - 1) A family with more than five children, including adopted ones, should not be selected.
  - 2) Those over 10 years of age should not be assigned.
  - 3) Home studies should be kept here in Korean adoption agencies.
  - 4) Until a child is naturalized, its state of adjustment to adoptive home, naturalization and denaturalization should be reported yearly to the authorities at the end of June and December.
- e) Publicity

No picture or background of an orphan child is allowed to be known to the public by means of mass media.

15 DEC. 1975		
21.	5.	38.

DK-No. 011275

V E R B A L N O T E 21538

The Embassy of the Republic of Korea presents its compliments to the Ministry of Foreign Affairs and has the honour to inform that adoption of Korean children to Scandinavian countries has been resumed as of October 15, 1975 according to the following procedures:

1. The adoption can be carried out by Korean agencies accredited by the Ministry of Health and Social Affairs of the Republic of Korea, and by Danish adoption agencies which are qualified social welfare organizations. The Danish adoption agencies have to submit without delay to the before mentioned Korean Ministry appropriate papers, authorized by the competent Danish Government authorities, confirming the establishment of the organization as a social welfare organization.
2. The number of children available for adoption into Denmark cannot exceed 20 children per month.
3. Adopted children must be escorted from Korea to Denmark by staffs of the said agencies or the children's foster parents.
4. For the security and fostering of adopted children:
  - a) Adoption to a Danish family will not be allowed if the family consists of more than 5 children, including adopted children.
  - b) Adopted children must be under 10 years of age.
  - c) At the end of every June and December, the Danish agencies must forward a report to the Ministry of Health and Social Affairs concerning the children's adoptability to their new homes and their legal status regarding acquisition of Danish citizenship.

The Embassy of the Republic of Korea avails itself of this opportunity to renew to the Ministry of Foreign Affairs the assurances of its highest consideration.

Copenhagen, December 10, 1975

The Ministry
of Foreign Affairs
Copenhagen

2/2-76

4 bilag

Jmt. modl. R.II. j.nr. 21.S.38.

17 DEC. 1975

Behnke / AH

Sendes til justitsministeriet til underretning, idet udenrigsministeriet vedlægger yderligere 4 fotokopier af omstående verbalnote fra Koreas ambassade. Der henvises til tidligere brevveksling, senest skrivelse herfra af 5. november 1975, justitsministeriets journalnummer 7.kt. 1974-415002-50.

Udenrigsministeriet, den 16. december 1975.

P.M.V.

E.B.

J.M. Behnke

J.M. Behnke

17/12.

Justitsministeriet eksp.ktr. 1974-415002-50

1 bilag 7mt. modt R.II. j.nr. 21.S.38.

3 DEC. 1975

*MBE / AM - til de
fsm. org ad
problem
ndl.*

Sendes til justitsministeriet til underretning
under henvisning til skrivelse herfra af 16.d.m.,
justitsministeriets journalnummer 7.kt. 1974-
415002-50.

Udenrigsministeriet, den 22. december 1975.

P.M.V.
E.B.

J.M. Behnke

23/12.

Justtom. 1974-415002-50

KONGELIG DANSK AMBASSADE
P.T. TOKYO

for Korea

Udenrigsministeriet

1

1

21.Dan.5.Korea

17. december 1975

Nr. 145

Adoption af sydkoreanske børn.
Umtel 276 af 26.11.1975.

∕

Ambassaden har fra Generalkonsulatet i Seoul modtaget den i kopi vedlagte instruktion fra det sydkoreanske Social- og Sundhedsministerium til Holt Children's Services om de regler, som i fremtiden vil være at iagttage ved Danmarks, Norges og Sveriges adoption af sydkoreanske børn.

Det kan tilføjes, at de pågældende bestemmelser diskriminerer imod de skandinaviske lande, for så vidt som der ikke i forholdet til andre lande er indført kvotebegrænsning.

Tyge Dahlgaard

Ministry of Health and Social Affairs

Child 7485-15671 (70-2718)

October 15, 1975

TO : Holt Children's Services

SUBJECT : Resumption of foreign adoption in three northern European countries.

It is our intention to resume foreign adoption in three northern European countries (Sweden, Norway, Denmark), and we request you to convey this intention to the foreign embassies concerned in the Republic of Korea as well as to our Korean diplomatic and consular offices in the counterpart countries.

Points to be followed in handling the business:

- a) A single agency can assign 20 children monthly.
- b) No more than around five shall be put on one flight and they must be escorted by their adoptive parents or the employees of the adoption agency.
- c) Adoption work in the counterpart countries should also be conducted by a social work organization in order to do a thorough home study and to provide adequate postplacement guidance. The papers which will prove these facts should be submitted to the authorities.
- d) To encourage child's sound growth and development:
  - 1) A family with more than five children, including adopted ones, should not be selected.
  - 2) Those over 10 years of age should not be assigned.
  - 3) Home studies should be kept here in Korean adoption agencies.
  - 4) Until a child is naturalized, its state of adjustment to adoptive home, naturalization and denaturalization should be reported yearly to the authorities at the end of June and December.
- e) Publicity

No picture or background of an orphan child is allowed to be known to the public by means of mass media.

Bedes sagt ved Elmer

Tale 1/2 1/2 1/2

INVALIDE BØRN 'SÆLGES' FOR 3.600 - SUNDE KOSTER 10.000

Nu kan danskere igen 'købe' børn fra Sydkorea - der leveres også børn fra Mellemamerika, Indien og Bangla Desh

Prisen for et rask og sundt barn fra Sydkorea er omkring 10.000 kr., mens et handicappet barn kan erhverves for fly-billetprisen, nemlig 3.600 kr.. Adoptivbørn fra Bangla Desh,

Mellemamerika og Indien koster også 10.000 kr., dog er der også her rabat på evt. handicaps. Den eneste danske adoptionsorganisation, som formidler adoption af handicappede børn, er Terre des Hommes. Lederen af adoptionskontoret, Tytte Botfeldt, Au-

dicappet barn, men årsagen er, at en familie, som tar' et dant barn til sig, næsten altid må regne med store udgifter, selv om hospitals-indlæggelser og den slags er gratis i Danmark.

Omkring 50 danske familier er skrevet op til et adoptivbarn fra Sydkorea hos Terre des Hommes: - Alle sydkoreanske børn under 5 år, som vi skaffer danske hjem, er handicappede. Derimod er der både raske og handicappede børn over 5 år fra Sydkorea, siger Tytte Botfeldt.

Organisationen startede i august med adoption af børn fra Bangla Desh: - Foreløbig har 19 børn fra det krigshærgede Bangla Desh fået danske forældre. Vi har endnu 60 børn parate derude og regner med, at omkring 120 børn fra Bangla Desh i det kommende år får danske adoptivforældre.

Alle Bangla Desh-børnene er raske. De handicappede børn har ikke haft overlevelsesmuligheder og derfor er der så få af dem. Fly-billetten til Danmark fra Bangla Desh koster omkring 3.500 kr.. Når adoptivforældrene skal betale 9.500 kr. hos Terre des Hommes for et barn, er det fordi forældrene skal være med til at betale organisationens udgifter, bl.a. til et baby-hjem i Bangla Desh, hvor de små adoptivbørn gennemgår en helbreds-kur inden afreisen.

KUN 20 BØRN OM MÅNEDEN

Efter et års stop for adop-

tionen har de sydkoreanske myndigheder nu igen givet de tre danske adoptionsorganisationer, Terre des Hommes, Glemte Børn og Adoption Center i Århus tilladelse til at adoptere børn fra Sydkorea. Der vil dog ikke fremover blive ubegrænset trafik af børn, før de sydkoreanske myndigheder har bestemt, at Danmark kun kan bevilges 20 børn om måneden, ifølge presseattachéen ved den sydkoreanske ambassade, Hansuk Yang. I øvrigt har Sydkorea krævet, at adoptivforældrene højest må have fire børn i forvejen og at børn over 10 år ikke kan bortadopter. Når Sydkorea i december sidste år lukkede af for adoptionsbørn til Danmark, var det fordi, man erfarede, at flere af adoptivforældrene højest blevet skilt og de koreanske børn var havnet på børnehjem.

Foreningen Glemte Børn, hvis formand er Steen Grand, har omkring 500 familier på venteliste til adoption af et Koreabarn. Et tilsvarende antal forældre venter hos Adoption Center. Disse to foreninger formidler kun adoption af raske børn, og prisen er ca. 10.000 kr.:

- Vi håber at kunne hente de første børn i Sydkorea om en måned eller to efter vi nu igen har fået positiv forbindelse med de sydkoreanske myndigheder, siger Steen Grand.

- Hvordan fordeler de tre foreninger 20 børn om måneden?

- Det er ikke afklaret endnu. Vi regner med, at

AF JONNA GADE

Købe - Syon 415002 - 50?

myndighederne mener, at hver adoptionsorganisation kan få udleveret højest 20 børn om måneden, men det skal vi have afklaret i nærmeste fremtid.

De tre organisationer er tilsyneladende ikke på talefod, for man har ikke indbyrdes drøftet en fordeling af adoptivbørnene, som ifølge den sydkoreanske presseattaché er 20 børn om måneden til alle tre organisationer.

BORTADOPTION ØNSKET

Glemte Børn formidler også adoption af børn fra Mellemamerika og Indien. - Men det er under 20 børn om året fra de to områder tilsammen, siger Steen Grand. - Det er blevet overordentlig vanskeligt at adoptere børn fra de såkaldte U-lande. Disse lande arbejder på at højne levestandarden og foretrækker økonomisk hjælp til børnehjem og lignende fremfor bortadoption til fremmede lande. Det er forståeligt, og derfor yder Glemte Børn f.eks. også økonomisk støtte til børnehjem i Sydkorea.

Sidste år blev omkring 400 danske par forældre til koreanske adoptivbørn.

gustenberg, siger: - Det kan måske lyde lidt underligt, at det er billigere at få et han-

Afspærringer ved tilkørselsvejene til Dyssen skal sikre, at det ikke bliver alt for let for politiet at komme Kongens Foged til hjælp ved udsmidningen - som nu synes udsat. Her er christianitter i bidende kulde i fuld gang.

CHRISTIANITTERNE BYGGER BARRIKADER

Fogedforretningen foreløbig udsat, men beslutningen om rømning af 17 huse - hvoraf 12 beboede - står stadig ved magt

Christiania kræver nu et møde med forsvarsminister Orla Møller og med direktør H. Høiby fra Københavns Kommune. Fristaden ønsker at få klare linjer trukket op - ikke mindst efter et møde i går i Forsvarsministeriet, der har gjort situationen yderligere grotesk. De 12 beboede huse, som

skal rømmes i dag, får alligevel ikke Kongens Foged på besøg i morgen. Kommunen har nemlig besluttet sig for alligevel at foretage en kontrol af, om manglede ved husene er udbedret. Det ændrer dog ikke, at opsigelserne er sendt fra ministeriet, og direktør Høiby skal også have sagt, at det heller

ikke ændrer ved kommunens beslutning om at husene skal væk.

De kommunale topembedsmænd deltog ikke i mødet, hvor ministerielle embedsmænd havde indkaldt forhandlingsgruppe fra Christiania - så den ene embedsmand måtte i stedet viderebringe, hvad den anden

havde sagt. - Vi har gennemskuet det politiske intrigespil og leder os ikke dirigeret rundt med, siger en repræsentant for forhandlingsgruppen. - Christianitterne er helt oppe på mærkerne.

Besigtigelsen af de huse, der i første omgang er dømt til rømning og afspærring, vil formentlig vare adskillige dage. Beboerne er ikke flyttet ud og flytter heller ikke. Derimod blev der i går lavet afspærringer på Dyssen, hvor de fleste af de dødsdømte huse ligger.

- Vi vil fortsat forsvare vore huse og vort liv med ikke-voldelige midler, siger christianitterne.

else

luft i næsen på et øjeblik!

Vick Inhalator giver luft i næsen, letter vejtrækningen og mildner dermed ubehaget. Hold Vick Inhalator til næsen, snus ind og ånd lettet op.

Fås hos materialisten, på apoteket og i stormagasiner m. fl.